ISSN 1725-5120

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 276

Leidimas lietuvių kalba

48 tomas

2005 m. spalio 21 d.

Teisės aktai

Turinys

I *Aktai, kuriuos skelbti privaloma*

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1720/2005, nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą 1

★ **2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1721/2005, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 312/2001, nustatantį išsamias taisykles dėl alyvų aliejaus, kurio kilmės šalis Tunisas, importavimo ir nukrypimo nuo Reglamentų (EB) Nr. 1476/95 ir (EB) Nr. 1291/2000 tam tikrų nuostatų** 3

★ **2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1722/2005, dėl teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugų vertinimo principų, taikant Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 dėl bendrųjų nacionalinių pajamų rinkos kainomis suderinimo** [1] 5

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1723/2005, nustatantis grąžinamųjų išmokų dydžius kai kuriems grūdų ir ryžių sektoriaus produktams, kurie eksportuojami kaip prekės, neįtrauktos į Sutarties I priedą 17

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1724/2005, dėl ryžių, kilusių iš AKR valstybių bei užjūrio šalių ir teritorijų, importo licencijų išdavimo pagal paraiškas, pateiktas per 2005 m. spalio mėn. pirmąsias penkias darbo dienas pagal Reglamento (EB) Nr. 638/2003 nuostatas 21

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1725/2005, dėl galvijienos sektoriaus produktų, kurių kilmės šalys yra Botsvana, Kenija, Madagaskaras, Svazilendas, Zimbabvė ir Namibija, importo licencijų 23

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1726/2005, iš dalies keičiantis Reglamentu (EB) Nr. 1670/2005 nustatytas grąžinamąsias išmokas už neperdirbto baltojo cukraus ir neperdirbto žaliavinio cukraus eksportą 25

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1727/2005, nustatantis didžiausią grąžinamąją išmoką už baltojo cukraus eksportą į kai kurias trečiąsias šalis 10-ajame daliniame konkurse, vykdomame remiantis Reglamente (EB) Nr. 1138/2005 numatytu nuolatiniu konkursu 27

[1] Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys antrajame viršelyje)

Kaina: 18 EUR

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1728/2005, nustatantis grąžinamąsias išmokas, taikomas eksportuojant grūdus, kviečių arba rugių miltus, rupinius ir kruopas 28

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1729/2005, dėl pasiūlymų, perduotų remiantis Reglamente (EB) Nr. 1058/2005 numatytu konkursu dėl miežių eksporto 30

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1730/2005, dėl pasiūlymų, perduotų remiantis Reglamente (EB) Nr. 1438/2005 numatytu konkursu dėl avižų eksporto 31

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1731/2005, nustatantis maksimalią paprastųjų kvieečių eksporto grąžinamąją išmoką Reglamente (EB) Nr. 1059/2005 numatyto konkurso tvarka ... 32

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1732/2005, dėl nevalytos medvilnės pasaulinės rinkos kainos nustatymo 33

2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1733/2005, dėl gamybos grąžinamųjų išmokų nustatymo grūdų sektoriuose 34

★ **2005 m. spalio 20 d. Komisijos direktyva 2005/70/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 76/895/EEB, 86/362/EEB, 86/363/EEB ir 90/642/EEB dėl didžiausios kai kurių pesticidų likučių koncentracijos grūduose ir tam tikruose gyvūninės ir augalinės kilmės produktuose ir ant jų** ([1]) 35

II *Aktai, kurių skelbti neprivaloma*

Komisija

2005/737/EB:

★ **2005 m. gegužės 18 d. Komisijos rekomendacija, dėl kolektyvinio tarptautinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo teisėtų internetu teikiamų muzikos paslaugų srityje** ([1]) 54

2005/738/EB:

★ **2005 m. rugsėjo 14 d. Komisijos sprendimas, dėl kai kurių Belgijos, Vokietijos, Ispanijos, Prancūzijos, Liuksemburgo, Nyderlandų, Portugalijos, Švedijos ir Jungtinės Karalystės mokėjimo agentūrų sąskaitų už 2003 finansinius metus patikrinimo ir patvirtinimo, susijusio su išlaidomis, kurias finansuoja Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyrius** *(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 3442)* 58

2005/739/EB:

★ **2005 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimas, nutraukiantis antidempingo procedūrą, susijusią su tam tikrų geležinių ar plieninių lynų ir kabelių (SWR), kurių kilmės šalis yra Korėjos Respublika, importu** 62

2005/740/EB:

★ **2005 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimas, iš dalies keičiantis Sprendimą 2005/693/EB dėl tam tikrų apsaugos priemonių, susijusių su paukščių gripu Rusijoje** *(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 4176)* ([1]) 68

LT

([1]) Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys trečiajame viršelyje)

Klaidų ištaisymas

★ **2005 m. spalio 17 d. Tarybos sprendimas 2005/722/EB, įgyvendinantis Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantis Sprendimą 2005/428/BUSP (OL L 272, 2005 10 18)** 70

★ **2005 m. spalio 17 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1695/2005, kuriuo skelbiamas nuolatinis konkursas dėl Prancūzijos intervencinės agentūros saugomų paprastųjų kviečių eksporto, klaidų ištaisymas (OL L 272, 2005 10 18)** 72

2005 m. spalio 19 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1712/2005, iš dalies keičiančio grąžinamąsias išmokas, taikomas eksportuojant perdirbtus grūdų ir ryžių produktus, klaidų ištaisymas (OL L 274, 2005 10 20) 73

2005 m. spalio 19 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1713/2005 dėl paraiškų gauti kai kurių perdirbtų grūdų produktų eksporto licencijas atmetimo, klaidų ištaisymas (OL L 274, 2005 10 20) 74

LT

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1720/2005

2005 m. spalio 20 d.

nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 3223/94 dėl vaisių ir daržovių importo taisyklių [1], ypač į jo 4 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) Vadovaujantis Urugvajaus raundo daugiašalių prekybos derybų rezultatais Reglamentas (EB) Nr. 3223/94 numato kriterijus, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo vertes iš trečiųjų šalių importuojamiems jo priede išvardintiems produktams ir laikotarpiams.

(2) Laikantis aukščiau nurodytų kriterijų, standartinės importo vertės turi būti nustatytos tokios, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 3223/94 4 straipsnyje nurodytos standartinės importo vertės nustatomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generalinis direktorius žemės ūkio ir kaimo plėtros reikalams

[1] OL L 337, 1994 12 24, p. 66. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 386/2005 (OL L 62, 2005 3 9, p. 3).

PRIEDAS

prie 2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamento, nustatančio kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas [1]	Standartinė importo vertė
0702 00 00	052	51,0
	204	46,9
	999	49,0
0707 00 05	052	88,6
	999	88,6
0709 90 70	052	78,4
	999	78,4
0805 50 10	052	72,8
	388	69,1
	524	55,3
	528	75,4
	999	68,2
0806 10 10	052	92,0
	400	200,0
	508	216,6
	624	178,2
	999	171,7
0808 10 80	388	79,5
	400	97,3
	404	84,6
	512	46,2
	528	45,5
	720	54,4
	800	189,3
	804	71,1
	999	83,5
0808 20 50	052	92,5
	388	57,1
	720	60,0
	999	69,9

[1] Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 750/2005 (OL L 126, 2005 5 19, p. 12). Kodas „999“ žymi „kitą kilmę“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1721/2005

2005 m. spalio 20 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 312/2001, nustatantį išsamias taisykles dėl alyvų aliejaus, kurio kilmės šalis Tunisas, importavimo ir nukrypimo nuo Reglamentų (EB) Nr. 1476/95 ir (EB) Nr. 1291/2000 tam tikrų nuostatų

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos sprendimą 2005/720/EB dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių susitarimo, sudaryto Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Tuniso Respublikos, protokolo sudarymo, siekiant atsižvelgti į Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą [1],

atsižvelgdama į 1966 m. rugsėjo 22 d. Tarybos reglamentą Nr. 136/66/EEB dėl bendro aliejų ir riebalų rinkos organizavimo [2],

kadangi:

(1) Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių susitarimo, įsteigiančio Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Tuniso Respublikos asociaciją [3], 1 protokolo 3 straipsnio 1 dalimi atidaroma KN kodais 1509 10 10 ir 1510 10 90 klasifikuojamo nevalyto aliejaus, kuris visas išgaunamas Tunise ir tiesiai iš šios šalies transportuojamas į Bendriją, nulinio muito tarifų kvota importui.

(2) Pagal Sprendimu 2005/720/EB patvirtinto protokolo 3 straipsnio 1 dalį yra numatyta nuo 2004 m. gegužės 1 d. padidinti šią metinę tarifų kvotą 700 ton, siekiant atsižvelgti į Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą.

(3) Sprendimu 2005/720/EB patvirtinto protokolo 9 straipsnyje yra numatytas aiškus metodas, paremtas skaičiavimu *pro rata* baziniams dydžiams didinti tarifų kvotas 2004 metams.

(4) Remiantis patirtimi, įgyta administruojant importo tarifų kvotas naudojantis importo licencijų sistema, reikėtų modernizuoti valstybių narių Komisijai teikiamus pranešimus.

(5) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 312/2001 [4] reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(6) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Aliejaus ir riebalų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 312/2001 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nuo kiekvienų metų sausio 1 d. KN kodus 1509 10 10 ir 1509 10 90 atitinkančio nevalyto alyvuogių aliejaus, viso išgaunamo Tunise ir tiesiai iš šios šalies transportuojamo į Bendriją, 56 700 tonų kvota, kuri nurodyta Euro-Viduržemio susitarimo, įsteigiančio asociaciją tarp Europos Bendrijų bei jos valstybių narių ir Tuniso Respublikos, 1 protokolo 3 straipsnio 1 dalyje gali būti importuojama apmokestinus nuliniu muitu. Importo licenzijos išduodamos neviršijant kiekvienais metais nustatyto kvotos limito.“;

2) įterpiamas šis 1a straipsnis:

„1a straipsnis

2005 metams numatytos tarifų kvotos yra didinamos 467 tonų, apskaičiuotų 2004 metams pagal Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, sudaryto Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Tuniso Respublikos, protokolo, siekiant atsižvelgti į Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą 9 straipsnį.“;

[1] OL L 278, 2005 10 21, p. 1.
[2] OL 172, 1966 9 30, p. 3025/66. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 865/2004 (OL L 161, 2004 4 30, p. 97).
[3] OL L 97, 1998 3 30, p. 2.
[4] OL L 46, 2001 2 16, p. 3. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 406/2004 (OL L 67, 2004 3 5, p. 10).

3) 4 straipsnio 3 dalis papildoma šia pastraipa:

„Pirmoje pastraipoje nurodytus pranešimus valstybės narės perduoda elektroniniu būdu, naudodamos Komisijos parengtą formą“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2004 m. gegužės 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1722/2005

2005 m. spalio 20 d.

dėl teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugų vertinimo principų, taikant Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 dėl bendrųjų nacionalinių pajamų rinkos kainomis suderinimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. liepos 15 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 dėl bendrųjų nacionalinių pajamų rinkos kainomis suderinimo (toliau – BNP reglamentas) ([1]), ypač į jo 5 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) 2000 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimo 2000/597/EB, Euratomas, dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos ([2]) 2 straipsnio 7 dalyje numatyta, kad bendrasis nacionalinis produktas (BNPrk) rinkos kainomis laikomas lygiu bendrosioms nacionalinėms pajamoms (BNP) rinkos kainomis, kaip numatė Komisija, taikydama Europos sąskaitų sistemą (ESS). Dvi ankstesniąsias 1970 m. ir 1979 m. sistemas pakeitusi 1995 m. ESS (ESS95) buvo sukurta 1996 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2223/96 dėl Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemos Bendrijoje ([3]) ir išdėstyta to reglamento priede. Nuo 2002 biudžetinių metų BNP, taip, kaip jos naudojamos ESS95, pakeitė BNPrk kaip nuosavų išteklių vertinimo kriterijus.

(2) Siekiant įgyvendinti 1989 m. vasario 13 d. Tarybos direktyvos 89/130/EEB, Euratomas, dėl bendrojo nacionalinio produkto rinkos kainomis įvertinimo suderinimo ([4]) 1 straipsnį, Komisijos sprendimu 95/309/EB, Euratomas ([5]), buvo nustatyti teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugų vertinimo principai. Taikant Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 1 straipsnį, dabar turėtų būti nustatyti atitinkami principai bendrųjų nacionalinių pajamų atžvilgiu.

(3) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka pagal Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 įkurto Bendrųjų nacionalinių pajamų komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Vykdant Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003, taikomi toliau išvardyti teikiamų gyvenamųjų paslaugų vertinimo principai, kurie yra nustatyti šiame reglamente.

2 straipsnis

1. Siekdamos apskaičiuoti teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugų vertę valstybės narės taiko faktiniais nuomos mokesčiais pagristą stratifikacijos metodą.

Valstybės narės svarbiems stratifikacijos kriterijams nustatyti taiko lentelių analizę arba statistinius metodus.

2. Siekdamos nustatyti sąlyginius nuomos mokesčius valstybės narės naudojasi faktiniais nuomos mokesčiais, kuriuos reikia mokėti už teisę naudotis neapstatytomis gyvenamosiomis patalpomis pagal visas sutartis, susijusias su privačios nuosavybės gyvenamosiomis patalpomis.

Nuomos mokesčiai už apstatytas gyvenamąsias patalpas taip pat gali būti naudojami, jei būtų sumažinami iš jų išskaičiuojant mokestį už baldus.

Tose šalyse, kur privatus nuomos sektorius yra mažas, išskirtiniais atvejais tinkamai padidinti nuomos mokesčiai už valstybei priklausančias gyvenamąsias patalpas gali būti naudojami plečiant sąlyginių nuomos mokesčių skaičiavimo pagrindą.

3 straipsnis

1. Deramai pagrįstais išskirtinais atvejais valstybės narės gali taikyti kitus objektyvius metodus, pavyzdžiui, vartotojo sąnaudų metodą.

Apskaičiuojant gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, paslaugų vertę nereikia pateisinimo kodėl naudojamas vartotojo sąnaudų metodas, jei laikomasi šių dviejų sąlygų:

a) privačiai nuomojamos gyvenamosios patalpos turi sudaryti mažiau nei 10 % gyvenamųjų patalpų fondo ir

b) skirtumas tarp privačių ir kitokių mokamų nuomos mokesčių turi būti didesnis nei tris kartus.

([1]) OL L 181, 2003 7 19, p. 1.
([2]) OL L 253, 2000 10 7, p. 42.
([3]) OL L 310, 1996 11 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1267/2003 (OL L 180, 2003 7 18, p. 1).
([4]) OL L 49, 1989 2 21, p. 26. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).
([5]) OL L 186, 1995 8 5, p. 59.

2. Per trejus metus nuo šio reglamento priėmimo Bendrųjų nacionalinių pajamų komitetas patikrina vartotojo sąnaudų metodo veikimą.

4 straipsnis

Naudodamosi bazinių metų metodu valstybės narės tam tikrų ataskaitos metų duomenis ekstrapoliuoja pasinaudodamos atitinkamais kiekybės, kainos ir kokybės rodikliais.

5 straipsnis

Kiti išsamesni teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugų, su šiomis paslaugomis susijusio tarpinio vartojimo ir sandorių su kitomis valstybėmis vertinimo principai pateikiami priede.

6 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Joaquín ALMUNIA

Komisijos narys

PRIEDAS

Taikant Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003, toliau išdėstytuose punktuose siekiama paaiškinti teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugų, su šiomis paslaugomis susijusio tarpinio vartojimo ir sandorių su kitomis valstybėmis vertinimo principus.

1. TEIKIAMOS GYVENAMŲJŲ PATALPŲ PASLAUGOS

1.1. **Pagrindinis metodas**

Nacionalinėse sąskaitose, kaip įprasta, gyvenamųjų patalpų paslaugoms priskiriamos ne tik paslaugos, teikiamos nuomojant gyvenamąsias patalpas, bet ir gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, paslaugos. Vertinant gyvenamųjų patalpų paslaugas Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemos (ESS95) 3.64 dalyje teigiama, kad „savininkų, naudojančių nuosavas gyvenamąsias patalpas, savo reikmėms teikiamų paslaugų produkcija turėtų būti vertinama paskaičiuota nuomos mokesčio suma ([1]), kurią nuomininkas mokėtų už naudojimąsi tomis gyvenamosiomis patalpomis, atsižvelgiant į jų vietą, to rajono patogumus ir pan., bei į pačių patalpų plotą ir kokybę“. Iš tikrųjų, vertinant gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, paslaugas, galima naudotis keliais metodais:

— faktiniais nuomos mokesčiais pagrįstas stratifikavimo metodas, kuris sujungia informaciją apie visą būsto fondą, suskirstytą pagal įvairias stratas, su informacija apie faktinius nuomos mokesčius, mokamus kiekvienoje stratoje,

— vartotojo sąnaudų metodas, kai individualūs vertinimai atliekami remiantis tarpiniu vartojimu, pagrindinio kapitalo vartojimu, kitais mokesčiais, atėmus subsidijas gamybai, ir grynuoju likutiniu pertekliumi. Teikiamų gyvenamųjų patalpų nuomos paslaugų vertė yra šių sudedamųjų dalių visuma,

— savarankiškas vertinimo metodas, kai savo patalpomis besinaudojančių savininkų prašoma įvertinti galimą nuomos mokestį už jų nuosavybę,

— administracinio vertinimo metodai, kai galimą nuomos mokestį nustato trečiosios šalys, pvz., vyriausybė fiskaliniais tikslais.

Pirmenybė teikiama faktiniais nuomos mokesčiais pagrįstam stratifikavimo metodui. Šį metodą galima naudoti nustatant faktinių nuomos mokesčių vertę pagal faktinių nuomos mokesčių imtį bei nustatant gyvenamųjų patalpų paslaugų vertę pagal gyvenamąsias patalpas, nuomojamas be mokesčio arba už mažą mokestį (išsamiau žr. 1.4.1 dalį).

Vartotojo sąnaudų metodą reikėtų taikyti tik esant tam tikroms sąlygoms ir tik toms būsto fondo stratoms, kuriose trūksta duomenų apie faktinius nuomos mokesčius ar statistiniai duomenys yra nepatikimi.

Savarankiško vertinimo metodo nereikėtų naudoti dėl didžia dalimi subjektyvios įtakos vertinimui, nes dėl to iškyla neaiškumai dėl rezultatų.

Taikant administracinio vertinimo metodus, ypač susijusius su apmokestinimu, gali būti gauti šališki rezultatai. Tačiau kartais kai kurioms stratoms gali būti taikomi objektyvaus vertinimo rezultatai. Rezultatais galima naudotis tada, kai gali būti įrodytas metodo objektyvumas ir rezultatų palyginamumas.

Nustatant viso gyvenamojo fondo nuomojimo vertę pagal stratifikacijos metodą, naudojamasi informacija apie faktinius nuomos mokesčius, mokamus už nuomojamas gyvenamąsias patalpas. Tai galima aiškinti kaip bendros sumos nustatymo tvarką, grindžiamą kiekybės ir kainos sandaugos nuostata. Būsto fondą būtina stratifikuoti, siekiant gauti patikimą įvertinimą ir tinkamai atsižvelgti į santykinius kainos skirtumus. Vėliau vidutinis kiekvienos stratos faktinis nuomos mokestis taikomas visoms tos konkrečios stratos gyvenamosios patalpoms. Jei turima informacija gaunama iš atrankinių tyrimų, bendros sumos nustatymas siejamas su dalimi nuomojamų ir visomis gyvenamosiomis patalpomis, kuriomis naudojasi jų savininkas. Bazinių metų kiekvienos stratos nuomos mokestis paprastai nustatomas taikant minėtą nuoseklią tvarką, o vėliau ekstrapoliuojamas einamiesiems metams.

Nuomos mokestis, pagal stratifikavimo metodą taikomas gyvenamosioms patalpoms, kuriomis naudojasi jų savininkas, yra aiškinamas kaip privataus sektoriaus nuomos mokestis, kurį reikia mokėti už teisę naudotis neapstatytomis gyvenamosiomis patalpomis. Nuomos mokestis už gyvenamąsias patalpas be baldų pagal visas privataus sektoriaus sutartis turėtų būti naudojamas sąlyginiams nuomos mokesčiams nustatyti. Dėl vyriausybės reglamentavimo esantys žemi privataus sektoriaus nuomos mokesčiai taip pat turi būti įtraukti.

([1]) Netaikoma vertimui šia kalba.

Jeigu informacijos šaltinis yra nuomininkas, stebimą nuomos mokestį gali tekti koreguoti pridedant konkrečią nuomos pašalpą, kuri yra mokama tiesiogiai gyvenamųjų patalpų savininkui. Jei, kaip nurodyta pirmiau, stebimų nuomos mokesčių imčių dydžiai nėra pakankamai dideli, stebimi nuomos mokesčiai už apstatytas gyvenamąsias patalpas taip pat gali būti naudojami apskaičiuojant sąlyginius nuomos mokesčius, jei iš mokesčių yra išskaičiuota suma už baldus. Išskirtiniais atvejais galima naudoti padidintus nuomos mokesčius už valstybei priklausančias gyvenamąsias patalpas. Nereikėtų įtraukti mažų nuomos mokesčių už gyvenamąsias patalpas, nuomojamas giminėms arba darbuotojams. (Žr. 1.2.3 ir 1.4.1 dalis dėl papildomos informacijos).

Šį stratifikavimo metodą galima naudoti nustatant bendrą visų išnuomotų gyvenamųjų patalpų sumą. Kaip pirmiau nurodyta, skaičiuojant sąlyginius nuomos mokesčius vidutiniai nuomos mokesčiai gali netikti kai kurioms nuomojimo rinkos dalims. Pavyzdžiui, mažesni nuomos mokesčiai už apstatytas gyvenamąsias patalpas ar padidinti nuomos mokesčiai už valstybei priklausančias gyvenamąsias patalpas gali netikti atitinkamoms faktiškai išnuomojamoms gyvenamosios patalpoms. Atskiros stratos sukūrimas faktiškai išnuomojamoms apstatytoms ar socialinėms gyvenamosioms patalpoms kartu su atitinkamais vidutiniškais nuomos mokesčiais gali padėti įveikti šią problemą.

Iš esmės į nuomos mokestį neturėtų įeiti mokesčiai už šildymą, vandenį, elektrą ir pan. Jei duomenų šaltiniai neleidžia atskirti tokių mokesčių, turi būti užtikrinta sąsaja tarp nuomos mokesčių ir tarpinio suvartojimo (žr. 2 skyrių dėl papildomos informacijos).

Jei tam tikrai gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, stratai nėra nustatyti faktiniai nuomos mokesčiai, daugeliu atvejų tai galima išspręsti taikant ekstrapoliavimo ar regresijos metodus.

Įprasto stratifikacijos metodo, kuris priklauso nuo stratai ekstrapoliuojamų vidutinių nuomos mokesčių, alternatyva yra hedoninių regresijos metodų naudojimas. Trumpai tariant, siekiant nustatyti kiekvienos gyvenamųjų patalpų ypatybės (dydis, vieta, balkonas ir pan.) kainą pagal tokius metodus, naudojami imties duomenys apie išnuomotas gyvenamąsias patalpas. Rezultatai gaunami padauginus kiekvieną gyvenamųjų patalpų fondo (atrinktos imties) charakteristiką iš hedoninės šios charakteristikos kainos. Regresijos metodai sudaro sąlygas atsižvelgti į kur kas daugiau kintamųjų ir gali būti ypač veiksmingi, kai nėra duomenų apie tam tikros stebimos stratos nuomos mokesčius.

Suprantama, tai nepadeda išspręsti problemos kraštutiniu atveju, kai visomis gyvenamosiomis patalpomis naudojasi jų savininkai, arba nuomojimo rinka nėra išvystyta. Tokiais atvejais, siekiant objektyviai įvertinti, galima būtų taikyti vartotojo sąnaudų metodą. Vartotojo sąnaudų metodą reikėtų taikyti tik gyvenamosioms patalpoms, kuriomis naudojasi jų savininkas.

Išsamus vartotojo sąnaudų metodo apibūdinimas

Vartotojo sąnaudų metodą reikėtų taikyti tik tada, kai negalima taikyti faktiniais nuomos mokesčiais pagrįsto stratifikacijos metodo, nes nuomojimo rinka yra netipinė.

Kaip įprasta, taip atsitinka tada, kai tuo pačiu metu laikomasi šių dviejų sąlygų: privačiai nuomojamų gyvenamųjų patalpų skaičius sudaro mažiau nei 10 % visų gyvenamųjų patalpų skaičiaus, ir skirtumas tarp privačių bei kitų mokamų nuomos mokesčių yra didesnis nei tris kartus. Net kai laikomasi abiejų sąlygų, šalis dar gali pasirinkti ir taikyti stratifikacijos metodą, jei rezultatų kokybė yra pakankama. Jei nesilaikoma vienos ar abiejų sąlygų, turėtų būti naudojamas stratifikacijos metodas, nebent galima įrodyti, kad taikant vartotojo sąnaudų metodą gaunami rezultatai, kuriuos galima geriau palyginti.

Pagal vartotojo sąnaudų metodą, teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugos – tai tarpinio vartojimo, pagrindinio kapitalo vartojimo (PKV), kitų mokesčių, atėmus subsidijas gamybai, ir grynojo likutinio pertekliaus (GLP) suma. Gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, atveju neregistruojamos jokios savininkų atliktų darbų sąnaudos ([1]). Praktikoje PKV ir GLP yra du didžiausi vienetai, sudarantys 30–40 % teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugų.

PKV turėtų būti skaičiuojamas pagal nuolatinio inventorizavimo metodą (NIM) ar kitus patvirtintus metodus. Turėtų būti parengtas atskiras savininkų naudojamų nuosavų gyvenamųjų patalpų įvertinimas.

Grynasis likutinis perteklius turėtų būti skaičiuojamas taikant 2,5 % nuolatinės faktinės metinės grąžos normos nuo grynosios gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, fondo vertės esamomis kainomis (pakartotinio įsigijimo sąnaudos). Faktinė 2,5 % grąžos norma yra taikoma fondo vertei esamomis kainomis, nes į esamos gyvenamųjų patalpų vertės padidėjimą jau atsižvelgta taikant NIM metodą. Tokia pati grąžos norma turėtų būti taikoma žemės, kurioje yra gyvenamosios patalpos, kuriomis naudojasi jų savininkas, vertei esamomis kainomis.

Žemės vertę esamomis kainomis gali būti sunku kasmet stebėti. Žemės vertės ir pastatų vertės santykis skirtingose stratose gali būti nustatytas atlikus naujų namų ir susijusios žemės kaštų sudėties tyrimą.

([1]) Teoriškai įmanoma, kad savo nuosavybe besinaudojantys savininkai, atskirai ar kartu, įdarbina ūkvedžius, neįtraukdami kitų statistinių vienetų, tokių kaip gyvenamųjų namų statybos korporacijos ar valdymo paslaugų kompanijų. Jei susiklosto tokia situacija, į teikiamas gyvenamųjų patalpų paslaugas pagal vartotojo sąnaudų metodą turi būti įtraukta išmoka už darbuotojų kompensacijas.

Remdamasis valstybių narių trejų metų patirtimi nuo šio Komisijos reglamento priėmimo, Bendrųjų nacionalinių pajamų komitetas turėtų peržiūrėti šį išsamų vartotojo sąnaudų metodo apibūdinimą.

1 principas:

Siekdamos apskaičiuoti teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugų vertę valstybės narės taiko faktiniais nuomos mokesčiais grindžiamą stratifikacijos metodą, remdamosi tiesiogine ekstrapoliacija arba ekonometrine regresija. Kai duomenys renkami apie gyvenamąsias patalpas, kuriomis naudojasi jų savininkas, naudojamasi faktiniais nuomos mokesčiais už panašias nuomojamas gyvenamąsias patalpas. Pagrįstu ir kraštutiniu atveju, kai trūksta duomenų apie faktinius nuomos mokesčius, arba kai šie duomenys statistiniu požiūriu nepatikimi, galima taikyti kitus objektyvius metodus, tokius kaip vartotojo sąnaudų metodą. Nereikia jokių pateisinančių aplinkybių duomenų apie gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, teikiamų paslaugų rinkimui pagal vartotojo sąnaudų metodą, jei tuo pačiu metu laikomasi dviejų sąlygų: privačiai nuomojamos gyvenamosios patalpos sudaro mažiau nei 10 % gyvenamųjų patalpų fondo, skirtumas tarp privačių ir kitų mokamų nuomos mokesčių yra didesnis nei tris kartus.

1.2. **Būsto fondo stratifikacija**

1.2.1. *Veiksniai, turintys įtakos nuomos mokesčio dydžiui*

Pirmoji kintamųjų grupė, nulemianti nuomos mokesčių dydį, yra susijusi su gyvenamosios patalpos ir pastato ypatybėmis. Pirmiausia svarbu gyvenamosios patalpos dydis: jos plotas ir kambarių skaičius. Kuo didesnės gyvenamosios patalpos, tuo didesnis nuomos mokestis. Tuo pačiu metu kuo didesnės gyvenamosios patalpos, tuo vieno kvadratinio metro nuomos mokestis yra mažesnis. Tačiau kai kurių gyvenamųjų patalpų (pvz., butai sostinėse) kategorijų atveju gali būti nusistovėjęs U formos santykis tarp kainos už kvadratinį metrą ir būsto dydžio. Kitas svarbus veiksnys – gyvenamųjų patalpų patogumai. Tai gali būti tokie kintamieji kaip vonia, balkonas (terasa), speciali grindų ar sienų danga, židinys, centrinis šildymas, oro kondicionierius, specialus langų įstiklinimas ir kitos triukšmo bei šilumos izoliacijos priemonės; svarbu ir gyvenamųjų patalpų išdėstymas. Kalbant apie pastatą įtakos gali turėti tokios patalpos kaip garažas, liftas, baseinas, sodas (ant stogo), taip pat ir gyvenamųjų patalpų vieta pastate. Be to, nuomos mokesčiui įtakos gali turėti pastato tipas (atskiras, pusiau atskiras namas, butas), architektūra, senumas ar gyvenamųjų patalpų skaičius pastate.

Antroji kintamųjų grupė yra susijusi su aplinkos savybėmis. Gerai žinomas veiksnys yra panašių gyvenamųjų patalpų, esančių mieste ir toli nuo miesto, nuomos mokesčio skirtumas. Atstumas iki ekonominio centro ar vietovės reljefas (lyguma, kalnai) taip pat gali būti gana svarbūs veiksniai. Be to, faktiniam nuomos mokesčiui įtakos turi apylinkių ypatybės: vaizdas, aplinkinė žalioji zona, transportas ir susisiekimo galimybės, parduotuvės bei mokyklos ir paties rajono reputacija bei saugumas.

Dar vieną kintamųjų grupę galima apibūdinti kaip socialinių ir ekonominių veiksnių grupę. Pavyzdžiui, daugelyje šalių nuomos mokesčiams įtakos turi Vyriausybės patvirtintos bendrosios taisyklės, reglamentuojančios, pavyzdžiui, nuomos mokesčio apribojimus ar subsidijas. Be to, nuomos mokesčiams įtakos gali turėti nuomos sutarties trukmė, sutarties rūšis (laikina, nuolatinė), gyventojų skaičius kiekvienoje gyvenamojoje patalpoje (butų bendrijose), savininkas (vyriausybė, būstų asociacija, privatus savininkas, darbdavys) ar šeimininko taikoma nuomos politika.

Akivaizdu, kad nuomos mokesčiams įtakos gali turėti ir kai kurie papildomi kintamieji. Tačiau norint surinkti visus pirmiau išvardytus kintamuosius, reikėtų į klausimyną įtraukti pernelyg daug klausimų. Todėl galima būtų svarstyti kapitalo vertės naudojimą stratifikavimo tikslais. Pagrindinė gyvenamųjų patalpų kapitalo vertės naudojimo priežastis yra tai, kad ji atspindi visas svarbias ypatybes. Taigi kapitalo vertę galima laikyti numanomu stratifikacijos veiksniu. Kapitalo vertės ir faktinio nuomos mokesčio santykio taikymas gali būti laikomas tikslingu, ypač tose valstybėse, kuriose nuomojamos gyvenamosios patalpos sudaro mažą būsto fondo dalį. Jei toks santykis yra stabilus, šis metodas sudarytų galimybę nustatyti tų gyvenamųjų patalpų, kurios fiksuojamos tik savininkų naudojamų nuosavų gyvenamųjų patalpų sektoriuje, nuomos vertę. Be to, taikant kapitalo vertę taip pat leidžia taikyti ir „fizinius“ stratifikacijos kriterijus; juos galima sujungti. Tokiu atveju manoma, kad kapitalo vertė išreiškia trūkstamus „fizinius“ stratifikacijos kriterijus. Bet kuriuo atveju, kapitalo vertės, kuriomis remiamasi skaičiuojant nuomos mokesčius, turi būti grindžiamos objektyviu vertinimu, nustatytu vėliausiems ataskaitiniams metams.

Iš tikrųjų stratifikacija įvairiose valstybėse narėse skiriasi stratų skaičiaus ir tikslių jų apibrėžimo kriterijų atžvilgiu. Nors iš pirmo žvilgsnio atrodytų, kad tai turėtų kelti tam tikrą rūpestį, reikėtų pabrėžti, kad tam tikri pagrindiniai kriterijai, tokie kaip gyvenamųjų patalpų dydis ir (geografinė) vieta, yra taikomi beveik visur. Be to, visos kitos ypatybės įvairiose šalyse yra nevienodos, ir svarbius kriterijus geriausiai gali nustatyti pačios valstybės narės.

2 principas:

Stratifikuodamos valstybės narės atsižvelgia į svarbias gyvenamųjų patalpų ypatybes. Jos gali būti susijusios su gyvenamųjų patalpų ar pastato ypatybėmis, aplinkos ypatybėmis ar socialiniais ir ekonominiais veiksniais. Be to, stratifikuojant paprastai atsižvelgiama ir į patikslintas kapitalo vertes, jei jos grindžiamos objektyviu vertinimu.

1.2.2. *Stratifikacijos kriterijų parinkimas*

Atsižvelgiant į įvairias ypatybes, turinčias įtakos gyvenamųjų patalpų nuomos mokesčiui, pirmoji užduotis – ištirti kintamuosius, kurių poveikis yra didžiausias. Vienas iš būdų nustatyti tokius kintamuosius – atlikti turimos statistinės informacijos lentelių analizę. Nustatant objektyvų vertinimo matą verta pasinaudoti faktinių nuomos mokesčių pakitimais stratoje. Tai skatintų tobulinti stratifikaciją parenkant stratas, siekiant sumažinti pakitimus stratoje. Todėl rekomenduojama apskaičiuoti pakitimus kiekvienoje stratoje bent tais atvejais, kai stratifikacija turi įtakos ir faktinių, ir sąlyginių nuomos mokesčių dydžiams.

Yra sudėtingesnių ir pažangesnių statistikos metodų, tokių kaip (kartotinė) regresinė analizė. Šis metodas sudaro galimybę įvertinti atskirų kintamųjų įtaką taip, kad nuomos mokesčių skirtumus galima būtų priskirti tam tikroms ypatybėms. Trumpai tariant, kintamojo aiškinamąją gebą galima išreikšti skaičiais, taikant koreliacijos koeficientą. Be to, tai padeda išdėstyti ypatybes pagal jų svarbą. Tokiu būdu galima nustatyti, kur yra reikalinga nuodugnesnė stratifikacija. Jungiant svarbiausius kintamuosius ir taikant kartotinės regresijos metodus, galima nustatyti jų bendrą aiškinamąją gebą. Manoma, kad būsto fondą galima veiksmingai stratifikuoti atrenkant svarbius kintamuosius pažangiais statistikos metodais. Be to, regresinė analizė gali būti tiesiogiai taikoma, apskaičiuojant nuomos mokesčius, t. y. kaip hedoninis metodas. Toks metodas yra naudinga priemonė, apskaičiuojant stratų vidutinį nuomos mokestį tais atvejais, kai nuomojimo sektoriuje nėra atitinkamų stebėjimo duomenų (tuščios grupės).

Dar vienas stratifikacijos kriterijų atrankos pagal pažangius statistikos metodus privalumas yra tas, kad nereikia taikyti vienodų kriterijų visoms valstybėms. Norint gauti palyginamus rezultatus, pakanka kiekvienoje valstybėje nustatyti pagrindinių kriterijų eilę pagal svarbą ir privalomą bendrą aiškinamąją gebą. Akivaizdu, kad tokia regresinė analizė labai priklauso nuo turimos statistinės informacijos. Tačiau netgi ir ribota statistinė informacija skatintų tolesnius patobulinimus.

Atsižvelgiant į tai, kad informacija apie įvairius nuomos mokesčiams įtakos turinčius kintamuosius priklauso nuo pagrindinių statistinių duomenų plėtojimo, šiuo metu galimybės taikyti pažangius statistikos metodus gali būti gana ribotos. Todėl rekomenduojama taikyti standartinį metodą, t. y. valstybės narės turi taikyti visus svarbius kriterijus, gautus analizuojant lenteles. Minimalus būsto fondo stratifikacijos reikalavimas – atsižvelgti į gyvenamosios patalpos dydį, vietą ir bent vieną iš kitų jos svarbių ypatybių; taip stratifikuojant turėtų būti gauta ne mažiau kaip 30 langelių. Būsto fondo suskirstymas turi būti prasmingas ir būdingas visam gyvenamajam fondui. Norint nustatyti stratų atrankai reikalingus aiškinamuosius kintamuosius (kintamąjį) galima taikyti pažangų statistikos metodą.

Tačiau iš tikrųjų valstybės narės gali pasirinkti naudojimui mažiau kintamųjų arba ne tuos kintamuosius, kurių reikalaujama pagal standartinį metodą. Tai yra priimtina, jei pasiteisina, kad (kartotinė) regresinė analizė turi pakankamą aiškinamosios gebos lygį. Norint garantuoti rezultatų palyginamumą, rekomenduojama taikyti ne mažesnį kaip 70 % koreliacijos koeficientą. Šis slenksčio dydis priimtinas esant didelei imčiai, iš kurios pašalinami nuliniai, labai maži ir didesni už įprastinius nuomos mokesčiai.

3 principas:

Valstybės narės svarbiems stratifikacijos kriterijams nustatyti taiko lentelių analizę arba statistinius metodus. Būtina atsižvelgti bent jau į gyvenamosios patalpos dydį, vietą, taip pat bent į vieną iš kitų jos svarbių ypatybių. Turėtų būti gauta ne mažiau kaip 30 langelių, išskirtos ne mažiau kaip trys dydžio kategorijos ir bent dvi geografinės vietos grupės. Galima taikyti mažiau kintamųjų ar kitus kintamuosius, jeigu anksčiau buvo įrodyta, kad (kartotinis) koreliacijos koeficientas siekia 70 %.

1.2.3. *Faktiniai ir sąlyginiai nuomos mokesčiai*

Sąlyginiai nuomos mokesčiai nustatomi remiantis stebimais faktiniais nuomos mokesčiais. Skaičiuojant sąlyginius nuomos mokesčius, nuomos mokestis apibrėžiamas kaip teisės naudotis neapstatyta gyvenamąja patalpa kaina. Norint atitikti šį apibrėžimą, gali tekti pakoreguoti stebimus nuomos mokesčius.

Mokesčiai už šildymą, vandenį, elektrą ir pan. į nuomos kainą neturėtų būti įtraukiami, nors iš tikrųjų juos kartais gali būti sunku atskirti. Laikantis ESS vertinimo taisyklių, gyvenamųjų patalpų paslaugos turėtų būti teikiamos bazinėmis kainomis.

Stebimų nuomos mokesčių atveju reikšmės gali turėti tam tikra valstybės parama. Pavyzdžiui, tam tikras namų ūkis, kaip vartotojas, turi teisę gauti bendrąją išmoką iš valstybės biudžeto (pavyzdžiui, pašalpą būstui), kuri dėl administracinių priežasčių mokama tiesiogiai gyvenamųjų patalpų savininkui. Priklausomai nuo informacijos šaltinio, stebimo nuomos mokesčio dydis gali skirtis. Jeigu informacijos šaltinis yra nuomininkas, stebimą nuomos mokestį gali tekti koreguoti pridedant konkrečią nuomos pašalpą.

Be to, jeigu skaičiuojant sąlyginius nuomos mokesčius remiamasi faktiniais nuomos mokesčiais, būtina paaiškinti keletą esminių klausimų, turinčių įtakos duomenų derinimui. Pirmas klausimas – ar skaičiuojant sąlyginius nuomos mokesčius reikia remtis visais faktiniais nuomos mokesčiais ar tik nuomos mokesčiais, mokamais pagal naujai sudarytas sutartis. Atsižvelgiant į tikslą, galima rasti įvairių teorinių argumentų, pagrindžiančių būtinumą remtis faktiniais nuomos mokesčiais, mokamais pagal naujas sutartis, pagal sutartis, sudarytas būsto statybos metais, ar taip vadinamomis „vidutinėmis“ sutartimis. Taikant bendrąją taisyklę, t. y. remiantis panašių gyvenamųjų patalpų nuomos mokesčiais, atrodytų, kad nederėtų sąlyginių nuomos mokesčių skaičiavimo pagrįsti vien tik nuomos mokesčiais pagal naujas sutartis. Kadangi „vidutiniai“ nuomos mokesčiai taikomi nuomojamam sektoriui, tas pats argumentas turėtų būti taikomas ir gyvenamosioms patalpoms, kuriomis naudojasi jų savininkai. Be to, dėl kitokio šios problemos sprendimo daugelyje valstybių tikriausiai kiltų didelių sunkumų taikant stratifikacijos metodą. Trumpai tariant, išvada tokia: skaičiuojant sąlyginius nuomos mokesčius reikia remtis vidutiniais faktiniais nuomos mokesčiais pagal visas sutartis. Todėl dėl vyriausybės reglamentavimo esantys žemi privataus sektoriaus nuomos mokesčiai taip pat turi būti įtraukti, skaičiuojant vidutinius nuomos mokesčius.

Antras klausimas – ar skaičiuojant sąlyginius nuomos mokesčius galima remtis gyvenamųjų patalpų nuomos mokesčiais už valstybei priklausančias gyvenamąsias patalpas. Kadangi gyvenamosios patalpos, kuriomis naudojasi jų savininkai, daugiausia yra privačios, skaičiuojant sąlyginius nuomos mokesčius paprastai turėtų būti remiamasi tik faktiniais nuomos mokesčiais, mokamais privačiame sektoriuje. Tačiau jei stebėjimo duomenų apie faktinius nuomos mokesčius už privačias gyvenamąsias patalpas nepakanka, kad jais remiantis būtų galima apskaičiuoti sąlyginius nuomos mokesčius, išskirtinais atvejais galima remtis nuomos mokesčiais už valstybei priklausančias gyvenamąsias patalpas, jeigu šie nuomos mokesčiai yra atitinkamai padidinami, kad galėtų būti naudojami kaip privataus sektoriaus nuomos pakaitiniai rodikliai.

Dar vienas klausimas – ar galima remtis nuomos mokesčiais už apstatytas gyvenamąsias patalpas išplečiant sąlyginių nuomos mokesčių skaičiavimo pagrindą. Paprastai nustatant gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, nuomos vertę yra remiamasi nuomos mokesčiais už neapstatytas gyvenamąsias patalpas. Todėl negalima tiesiogiai taikyti nuomos mokesčių už apstatytas gyvenamąsias patalpas. Siekiant teisingai apskaičiuoti sąlyginio nuomos mokesčio dydį, nuomos mokesčiai už apstatytas gyvenamąsias patalpas turėtų būti sumažinti mokesčiu už naudojimąsi baldais.

4 principas:

Siekiant apskaičiuoti sąlyginius nuomos mokesčius, nuomos mokestis aiškinamas kaip mokestis, kuris turi būti mokamas už teisę naudotis neapstatytomis gyvenamosiomis patalpomis. Jeigu informacijos šaltinis yra nuomininkas, stebimą nuomos mokestį gali tekti koreguoti pridedant konkrečią nuomos pašalpą, kuri dėl administracinių priežasčių yra mokama tiesiogiai gyvenamųjų patalpų savininkui. Nustatant sąlyginius nuomos mokesčius, remiamasi faktiniais nuomos mokesčiais, mokamais pagal visas su privačiomis neapstatytomis gyvenamosiomis patalpomis susijusias sutartis. Jei dėl statistikos rengimo priežasčių tai yra būtina, išskirtiniais atvejais galima remtis nuomos mokesčiais už valstybės gyvenamąsias patalpas, jeigu šie nuomos mokesčiai yra atitinkamai padidinami, kad galėtų būti naudojami kaip privataus sektoriaus nuomos pakaitiniai rodikliai. Panašiai galima remtis ir nuomos mokesčiais už apstatytas gyvenamąsias patalpas apskaičiuojant sąlyginius nuomos mokesčius, atėmus skirtumą tarp nuomos mokesčio už apstatytas ir neapstatytas gyvenamąsias patalpas.

1.3. **Bazinių metų duomenų šaltiniai ir ekstrapoliavimo metodai**

1.3.1. *Būsto fondas*

Taikant stratifikacijos metodą pagrindinis skaičiavimo elementas yra informacija apie gyvenamųjų patalpų fondą. Taikant ekstrapoliavimo tvarką ši informacija prilygsta informacijos visumai. Apskritai, būsto fondas susideda iš visų šiam fondui priklausančių pastatų ar jų dalių, kurios yra naudojamos kaip gyvenamosios patalpos. Apie tai išsamiau kalbama skyriuje apie konkrečias problemas. Pagrindiniai šaltiniai, naudojami tokiam būsto fondui nustatyti – tai pastatų surašymai, administraciniai pastatų registrai ar gyventojų surašymai. Tuomet atnaujinami bazinių metų duomenys ir nustatomi einamųjų metų duomenys.

Bazinių metų būsto fondo atveju surašant pastatus susiduriama su mažiausiais sunkumais ir gaunami išsamiausi duomenys, ypač jei pastatų surašymas atliekamas kartu su gyventojų surašymu. Administraciniai pastatų registrai daugiausia priklauso nuo teisinių procedūrų, dėl kurių gali atsirasti tam tikro neapibrėžtumo, pavyzdžiui, gali kilti klausimas, ar priestatai, patobulinimai, pertvarkymai ir nugriovimai yra tinkamai registruojami. Naudojant iš namų ūkių per gyventojų surašymą gautą informaciją kaip pagrindą būsto fondui nustatyti, taip pat galima susidurti su tam tikromis problemomis, nes dažnai į rezultatus neįtraukiami antri namai, kuriuose surašymo dieną negyvenama.

5 principas:

Nustatydamos bazinių metų būsto fondą, valstybės narės iš pradžių remiasi arba pastatų surašymu, arba gyventojų surašymu, arba administraciniu pastatų registru. Kadangi pastatų surašymas teikia išsamiausią informaciją, remiantis administracinių pastatų registrų ir gyventojų surašymų duomenimis reikia atlikti intensyvius ir nuodugnius tikrinimus, kad gauta informacija būtų išsami.

1.3.2. *Faktiniai nuomos mokesčiai*

Antras pagrindinis teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugų vertinimo taikant stratifikacijos metodą elementas – faktiniai nuomos mokesčiai, mokami nuomojimo sektoriuje. Informacija apie bazinių metų faktinius nuomos mokesčius gaunama per surašymą (pvz., gyventojų surašymą) arba atliekant atrankinį tyrimą, pavyzdžiui, namų ūkio biudžeto ar konkretų nuomos mokesčio tyrimą. Pirmu atveju tikriausiai yra užregistruojami visi faktiniai nuomos mokesčiai, o skaičiavimas turi įtakos tik sąlyginių nuomos mokesčių dydžiui. Atliekant atrankinius tyrimus skaičiavimas turi įtakos ir faktinių, ir sąlyginių nuomos mokesčių dydžiui. Akivaizdu, kad surašymas yra patikimos informacijos pagrindas. Bet paprastai manoma, kad namų ūkių biudžetų tyrimai taip pat gana patikimi, ypač informacija apie būtiniausias prekes. Tačiau šios rūšies tyrimų problema yra ta, kad neatsakius į kai kuriuos klausimus, atsiranda neapibrėžtumo. Jeigu būstas laikomas daugiau prabangos negu būtiniausiu dalyku, ši problema gali daryti nepageidaujamą įtaką skaičiavimo rezultatams, todėl dėl jos atsirandančias paklaidas reikia subalansuoti. Kita problema, susijusi su namų ūkių biudžeto tyrimu, bent kai kuriose šalyse, yra nedidelis jų imties dydis, o dėl to galimybės stratifikuoti nuomos mokesčius gali būti gana ribotos. Bet kuriuo atveju reikia kaip įmanoma daugiau naudotis turimais papildomais šaltiniais. Tai gali būti taikoma, pavyzdžiui, tose valstybėse, kuriose didelę būsto fondo dalį kontroliuoja valstybė, o būsto agentūros privalo pateikti ataskaitas. Be to, norint nuolat tobulinti rezultatus, reikėtų tirti papildomus informacijos šaltinius, pavyzdžiui, atlikti specializuotus nuomos mokesčio tyrimus.

6 principas:

Faktiniams nuomos mokesčiams nustatyti kiekvienoje stratoje valstybės narės turi naudoti didžiausios apimties ir patikimiausius šaltinius, pavyzdžiui, gyventojų surašymą arba namų ūkių tyrimus. Reikėtų apsvarstyti alternatyvių šaltinių panaudojimą, kad duomenys būtų patikimesni ir išsamesni, o ypač norint tobulinti stratifikaciją.

1.3.3. *Bazinių metų rezultatų ekstrapoliavimas*

Tik nedaugelis valstybių narių turi metinę informaciją, kurios reikia kiekvienais metais iš naujo pilnai įvertinant gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, paslaugas. Daugumoje valstybių atitinkamų metų duomenys laikomi gaire ir vėliau patikslinami taikant rodiklius, kad būtų galima apskaičiuoti einamųjų metų duomenis. Duomenis atnaujinti galima (visoms) bazinių metų paslaugoms taikant jungtinį rodiklį, arba atskirai ekstrapoliuojant būsto fondą ir nuomos mokestį kiekvienai stratai. Nors paprastai galima tikėtis, kad bus gauti panašūs rezultatai, dėl struktūrinių poslinkių, pavyzdžiui, tarp nuomojamų ir gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, santykio gali atsirasti skirtumų. Be to, atskirai skaičiuojant galima patikrinti rezultatų patikimumą.

Kalbant apie naudotus rodiklius, kiekybės rodiklis dažniausiai nustatomas remiantis statybos pramonės išdirbiu. Kita vertus, kainų rodiklis dažnai grindžiamas mokamų nuomos mokesčių kainų indeksu, nurodytu vartotojo kainų indekse. Tais atvejais, kai nepasiteisina daroma prielaida, kad sąlyginiai nuomos mokesčiai keičiasi, jeigu keičiasi visi nuomos mokesčiai, pavyzdžiui, dėl tos priežasties, kad valstybė kontroliuoja nuomos mokesčius, gali atsirasti iškraipymų. Todėl ekstrapoliuojant sąlyginius nuomos mokesčius geriau naudoti, kaip ir baziniais metais, kainų indeksą, kuris atspindi privačiai nuomojamų gyvenamųjų patalpų pokyčius. Be to, reikia atkreipti dėmesį į tai, kad kainų indeksai paprastai neaprėpia kainų padidėjimo dėl pasikeitusios kokybės. Todėl kainų indeksus reikia papildyti kokybės rodikliu, kuris atspindėtų kokybės gerėjimą.

Galiausiai atrodo, kad būtų naudinga kuo labiau sumažinti struktūrinių pokyčių įtaką rezultatams apribojant ekstrapoliavimo laikotarpį. Atsižvelgiant į atitinkamų pagrindinių statistinių duomenų periodiškumą, reikėtų kas 10 metų, t. y. įprastiniais laiko tarpais tarp gyventojų surašymų, nustatyti būsto fondo gaires. Be to, ne rečiau kaip kas penkerius metus, t. y. įprastiniais laiko tarpais tarp namų ūkių biudžetų tyrimų, reikėtų nustatyti kainos dalies gaires (nuomos mokestį kiekvienoje stratoje).

7 principas:

Jeigu kasmet iš naujo atlikti išsamų teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugų įvertinimą yra neįmanoma, valstybės narės gali ekstrapoliuoti atitinkamų bazinių metų duomenis, taikydamos tinkamus kiekybės, kainų ir kokybės rodiklius. Būsto fondas ir vidutinis nuomos mokestis turi būti ekstrapoliuojami kiekvienos stratos atžvilgiu atskirai. Ekstrapoliuojant reikia skirti faktinių ir sąlyginių nuomos mokesčių skaičiavimą. Jei reikia, ekstrapoliavimui naudojamų stratų gali būti mažiau negu stratų, naudojamų bazinių metų skaičiavimams. Norint ekstrapoliuoti sąlyginį nuomos mokestį už gyvenamąsias patalpas, kuriomis naudojasi jų savininkas, paprastai taikomas kainų indeksas, kuris atspindi privačios nuomos mokesčius. Bet kuriuo atveju būsto fondo gairės turi būti nustatomos ne rečiau kaip kas 10 metų, o kainos dalies gairės – ne rečiau kaip kas penkeri metai, arba tokia pati kokybė turi būti pasiekta, taikant kitus metodus.

1.4. **Konkrečios problemos**

1.4.1. *Nemokamai nuomojamos ir pigios gyvenamosios patalpos*

Renkant duomenis apie faktinius nuomos mokesčius kartais pastebimos nulinės ar labai mažos vertės. Nemokamai nuomojamų gyvenamųjų patalpų atveju susidaro keista padėtis, kai gyvenamųjų patalpų paslaugos faktiškai teikiamos, bet be jokio (matomo) mokesčio. Tokiais atvejais reikėtų priimti sprendimą koreguoti stebimą faktinį nulinį nuomos mokestį. Analogiškas sprendimas turėtų būti logiškai taikomas ir pigioms gyvenamosioms patalpoms.

Be tų atvejų, kai vyriausybės taiko intervencijos priemones, yra ir kitų priežasčių, dėl kurių gyvenamosios patalpos nuomojamos nemokamai arba labai pigiai. Vienas iš pavyzdžių būtų toks, kai darbuotojas naudojasi gyvenamosiomis patalpomis, kurios priklauso darbdaviui, mokėdamas sumažintą ar nulinį nuomos mokestį. Čia gali būti kalbama apie įvairius darbuotojus, įskaitant ūkvedžius ir prižiūrėtojus. Šiuo atveju faktinį nuomos mokestį reikia koreguoti, o skirtumą tarp faktinio ir palyginamo nuomos mokesčio laikyti darbo užmokesčiu natūra (žr. ESS95 4.04 – 4.06 dalys). Kitas pavyzdys – gyvenamosios patalpos nuomojamos už nulinį arba labai mažą nuomos mokestį giminaičiams ar draugams. Šiuo atveju koreguoti galima taip: tokias gyvenamąsias patalpas priskiriant gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, sektoriui, o ne nuomojamam sektoriui. Panašiai reikėtų koreguoti ir tuo atveju, kai nuomininkas sumoka visą nuomos mokesčio sumą vienu kartu, t. y. kai nuomininkas iš anksto sumoka nuomos mokestį už ilgesnį negu įprastą laikotarpį.

8 principas:

Nemokamai ir pigiai nuomojamų gyvenamųjų patalpų atveju stebimas faktinis nuomos mokestis koreguojamas taip, kad į jį būtų įtrauktos visos teikiamos gyvenamųjų patalpų paslaugos. Skaičiuojant sąlyginius nuomos mokesčius negalima remtis nekoreguotais nuliniais ar labai mažais nuomos mokesčiais.

1.4.2. *Poilsio namai*

Prie poilsio namų priskiriamos įvairios laisvalaikiu naudojamos gyvenamosios patalpos, pavyzdžiui, netoli esantis savaitgalio namas, kuriame gyvenama trumpą laiką daug kartų per metus, arba toliau esantys poilsiui skirti namai, kuriuose gyvenama ilgesnį laiką, bet tik keletą kartų per metus. Iš pirmo žvilgsnio atrodytų, kad dėl nuomojamų poilsio namų nekyla problemų, nes faktinis nuomos mokestis mokamas už paslaugas. Tačiau jei faktiniai nuomos mokesčiai renkami kas mėnesį, ekstrapoliuojant juos visai metų sumai gali pakilti vertė, jeigu nebus įtraukta papildoma informacija apie vidutinį naudojimosi patalpa laiką.

Apskaičiuojant sąlyginį nuomos mokestį poilsio namams, kuriais naudojasi jų savininkai, logiškiausia būtų tokius privačius namus stratifikuoti ir taikyti atitinkamą vidutinį metinį nuomos mokestį už faktiškai nuomojamas panašias patalpas. Metinis nuomos mokestis netiesiogiai atspindi vidutinį naudojimosi jomis laiką. Jei atsiranda problemų, galima taikyti pakaitinį metodą, t. y. rinkti informaciją apie poilsio namus vienoje stratoje ir taikyti vidutinį metinį nuomos mokestį už faktiškai nuomojamus poilsio namus tiems poilsio namams, kuriais naudojasi jų savininkai. Be to, galima taikyti visą metinį nuomos mokestį už įprastines gyvenamąsias patalpas, esančias tos pačios vietos stratoje, jeigu poilsio namai sudaro labai mažą būsto fondo dalį arba jeigu jų negalima atskirti nuo kitų gyvenamųjų patalpų. Tokią tvarką būtų tikslinga taikyti net ir retai, bet ilgesnį laiką naudojamų poilsio namų atveju, jeigu atsižvelgiama į tai, kad savininkas visada gali jais pasinaudoti ir taip pat jais neatlygintinai gali naudotis jo draugai ar giminaičiai.

9 principas:

Prie poilsio namų priskiriamos įvairios laisvalaikiu naudojamos gyvenamosios patalpos, pavyzdžiui, netoli esantis savaitgalio namas arba toliau esantys poilsiui skirti namai. Vertinant teikiamas poilsio namų paslaugas pageidautina taikyti vidutinį metinį nuomos mokestį už panašias patalpas. Metinis nuomos mokestis netiesiogiai atspindi vidutinį naudojimosi jomis laiką. Nors atrodo, kad stratifikacija būtų pageidautina, poilsio namus galima priskirti vienai stratai. Jeigu poilsio namai sudaro labai mažą būsto fondo dalį, galima taikyti visą metinį nuomos mokestį už įprastines gyvenamąsias patalpas, priskiriamas tos pačios vietos stratai. Pagrįstais išskirtiniais atvejais, kai trūksta duomenų apie faktinius nuomos mokesčius tam tikroje poilsio namų stratoje, arba kai šie duomenys nepatikimi, galima taikyti kitus objektyvius metodus, pavyzdžiui, vartotojo sąnaudų metodą.

1.4.3. *Gyvenamosios patalpos, padalytos pagal naudojimosi laiką*

Pakaitinio naudojimosi atveju nekilnojamojo turto agentas parduoda teisę nustatytą laiką naudotis tam tikroje turistinėje vietovėje esančiomis gyvenamosiomis patalpomis ir šią nuosavybę pats administruoja. Tokią teisę garantuoja pažymėjimas, kuris išduodamas sumokėjus pradinę įmoką. Šį pažymėjimą galima parduoti esamąja kaina. Be to, mokamos periodinės įmokos administracinėms sąnaudoms padengti.

Iš šio apibūdinimo aišku, kad pradinė įmoka turėtų būti laikoma investicija, kadangi išduodamas pažymėjimas yra panašus į akciją. Tokią išvadą patvirtina tai, kad pagal bent jau vienos valstybės narės įstatymus pirkėjas įgyja realią teisę. Taigi, derėtų pradinę įmoką įtraukti į nacionalinių sąskaitų nematerialaus turto poziciją. Be to, būtų logiška apgyvendinimo paslaugą, teikiamą neatlygintinai, laikyti dividendu, kurį nekilnojamojo turto agentas moka natūra.

Pagrindinė problema yra ta, kad paslauga, kuri yra faktiškai susijusi su apgyvendinimo patalpomis, padalytomis pagal naudojimosi laiką, neįtraukiama į nacionalinės ekonomikos produkciją. Logiškai mąstant, tai reikėtų koreguoti. Pirmiausia pasiūlymas periodinę įmoką laikyti pakaitiniu rodikliu netiesiogiai reiškia, kad apgyvendinimo paslaugos nėra koreguojamos, nes periodinė įmoka mokama už visai kitą paslaugą, būtent valdymo sąnaudas. Kita teorinė galimybė būtų pradinę įmoką laikyti iš anksto sumokėta suma už teikiamą paslaugą ir ją paskirstyti pagal atitinkamų patalpų naudojimosi laikotarpius. Be statistinių problemų, susijusių su tokio modelio taikymu praktikoje, iškyla ir teisinių sąvokų nesuderinamumo problema, kadangi tuomet būtų netiesiogiai aiškinama, jog perkama paslauga, o ne įsigyjamas turtas.

Kita galimybė – apskaičiuoti pakaitinį rodiklį naudojantis metiniais faktiniais nuomos mokesčiais už panašias (savitarna pagrįstas) apgyvendinimo paslaugas. Šio sprendimo teisingumą patvirtina tai, kad gyvenamosios patalpos, padalytos pagal naudojimosi laiką, yra turistinėse vietovėse, kuriose yra ir faktiškai nuomojami poilsiui skirti butai. Atsiradus sunkumų, nuosavybei, padalintai pagal naudojimosi laiką, galima taikyti kitus du metodus, siūlomus taikyti poilsio namams. Sąlyginis nuomos mokestis turėtų būti apskaičiuojamas grynuoju pagrindu, kad nebūtų du kartus į apskaitą įtraukiamos sąnaudos, kurias padengia periodinės įmokos.

10 principas:

Gyvenamosios patalpoms, padalytoms pagal naudojimosi laiką, taikoma ta pati tvarka kaip ir poilsio namams.

1.4.4. *Laisvo kambario nuomininkai*

Daugumoje valstybių daug studentų gyvena laisvuose kambariuose. Dažnai tokiuose kambariuose gyvena ir kiti jauni žmonės bei žmonės, kurie dirba tokį darbą, kurį atliekant reikia gyventi ne savo namuose. Jeigu kambarys yra nuomojamų gyvenamųjų patalpų dalis, t. y. subnuomojamas, didelių problemų neturėtų kilti. Laisvo kambario nuomos mokestį galima laikyti įnašu į faktinį pagrindinį nuomos mokestį, t. y. pervedimu tarp namų ūkių. Tačiau jeigu kambarys yra gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, dalis, viso nuomininko mokamo nuomos mokesčio ir viso sąlyginio nuomos mokesčio sujungimas reikštų dvigubą apskaitą. Teisingas sprendimas tikriausiai būtų nuomininko mokamą faktinį nuomos mokestį laikyti nuomos mokesčiu už tam tikrą patalpų dalį, o likusiai patalpų daliai taikyti sąlyginį nuomos mokestį. Tačiau tokią tvarką gali būti sunku įgyvendinti. Galima tokį nuomos mokestį laikyti pervedimu dalijantis gyvenamųjų patalpų sąnaudomis. Tai būtų panašu į pirmąjį atvejį, jeigu faktinis nuomos mokestis už laisvą kambarį laikomas įnašu į sąlyginį pagrindinį nuomos mokestį. Šiuo atveju būtinas koregavimas, jeigu namų ūkių sektorius yra suskirstomas į grupes.

Kitas klausimas – kaip aiškinti įvairių kambarių subnuomą. Šiuo atveju siūloma laisvo kambario nuomininko sąvoką taikyti tik tada, kai savininkas arba pagrindinis nuomininkas taip pat naudojasi gyvenamosiomis patalpomis. Kitais atvejais subnuoma turi būti laikoma atskira ekonomine veikla (teikiamos gyvenamųjų patalpų ar pensionato paslaugos).

11 principas:

Nuomos mokestis, mokamas už laisvą kambarį gyvenamosiose patalpose, laikomas įnašu į pagrindinį nuomos mokestį tol, kol savininkas arba pagrindinis nuomininkas naudojasi šiomis patalpomis.

1.4.5. *Nenaudojamos gyvenamosios patalpos*

Pirma, nuomojamos gyvenamosios patalpos visada laikomas naudojamomis, net ir tais atvejais, kai nuomininkas nusprendžia gyventi kitur. Antra, remiantis sutartu bendruoju sprendimu dėl poilsio namų ir gyvenamųjų patalpų, padalytų pagal naudojimosi laiką, metinis nuomos mokestis netiesiogiai atspindi vidutinį patalpų naudojimo laiką. Todėl nenaudojamų gyvenamųjų patalpų problema siejama tik su neišnuomotomis gyvenamosiomis patalpomis, kurių savininkas nenaudoja, t. y. kurias galima parduoti ar išnuomoti. Tokiais atvejais jokios gyvenamųjų patalpų paslaugos neteikiamos, todėl įrašomas nulinis nuomos mokestis.

Informacija, kurios reikia nustatant ar neišnuomojama nuosavybė yra nenaudojama ar naudojama, gali būti grindžiama savininko ar kaimynų pareiškimais. Neturint tokios informacijos, įrodymu, patvirtinančiu, kad nuosavybė naudojama, gali būti jos apstatymas baldais. Priešingai, neapstatytos gyvenamosios patalpos gali būti laikomos nenaudojamomis, nes tokiu atveju sunku įsivaizduoti, kad būtų teikiamos gyvenamųjų patalpų paslaugos. Nenaudojamoms gyvenamosioms patalpoms taip pat priklauso dėl nemokamo nuomos mokesčio išieškotos gyvenamosios patalpos arba tos patalpos, kurios yra nenaudojamos trumpą laiką dėl tos priežasties, kad būsto agentūra iš karto neranda naujo nuomininko. Tarpiniu atveju laikomos nenaudojamos gyvenamosios patalpos, kurios yra visiškai apstatytos ir kuriomis savininkas gali tuoj pat naudotis. Čia galima būtų teigti, kad gyvenamųjų patalpų paslaugos neteikiamos tol, kol savininkas faktiškai nesinaudoja nuosavomis gyvenamosiomis patalpomis. Bet kadangi šis atvejis panašus į tą, kai gyvenamosios patalpos išnuomojamos, bet jomis nesinaudojama, būtų tikslinga įrašyti nuomos mokestį. Todėl apstatytos gyvenamosios patalpos, kuriomis naudojasi jų savininkas, paprastai laikomos naudojamomis.

Dėl nenaudojamų gyvenamųjų patalpų vis dėlto galima patirti išlaidų, pavyzdžiui, einamųjų priežiūros, elektros, draudimo įmokų, mokesčių ir kitų išlaidų. Tokias išlaidas reikėtų įtraukti į tarpinį vartojimą, kitus gamybos mokesčius ir pan. Kaip ir įmonės, kuri neteikia jokių paslaugų, atveju, dėl to gali atsirasti neigiama pridėtinė vertė.

12 principas:

Nenuomojamoms gyvenamosioms patalpoms, kurias galima parduoti ar išnuomoti, įrašomas nulinis nuomos mokestis. Apstatytos gyvenamosios patalpos, kuriomis naudojasi jų savininkas, apskritai laikomos naudojamomis gyvenamosiomis patalpomis.

1.4.6. *Garažai*

Kadangi garažai yra bendrojo kapitalo formavimo dalis, yra tikslinga ne tik įtraukti teikiamas išnuomojamų garažų paslaugas į ekonomikos produkciją, bet ir įvertinti sąlygines savininkų naudojamų nuosavų garažų paslaugas. Abiem atvejais garažas, kaip ir visos kitos patalpos, yra gyvenamųjų patalpų patogumų dalis. Čia turėtų būti įtrauktos ir automobilių stovėjimo aikštelės, nes jų funkcijos tikriausiai tos pačios.

ESS95 3.64 dalyje teigiama, kad „atskirtų nuo gyvenamųjų patalpų garažų, naudojamų savininko galutiniam vartojimui, susijusiam su naudojimusi gyvenamosiomis patalpomis, teikiamų paslaugų produkcija apskaičiuojama panašiai. Tačiau ši taisyklė netaikoma privatiems garažams, kuriuose jų savininkas tik laiko transporto priemonę prie savo darbovietės.“.

Gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkai, paprastai būna daugiau negu nuomojamų gyvenamųjų patalpų su garažais. Kad į šį struktūrinį skirtumą būtų tinkamai atsižvelgta, geriausiai garažą laikyti stratifikacijos kriterijumi.

13 principas:

Garažų ir automobilių stovėjimo aikštelių, naudojamų galutiniam vartojimui, teikiamos paslaugos turi būti įtrauktos į gyvenamųjų patalpų paslaugas.

2. TARPINIS VARTOJIMAS

Tarpinis vartojimas turi atitikti teikiamas gyvenamųjų patalpų paslaugas. Pagal individualaus vartojimo pagal paskirtį klasifikatorių (IVPPK) mokesčiai už šildymą, vandenį, elektrą ir pan., kaip ir didžioji dalis priežiūros ir remonto darbų, susijusių su būstu, turi būti įrašomi atskirai ir neįtraukiami į teikiamas gyvenamųjų patalpų paslaugas.

Tačiau iš tikrųjų įvairūs mokesčiai ir priežiūros bei remonto darbai gali būti laikomi nuomos paslaugų dalimi remiantis tuo, kad jų negalima atskirti. Jeigu bendrasis tarpinis vartojimas ir produkcija yra skaičiuojami nuosekliai, tai neturėtų turėti įtakos BNP dydžiui.

Trys kategorijos turėtų būti išskirtos remonto ir priežiūros atveju. Pirma, pagrindiniai esančio ilgalaikio turto patobulinimai, daug didesni nei įprastinės priežiūros ir remonto reikalavimai, yra priskiriami bendrajam pagrindinio kapitalo formavimui (ESS95 3.107 dalis).

Antra, būsto savininko išlaidos, susijusios su įprasta priežiūra ir remontu, patiriamos dėl patalpų apdailos, priežiūros ir remonto, kurių nuomininkai paprastai neatlieka, laikomos tarpiniu vartojimu teikiant gyvenamųjų patalpų paslaugas (ESS95 3.77 dalis).

Trečia, gyvenamųjų patalpų valymas, apdaila ir priežiūra, kurią atlieka ir nuomininkai, nelaikomos gamyba (ESS95 3.09 dalis). Su šia veikla susijusios išlaidos turėtų būti tiesiogiai įtraukiamos į galutinį namų ūkių vartojimą. ESS95 3.76 dalyje teigiama, kad namų ūkių galutinio vartojimo išlaidos apima medžiagas smulkiam patalpų remontui ir interjero apdailai, paprastai atliekamai ir nuomininkų, ir savininkų.

Tai reiškia, kad gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, atveju tarpinis vartojimas turėtų apimti tuos pačius priežiūros ir remonto darbus, kuriuos patalpų savininkas paprastai laikytų panašių nuomojamų gyvenamųjų patalpų tarpiniu vartojimu. Paprastai nuomininkų, o ne patalpų savininkų atliekamų remonto ir priežiūros darbų išlaidos turėtų būti laikomos ir nuomininkų, ir savo patalpomis besinaudojančių savininkų namų ūkio galutinėmis vartojimo išlaidomis.

Įprastų priežiūros ir remonto darbų, susijusių su gyvenamosiomis patalpomis, kuriomis naudojasi jų savininkas, tarpinis vartojimas gali būti nustatytas remiantis tiesioginiais statistinių duomenų šaltiniais, pavyzdžiui, namų ūkių biudžeto tyrimu. Kai tarpinio vartojimo ir teikiamų gyvenamųjų patalpų, kuriomis naudojasi jų savininkas, paslaugų santykis labai skiriasi nuo tokio santykio nuomojimo sektoriuje, reikėtų ištirti tokios situacijos priežastis. Kai skirtumas atsiranda dėl kokybės skirtumų, pavyzdžiui, skirtingo lygio įprastos priežiūros kitais apsektais panašiose gyvenamosiose patalpose, sąlyginiai nuomos mokesčiai turi būti atitinkamai pakoreguoti.

Į tarpinį vartojimą pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 448/98 [1] turi būti įtrauktos netiesiogiai įvertinamos finansinio tarpininkavimo paslaugos (NĮFTP). Tai apima namų ūkių, kuriems nuosavybės teise priklauso gyvenamosios patalpos, tarpinį vartojimą, susijusį su gyvenamųjų patalpų paskolomis.

Kaip nurodoma 1.4.5 dalyje, nenaudojamų gyvenamųjų patalpų atveju gali būti nustatytas tarpinis vartojimas. Apskritai pabrėžiama, kad reikėtų vengti tarpinio vartojimo įtraukimo į apskaitą du kartus tais atvejais, kai gyvenamosios patalpos priklauso darbdaviui.

14 principas:

Tarpinio vartojimo skaičiavimas turi atitikti teikiamų gyvenamųjų patalpų paslaugų apibrėžimą. Apskritai į šias abi pozicijas nereikėtų įtraukti mokesčių už šildymą, vandenį, elektrą ir t. t. Jeigu dėl praktinių priežasčių taikoma kitokia traktuotė, ji gali būti priimtina, jei nebus daroma įtakos BVP ir BNP dydžiui.

3. SANDORIAI SU KITOMIS ŠALIMIS

Pagal ESS95 (1.30 ir 2.15 dalys) vienetai nerezidentai yra sąlyginiai vienetai rezidentai, nuosavybės teise turintys žemės arba pastatų šalies ekonominėje teritorijoje, tačiau atsižvelgiant tik į sandorius, susijusius su tokia žeme arba pastatais.

Tai reiškia, kad teikiama gyvenamosios patalpos, priklausančios nerezidentui, paslauga yra įtraukiama į valstybės, kurioje yra šios gyvenamosios patalpos, ekonomikos produkciją. Jei gyvenamosios patalpos, kuriomis naudojasi jų savininkas, priklauso nerezidentams, nuomos vertė yra įrašoma kaip paslaugų eksportas, o atitinkamas grynasis likutinis perteklius – kaip kitų pasaulio šalių pirminės pajamos (ESA95 3.142 ir 4.60 dalys).

Apie rezidentus, nuosavybės teise turinčius gyvenamąsias patalpas užsienyje, ESS95 3.64 dalyje teigiama, kad „savininko naudojamų gyvenamųjų patalpų, esančių užsienyje, pvz., vasarnamių, nuomos kaina apskaitoma ne kaip vidaus gamyba, o kaip paslaugų importas ir atitinkamas grynasis likutinis perteklius, gautas pirminių pajamų iš kitų šalių forma“.

Apskritai kyla mažai problemų, jeigu nerezidentui priklausanti nuosavybė yra faktiškai nuomojama rezidentui, kadangi atsiras pinigų srautas, kuris bus įtrauktas į mokėjimų balansą. Rezidentams užsieniečiams priklausančios gyvenamosios patalpos, kuriomis jie naudojasi, turi būti atskirai nustatytos. Siekiant atskirti rezidentą nuo nerezidento, informacijos apie savininkų, kurie naudojasi nuosavomis gyvenamosiomis patalpomis, pilietybę nepakanka. Rezidentams užsieniečiams priklausantys poilsio namai tikriausiai bus svarbesni, tad susijusioms valstybėms narėms būtų naudinga susitarti dėl nerezidentų savininkų skaičiaus. Tačiau trūksta bendros informacijos apie nerezidentus savininkus, besinaudojančius nuosavomis gyvenamosiomis patalpomis. Dar labiau trūksta informacijos apie rezidentus, turinčius poilsio namus užsienyje. Siekdama išvengti prieštaravimų, valstybė narė, išskaičiuodama pirmines pajamas už gyvenamąsias patalpas, kuriose gyvena nerezidentai savininkai, turėtų tuo pačiu pridėti pirmines pajamas už gyvenamąsias patalpas užsienyje, kurios priklauso ir kuriomis naudojasi rezidentai.

Tam tikra atskira problema yra susijusi su nuosavybe, padalyta pagal naudojimosi laiką. Kadangi tuo pačiu ataskaitiniu laikotarpiu tokia nuosavybe gali naudotis įvairių šalių rezidentai, atrodytų, kad tiesioginis priskyrimas kilmės šaliai yra beveik neįmanomas. Palyginamus rezultatus galima gauti taikant labiau pagrįstą nuostatą. Pirma, (sąlyginė) pridėtinė vertė, kurią sukuria apgyvendinimo patalpos, padalytos pagal naudojimosi laiką, priskiriama nuosavybės teisę turinčios bendrovės kilmės šaliai. Vėliau galima paprašyti, kad nuosavybės teisę turinti bendrovė pateiktų informaciją apie savininkų, kurie tam tikru laiku naudojasi gyvenamosiomis patalpomis, kilmės šalį, ir tokia informacija galėtų būti naudojama kaip platinimo būdas.

15 principas:

Pagal ESS95 visos gyvenamosios patalpos, esančios valstybės narės ekonominėje teritorijoje, prisideda prie jos BVP sukūrimo. Grynasis likutinis perteklius, kurį gauna nerezidentai, kuriems nuosavybės teise priklauso toje valstybėje esanti žemė ar pastatai, įrašomas kaip kitų valstybių pajamos iš turto ir todėl turi būti išskaičiuotas iš BVP pereinant prie BNP (ir atvirkščiai). Šis grynasis likutinis perteklius laikomas grynuoju likutiniu pertekliumi, gaunamu iš faktinės ir sąlyginės gyvenamųjų patalpų nuomos. Valstybė narė, išskaičiuodama pajamas iš turto už gyvenamąsias patalpas, kuriose gyvena nerezidentai savininkai, turėtų tuo pačiu pridėti pirmines pajamas už gyvenamąsias patalpas užsienyje, kurios priklauso ir kuriomis naudojasi rezidentai.

[1] OL L 58, 1998 2 27, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1723/2005

2005 m. spalio 20 d.

nustatantis grąžinamųjų išmokų dydžius kai kuriems grūdų ir ryžių sektoriaus produktams, kurie eksportuojami kaip prekės, neįtrauktos į Sutarties I priedą

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1784/2003 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo ([1]), ypač į jo 13 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1785/2003 dėl bendro ryžių rinkos organizavimo ([2]), ypač į jo 14 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) Reglamento (EB) Nr. 1784/2003 13 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 3072/95 13 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad skirtumas tarp šių reglamentų 1 straipsnyje išvardytų produktų kainų pasaulinėje rinkoje arba biržos kainų ir Bendrijos vidaus rinkos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

(2) 2005 m. birželio 30 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1043/2005, įgyvendinančiame Tarybos reglamento (EB) Nr. 3448/93 nuostatas dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už tam tikrus žemės ūkio produktus, eksportuojamus kaip į Sutarties I priedą neįtrauktas prekes, skyrimo sistemos ir tokių grąžinamųjų išmokų sumos nustatymo kriterijų ([3]), yra nurodyti produktai, kuriems turėtų būti nustatytas grąžinamosios išmokos dydis, taikomas, kai produktai eksportuojami kaip prekės, išvardytos Reglamento (EB) Nr. 1784/2003 III priede arba atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 3072/95 B priede.

(3) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1043/2005 14 straipsnio pirmą pastraipą grąžinamosios išmokos dydis 100 kilogramų kiekvieno atitinkamo pagrindinio produkto turėtų būti nustatomas kiekvieną mėnesį.

(4) Įsipareigojimai, prisiimti dėl grąžinamųjų išmokų, kurios gali būti suteiktos už eksportuojamus žemės ūkio produktus, įeinančius į prekių, neįtrauktų į Sutarties I priedą, sudėtį, gali būti rizikingi, kai iš anksto nustatomi dideli grąžinamųjų išmokų dydžiai. Todėl, tokiose situacijose, būtina imtis atsargumo priemonių, neužkertant kelio ilgalaikių sutarčių sudarymui. Konkretaus grąžinamosios išmokos dydžio nustatymas tuo atveju, kai minimos išmokos nustatomos iš anksto, yra priemonė, leidžianti įgyvendinti šiuos įvairius tikslus.

(5) Atsižvelgiant į Europos bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimą dėl tešlos gaminių eksporto iš Bendrijos į Jungtines Amerikos Valstijas, patvirtintą Tarybos sprendimu 87/482/EEB ([4]), KN kodais 1902 11 00 ir 1902 19 klasifikuojamas prekes reikėtų diferencijuoti pagal jų paskirties vietą.

(6) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1043/2005 15 straipsnio 2 ir 3 dalis konkrečiam pagrindiniam produktui, naudojamam per tariamą prekių gamybos laikotarpį, turi būti nustatytos sumažintas eksporto grąžinamosios išmokos dydis, atsižvelgiant į taikomų gamybos grąžinamųjų išmokų dydį pagal Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 1722/93 ([5]).

(7) Manoma, kad spiritiniai gėrimai yra mažiau jautrūs jų gamybai naudojamų grūdų kainai. Tačiau Jungtinės Karalystės, Airijos ir Danijos stojimo akto 19 protokole yra numatyta, kad turi būti nustatytos būtinos priemonės, palengvinančios Bendrijos grūdų naudojimą spiritinių gėrimų gamyboje. Todėl būtina pritaikyti grąžinamosios išmokos dydį, taikomą grūdams, eksportuojamiems spiritinių gėrimų pavidalu.

(8) Grūdų vadybos komitetas nepateikė nuomonės per pirmininko nustatytą laiką,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Grąžinamųjų išmokų dydžiai, taikomi pagrindiniams produktams, išvardytiems Reglamento (EB) Nr. 1043/2005 I priede ir Reglamento (EB) Nr. 1784/2003 1 straipsnyje arba Reglamento (EB) Nr. 3072/95 1 straipsnio 1 dalyje ir eksportuojamiems kaip prekės, išvardytos Reglamento (EB) Nr. 1784/2003 III priede arba atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 3072/95 B priede, yra nustatomi pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

([1]) OL L 270, 2003 10 21, p. 78.
([2]) OL L 270, 2003 10 21, p. 96.
([3]) OL L 172, 2005 7 5, p. 24.
([4]) OL L 275, 1987 9 29, p. 36.
([5]) OL L 159, 1993 7 1, p. 112. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1584/2004 (OL L 280, 2004 8 31, p. 11).

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu
Günter VERHEUGEN
Pirmininko pavaduotojas

PRIEDAS

nuo 2005 m. spalio 21 d. kai kuriems grūdų ir ryžių produktams, eksportuojamiems kaip prekės, neįtrauktos į Sutarties I priedą, taikomi grąžinamųjų išmokų dydžiai (*)

(EUR/100 kg)

KN kodas	Produktų aprašymas (1)	Grąžinamosios išmokos dydis už 100 kg pagrindinio produkto	
		Grąžinamąsias išmokas nustatant iš anksto	Kita
1001 10 00	Kietieji kviečiai:		
	– KN kodais 1902 11 ir 1902 19 klasifikuojamas prekes eksportuojant į Jungtines Amerikos Valstijas	—	—
	– kitais atvejais	—	—
1001 90 99	Paprastieji kviečiai ir meslinas:		
	– KN kodais 1902 11 ir 1902 19 klasifikuojamas prekes eksportuojant į Jungtines Amerikos Valstijas	—	—
	– kitais atvejais:		
	– – taikant Reglamento (EB) Nr. 1043/2005 15 straipsnio 3 dalį (2)	—	—
	– – eksportuojant prekes, išvardytas 2208 subpozicijoje (3)	—	—
	– – kitais atvejais	—	—
1002 00 00	Rugiai	—	—
1003 00 90	Miežiai		
	– eksportuojant prekes, išvardytas 2208 subpozicijoje (3)	—	—
	– kitais atvejais	—	—
1004 00 00	Avižos	—	—
1005 90 00	Kukurūzai (grūdai), naudojami šiuo pavidalu:		
	– krakmolas:		
	– – taikant Reglamento (EB) Nr. 1043/2005 15 straipsnio 3 dalį (2)	2,492	2,492
	– – eksportuojant prekes, išvardytas 2208 subpozicijoje (3)	1,020	1,020
	– – kitais atvejais	3,282	3,282
	– gliukozė, gliukozės sirupas, maltodekstrinas ir maltodekstrino sirupas, klasifikuojami KN kodais 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (4):		
	– – taikant Reglamento (EB) Nr. 1043/2005 15 straipsnio 3 dalį (2)	1,672	1,672
	– – eksportuojant prekes, išvardytas 2208 subpozicijoje (3)	0,765	0,765
	– – kitais atvejais	2,462	2,462
	– eksportuojant prekes, išvardytas 2208 subpozicijoje (3)	1,020	1,020
	– kita (įskaitant neperdirbtus produktus)	3,282	3,282
	Bulvių krakmolas, klasifikuojamas KN kodu 1108 13 00 atitinkantis produktą, gautą perdirbus kukurūzus.		
	– taikant Reglamento (EB) Nr. 1043/2005 15 straipsnio 3 dalį (2)	1,936	1,936
	– eksportuojant prekes, išvardytas 2208 subpozicijoje (3)	1,020	1,020
	– kitais atvejais	3,282	3,282

(*) Šiame priede nustatyti dydžiai netaikomi eksportui į Bulgariją nuo 2004 m. spalio 1 d., ir 1972 m. liepos 22 d. Susitarimo tarp Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos 2 protokolo I ir II lentelėse išvardytoms prekėms, eksportuojamoms į Šveicarijos Konfederaciją arba į Lichtenšteino Kunigaikštystę nuo 2005 m. vasario 1 d.

(EUR/100 kg)

KN kodas	Produktų aprašymas [1]	Grąžinamosios išmokos dydis už 100 kg pagrindinio produkto	
		Grąžinamąsias išmokas nustatant iš anksto	Kita
ex 1006 30	Visiškai nulukštenti ryžiai:		
	– trumpagrūdžiai ryžiai	—	—
	– vidutinių grūdų ryžiai	—	—
	– ilgagrūdžiai ryžiai	—	—
1006 40 00	Skaldyti ryžiai	—	—
1007 00 90	Grūdiniai sorgai, išskyrus hibridinius, skirti sėti	—	—

[1] Žemės ūkio produktams, pagamintiems perdirbant pagrindinius produktus ir (arba) prilygstantiems produktams, turi būti taikomi Komisijos reglamento (EB) Nr. 1043/2005 V priede nustatyti koeficientai.
[2] Atitinkamos prekės klasifikuojamos KN kodu 3505 10 50.
[3] Reglamento (EB) Nr. 1784/2003 III priede išvardytos prekės arba prekės, į kurias pateikta nuoroda Reglamento (EEB) Nr. 2825/93 2 straipsnyje (OL L 258, 1993 10 16, p. 6).
[4] KN kodais NC 1702 30 99, 1702 40 90 ir 1702 60 90 klasifikuojamam sirupui, pagamintam maišant gliukozės ir fruktozės sirupą, eksporto grąžinamosios išmokos gali būti skiriamos tik už gliukozės sirupą.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1724/2005

2005 m. spalio 20 d.

dėl ryžių, kilusių iš AKR valstybių bei užjūrio šalių ir teritorijų, importo licencijų išdavimo pagal paraiškas, pateiktas per 2005 m. spalio mėn. pirmąsias penkias darbo dienas pagal Reglamento (EB) Nr. 638/2003 nuostatas

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 10 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2286/2002 dėl tvarkos, taikytinos žemės ūkio produktams ir prekėms, gaunamoms perdirbus Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno šalių (AKR šalių) kilmės žemės ūkio produktus, ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1706/98 ([1]),

atsižvelgdama į 2001 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimą 2001/822/EB dėl Europos bendrijos bei užjūrio šalių ir teritorijų asociacijos („užjūrio asociacijos sprendimą“) ([2]),

atsižvelgdama į 2003 m. balandžio 9 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 638/2003, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 2286/2002 ir Tarybos sprendimo 2001/822/EB taikymo taisykles dėl ryžių, kilusių iš Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių (AKR) bei užjūrio šalių ir teritorijų (UŠT), importo tvarkos ([3]), ypač į jo 17 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

Peržiūrėjus kiekius, kurių buvo prašoma dėl 2005 m. spalio mėn. dalies pateiktose paraiškose, reikėtų numatyti išduoti licencijas paraiškose nurodomiems kiekiams, kurie prireikus sumažinami mažinimo koeficientu, ir nustatyti ateinančiam laikotarpiui atidėtus kiekius,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Pagal paraiškas gauti ryžių importo licencijas, kurios buvo pateiktos per 2005 m. spalio mėn. pirmąsias penkias darbo dienas pagal Reglamento (EB) Nr. 638/2003 nuostatas ir apie kurias buvo pranešta Komisijai, licencijos išduodamos pateiktosiose paraiškose nurodytiems kiekiams, jei reikia, pritaikant jiems priede nustatytus mažinimo koeficientus.

2. Ateinančiam laikotarpiui atidėti kiekiai yra nurodyti priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generalinis direktorius žemės ūkio ir kaimo plėtros reikalams

---

([1]) OL L 348, 2002 12 21, p. 5.
([2]) OL L 314, 2001 11 30, p. 1.
([3]) OL L 93, 2003 4 10, p. 3.

PRIEDAS

Kiekiams, kurių buvo prašyta dėl 2005 m. spalio mėn. dalies, taikytini mažinimo koeficientai ir galutiniai 2005 m. kiekiai

Kilmė/Produktas	Mažinimo koeficientas 2005 m. spalio mėn. daliai		Galutinis kiekių paskirstymas 2005 m. procentais	
	Olandijos Antilai ir Aruba	Mažiau išsivysčiusios UŠT	Olandijos Antilai ir Aruba	Mažiau išsivysčiusios UŠT
UŠT (Reglamento (EB) Nr. 638/2003 10 straipsnio 1 dalies a ir b punktai) — KN kodas 1006	0	0	49,38	6,50

Kilmė/Produktas	Mažinimo koeficientas 2005 m. spalio mėn. daliai	Galutinis kiekių paskirstymas 2005 m. procentais
AKR (Reglamento (EB) Nr. 638/2003 3 straipsnio 1 dalis) — KN kodai nuo 1006 10 21 iki 1006 10 98, 1006 20 ir 1006 30	—	100
AKR (Reglamento (EB) Nr. 638/2003 5 straipsnio 1 dalis) — KN kodas 1006 40 00	0	23,10

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1725/2005

2005 m. spalio 20 d.

dėl galvijienos sektoriaus produktų, kurių kilmės šalys yra Botsvana, Kenija, Madagaskaras, Svazilendas, Zimbabvė ir Namibija, importo licencijų

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo [1],

atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 10 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2286/2002 dėl priemonių, taikomų žemės ūkio produktams, kurių kilmės šalys yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybės (AKR), ir juos perdirbus gaunamoms prekėms, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1706/98 [2],

atsižvelgdama į 2003 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2247/2003, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 2286/2002 dėl priemonių, taikomų žemės ūkio produktams, kurių kilmės šalys yra Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybės (AKR), ir juos perdirbus gaunamoms prekėms, taikymo galvijienos sektoriuje taisykles [3], ir ypač į jo 5 straipsnį,

kadangi:

(1) Reglamento (EB) Nr. 2247/2003 1 straipsnyje numatyta galimybė išduoti galvijienos sektoriaus produktų, kurių kilmės šalys yra Botsvana, Kenija, Madagaskaras, Svazilendas, Zimbabvė ir Namibija, importo licencijas. Tačiau importuojami kiekiai neturi būti didesni už kiekvienai iš šių trečiųjų šalių nustatytus kiekius.

(2) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 2247/2003 nuostatomis, nuo 2005 m. spalio 1 d. iki 10 d. pateiktuose prašymuose licencijai gauti, kuriuose kiekiai apskaičiuojami mėsos be kaulų mase, nurodyti prašomų importuoti produktų, kurių kilmės šalys yra Botsvana, Kenija, Madagaskaras, Svazilendas, Zimbabvė ir Namibija, kiekiai nėra didesni už šioms valstybėms numatytus kiekius. Todėl galima suteikti prašomų kiekių importo licencijas.

(3) Reikia nustatyti kiekius, dėl kurių nuo 2005 m. lapkričio 1 d. galima pateikti paraiškas importo licencijai gauti, atsižvelgiant į tai, kad visas kiekis yra 52 100 t.

(4) Svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad šis reglamentas nepažeidžia 1972 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 72/462/EEB dėl sveikatos ir veterinarinio patikrinimo problemų iš trečiųjų šalių importuojant galvijus, kiaules, avis, ožkas, šviežią mėsą arba produktus, kuriuose yra mėsos [4], taikymo,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

2005 m. spalio 21 d. toliau nurodomos valstybės narės išduoda galvijienos sektoriaus produktų, kurių kilmės šalys yra kai kurios Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybės, importo licencijas toliau nurodomiems kiekiams, skaičiuojamiems mėsos be kaulų mase, pagal produktų kilmės šalis:

Jungtinė Karalystė:

— 160 t, kurių kilmės šalis yra Botsvana,

— 350 t, kurių kilmės šalis yra Namibija.

Vokietija:

— 350 t, kurių kilmės šalis yra Namibija.

2 straipsnis

Per 2005 m. lapkričio pirmąsias dešimt dienų pagal Reglamento (EB) Nr. 2247/2003 4 straipsnio 2 dalies nuostatas gali būti pateikti prašymai gauti licenciją importuoti tokius galvijienos be kaulų kiekius:

iš Botsvanos –	12 226 t,
iš Kenijos –	142 t,
iš Madagaskaro –	7 579 t,
iš Svazilendo –	3 337 t,
iš Zimbabvės –	9 100 t,
iš Namibijos –	3 605 t.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

[1] OL L 160, 1999 6 26, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1899/2004 (OL L 328, 2004 10 30, p. 67).
[2] OL L 348, 2002 12 21, p. 5.
[3] OL L 333, 2003 12 20, p. 37. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1118/2004 (OL L 217, 2004 6 17, p. 10).
[4] OL L 302, 1972 12 31, p. 28. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generalinis direktorius žemės ūkio ir kaimo plėtros reikalams

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1726/2005

2005 m. spalio 20 d.

iš dalies keičiantis Reglamentu (EB) Nr. 1670/2005 nustatytas grąžinamąsias išmokas už neperdirbto baltojo cukraus ir neperdirbto žaliavinio cukraus eksportą

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2001 m. birželio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1260/2001 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkos organizavimo [1], ypač į jo 27 straipsnio 5 dalies trečią pastraipą,

kadangi:

(1) Komisijos reglamente (EB) Nr. 1670/2005 [2] yra nustatytos grąžinamosios išmokos, taikytinos už baltojo cukraus ir žaliavinio cukraus eksportą.

(2) Reikėtų iš dalies pakeisti šias grąžinamąsias išmokas, nes Komisijos šiuo metu turimi duomenys skiriasi nuo Reglamento (EB) Nr. 1670/2005 priėmimo metu turėtų duomenų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamente (EB) Nr. 1260/2001 nustatytos grąžinamosios išmokos už Reglamento (EB) Nr. 1670/2005 1 straipsnio 1 dalies a punkte išvardytų neperdirbtų ir nedenatūruotų produktų eksportą iš dalies pakeičiamos ir nurodomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

---

[1] OL L 178, 2001 6 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 39/2004 (OL L 6, 2004 1 10, p. 16).

[2] OL L 269, 2005 10 14, p. 8.

PRIEDAS

GRĄŽINAMOSIOS IŠMOKOS UŽ NEPERDIRBTO BALTOJO CUKRAUS IR NEPERDIRBTO ŽALIAVINIO CUKRAUS EKSPORTĄ, TAIKOMOS NUO 2005 M. SPALIO 21 D. ([a])

Produktų kodas	Paskirtis	Mato vienetas	Grąžinamųjų išmokų dydis
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	34,44 ([1])
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,83 ([1])
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	34,44 ([1])
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,83 ([1])
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozės × 100 kg produkto neto	0,3744
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	37,44
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	36,78
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	36,78
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozės × 100 kg produkto neto	0,3744

N. B.: Produktų kodai ir „A“ serijos paskirčių kodai yra nustatyti Komisijos reglamente (EEB) Nr. 3846/87 (OL L 366, 1987 12 24, p. 1) su pakeitimais.

Paskirčių skaitiniai kodai yra apibrėžti Reglamente (EB) Nr. 2081/2003 (OL L 313, 2003 11 28, p. 11).

Kitos paskirtys apibrėžiamos taip:

S00: visos paskirtys (trečiosios šalys, kitos teritorijos, maisto tiekimas ir paskirtys, prilygintos eksportui už Bendrijos ribų), išskyrus Albaniją, Kroatiją, Bosniją ir Hercegoviną, Serbiją ir Juodkalniją (įskaitant Kosovą, kaip jis yra apibrėžtas 1999 m. birželio 10 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijoje Nr. 1244) ir Buvusiąją Jugoslavijos Respubliką Makedoniją, tačiau netaikoma cukrui, pridėtam į produktus, išvardytus Tarybos reglamento Nr. 2201/96 (OL L 297, 1996 11 21, p. 29) 1 straipsnio 2 dalies b punkte.

([a]) Šiame priede nustatyti dydžiai netaikomi eksportui nuo 2005 m. vasario 1 d., pagal 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimą 2005/45/EB dėl Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo, iš dalies keičiančio 1972 m. liepos 22 d. Europos ekonominės bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl perdirbtiems žemės ūkio produktams taikomų nuostatų, sudarymo ir laikino taikymo (OL L 23, 2005 1 26, p. 17).

([1]) Šis dydis taikomas žaliaviniam cukrui, kurio išeiga yra 92 %. Jei eksportuojamo žaliavinio cukraus išeiga nėra lygi 92 %, taikytinas grąžinamosios išmokos dydis nustatomas pagal Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 28 straipsnio 4 dalies nuostatas.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1727/2005

2005 m. spalio 20 d.

nustatantis didžiausią grąžinamąją išmoką už baltojo cukraus eksportą į kai kurias trečiąsias šalis 10-ajame daliniame konkurse, vykdomame remiantis Reglamente (EB) Nr. 1138/2005 numatytu nuolatiniu konkursu

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2001 m. birželio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1260/2001 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkos organizavimo [1], ypač į jo 27 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą,

kadangi:

(1) 2005 m. liepos 15 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1138/2005 dėl 2005–2006 prekybos metais vykdomo nuolatinio konkurso, siekiant nustatyti eksporto muitus ir (arba) grąžinamąsias išmokas už baltojo cukraus eksportą [2], numatyta vykdyti dalinius konkursus dėl tokio cukraus eksporto į trečiąsias šalis.

(2) Reglamento (EB) Nr. 1138/2005 9 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad didžiausias grąžinamosios išmokos dydis daliniame konkurse nustatomas pagal aplinkybes, visų pirma atsižvelgiant į cukraus rinkos Bendrijoje bei pasaulinės cukraus rinkos padėtį ir numatomą raidą.

(3) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Cukraus vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Remiantis Reglamento (EB) Nr. 1138/2005 nuostatomis vykdomame 10-ajame daliniame konkurse yra nustatoma 39,694 EUR/100 kg didžiausia grąžinamoji išmoka už baltojo cukraus eksportą į kai kurias į trečiąsias šalis.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

---

[1] OL L 178, 2001 6 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 39/2004 (OL L 6, 2004 1 10, p. 16).

[2] OL L 185, 2005 7 16, p. 3.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1728/2005

2005 m. spalio 20 d.

nustatantis grąžinamąsias išmokas, taikomas eksportuojant grūdus, kviečių arba rugių miltus, rupinius ir kruopas

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1784/2003 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo [1], ir ypač į jo 13 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1784/2003 13 straipsnio nuostatas skirtumas tarp to reglamento 1 straipsnyje išvardytų produktų biržos kainų ar kitų pasaulinės rinkos kainų ir tų produktų kainų Bendrijoje gali būti padengiamas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

(2) Grąžinamosios išmokos turi būti nustatytos, atsižvelgiant į kriterijus, nurodytus 1995 d. birželio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1501/95, nustatančio kai kurias išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1766/92 taikymo taisykles dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už grūdus skyrimo ir priemonių, taikytinų esant trikdymams grūdų rinkoje [2], 1 straipsnyje.

(3) Kalbant apie grūdus, kviečių arba rugių miltus, rupinius ir kruopas, šiems produktams taikytina grąžinamoji išmoka turi būti apskaičiuota atsižvelgiant į atitinkamiems produktams pagaminti sunaudotą grūdų kiekį. Šie kiekiai buvo nustatyti Reglamente (EB) Nr. 1501/95.

(4) Dėl pasaulinės rinkos padėties arba kai kurių rinkų ypatingų poreikių būtina nustatyti diferencijuotas grąžinamąsias išmokas už kai kuriuos produktus, atsižvelgiant į jų paskirties šalis.

(5) Grąžinamoji išmoka turi būti nustatoma vieną kartą per mėnesį. Laikotarpiu iki kito nustatymo dienos ji gali būti iš dalies pakeista.

(6) Taikant šias taisykles dabartinei grūdų sektoriaus rinkų situacijai, ir ypač šių produktų biržų kursui arba kainoms Bendrijoje, reikėtų nustatyti eksporto grąžinamąsias išmokas, kurių dydžiai nurodomi priede.

(7) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Grūdų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Grąžinamosios išmokos eksportuojant esamos būklės produktus, išvardytus Reglamento (EB) Nr. 1784/2003 1 straipsnio a, b ir c punktuose, išskyrus salyklą, yra nustatomos tokio dydžio, kaip nurodyta priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

---

[1] OL L 270, 2003 10 21, p. 78. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1154/2005 (OL L 187, 2005 7 19, p. 11).

[2] OL L 147, 1995 6 30, p. 7. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 777/2004 (OL L 123, 2004 4 27, p. 50).

PRIEDAS

prie 2005 m. spalio 20 d. Komisijos reglamento, nustatančio grąžinamąsias išmokas, taikomas eksportuojant grūdus, kviečių arba rugių miltus, rupinius ir kruopas

Produkto kodas	Paskirtis	Mato vienetas	Grąžinamųjų išmokų dydis
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	11,59
1101 00 15 9130	C01	EUR/t	10,83
1101 00 15 9150	C01	EUR/t	9,98
1101 00 15 9170	C01	EUR/t	9,22
1101 00 15 9180	C01	EUR/t	8,63
1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

NB: produktų kodai ir „A“ serijos paskirčių kodai yra nustatyti Komisijos reglamente (EEB) Nr. 3846/87 (OL L 366, 1987 12 24, p. 1) su pakeitimais.

C01: Visos trečiosios šalys, išskyrus Albaniją, Bulgariją, Rumaniją, Kroatiją, Bosniją ir Hercegoviną, Serbiją ir Juodkalniją, Buvusiąją Jugoslavijos Respubliką Makedoniją, Lichtenšteiną ir Šveicariją.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1729/2005

2005 m. spalio 20 d.

dėl pasiūlymų, perduotų remiantis Reglamente (EB) Nr. 1058/2005 numatytu konkursu dėl miežių eksporto

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1784/2003 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo [1], ir ypač į jo 13 straipsnio 3 dalies pirmą punktą,

kadangi:

(1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1058/2005 [2] pradėtas konkursas dėl grąžinamosios išmokos už miežių eksportą į kai kurias trečiąsias šalis.

(2) Laikantis 1995 m. birželio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1501/95 7 straipsnio nuostatų, nustatančių kai kurias išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1766/92 taikymo taisykles dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už grūdus skyrimo ir priemonių, taikytinų esant trikdymams grūdų rinkoje [3], Komisija nustatyta tvarka gali nuspręsti nesiimti tolesnių veiksmų dėl konkurso.

(3) Atsižvelgiant visų pirma į kriterijus, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 1501/95 1 straipsnyje, nereikėtų nustatyti maksimalios grąžinamosios išmokos.

(4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Grūdų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nesiimama tolesnių veiksmų dėl pasiūlymų, pateiktų nuo 2005 m. spalio 14 d. iki 20 d., remiantis Reglamente (EB) Nr. 1058/2005 numatytu konkursu dėl miežių eksporto grąžinamosios išmokos.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

---

[1] OL L 270, 2003 10 21, p. 78.. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1154/2005 (OL L 187, 2005 7 19, p. 11).

[2] OL L 174, 2005 7 7, p. 12.

[3] OL L 147, 1995 6 30, p. 7. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 777/2004 (OL L 123, 2004 4 27, p. 50).

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1730/2005

2005 m. spalio 20 d.

dėl pasiūlymų, perduotų remiantis Reglamente (EB) Nr. 1438/2005 numatytu konkursu dėl avižų eksporto

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1784/2003 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo [1], ir ypač į jo 7 straipsnį,

atsižvelgdama į 1995 d. birželio 29 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1501/95, nustatantį kai kurias išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1766/92 taikymo taisykles dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už grūdus skyrimo ir priemonių, taikytinų esant trikdymams grūdų rinkoje [2], ir ypač į jo 7 straipsnį,

atsižvelgdama į 2005 m. rugsėjo 2 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1438/2005 dėl specialios intervencinės priemonės, taikomos grūdams Suomijoje ir Švedijoje 2005–2006 prekybos metais [3],

kadangi:

(1) Reglamentu (EB) Nr. 1438/2005 yra atidarytas konkursas dėl grąžinamosios išmokos eksportuojant Suomijoje ir Švedijoje pagamintas avižas, eksportuotinas iš Suomijos ir Švedijos į visas trečiąsias šalis, išskyrus Bulgariją, Norvegiją, Rumuniją ir Šveicariją.

(2) Atsižvelgiant visų pirma į Reglamento (EB) Nr. 1501/95 1 straipsnyje išvardytus kriterijus, maksimalios grąžinamosios išmokos nustatyti nereikėtų.

(3) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Grūdų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nesiimama jokių tolesnių veiksmų dėl pasiūlymų, pateiktų nuo 2005 m. spalio 14 d. iki 20 d. remiantis Reglamente (EB) Nr. 1438/2005 numatytu konkursu dėl avižų eksporto grąžinamosios išmokos.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

---

[1] OL L 270, 2003 10 21, p. 78. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1154/2005 (OL L 187, 2005 7 19, p. 11).

[2] OL L 147, 1995 6 30, p. 7. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1431/2003 (OL L 203, 2003 8 12, p. 16).

[3] OL L 228, 2005 9 3, p. 5.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1731/2005

2005 m. spalio 20 d.

nustatantis maksimalią paprastųjų kviečių eksporto grąžinamąją išmoką Reglamente (EB) Nr. 1059/2005 numatyto konkurso tvarka

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1784/2003 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo [1], ir ypač į jo 13 straipsnio 3 dalies pirmą punktą,

kadangi:

(1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1059/2005 [2], yra pradėtas konkursas dėl grąžinamosios išmokos už paprastųjų kviečių eksportą į kai kurias trečiąsias šalis.

(2) Laikantis 1995 m. birželio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1501/95 7 straipsnio nuostatų, nustatančių kai kurias išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1766/92 taikymo taisykles dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už grūdus skyrimo ir priemonių, taikytinų esant trikdymams grūdų rinkoje [3], Komisija gali priimti sprendimą nustatyti maksimalią eksporto grąžinamąją išmoką, atsižvelgdama į Reglamento (EB) Nr. 1501/95 1 straipsnyje išvardytus kriterijus. Tokiu atveju konkursą laimi tas arba tie konkurso dalyviai, kurių pasiūlymas yra lygus arba mažesnis už maksimalią grąžinamąją išmoką.

(3) Dabartinei minėtų grūdų rinkų situacijai taikant pirmiau nurodytus kriterijus, reikėtų nustatyti maksimalią eksporto grąžinamąją išmoką.

(4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Grūdų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Pasiūlymams, kurie buvo pateikti nuo 2005 m. spalio 14 d. iki 20 d., remiantis Reglamente (EB) Nr. 1059/2005 numatytu konkursu, nustatyta 8,46 EUR/t dydžio maksimali paprastųjų kviečių eksporto grąžinamoji išmoka.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

---

[1] OL L 270, 2003 10 21, p. 78. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1154/2005 (OL L 187, 2005 7 19, p. 11).

[2] OL L 174, 2005 7 7, p. 15.

[3] OL L 147, 1995 6 30, p. 7. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 777/2004 (OL L 123, 2004 4 27, p. 50).

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1732/2005

2005 m. spalio 20 d.

dėl nevalytos medvilnės pasaulinės rinkos kainos nustatymo

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į Protokolą Nr. 4 dėl medvilnės, pridedamą prie Graikijos stojimo akto, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1050/2001 [1],

atsižvelgdama į 2001 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1051/2001 dėl pagalbos medvilnės gamybai [2], ypač į jo 4 straipsnį,

kadangi:

(1) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 1051/2001 4 straipsniu, pasaulinės rinkos kaina už nevalytą medvilnę periodiškai nustatoma nuo valytos medvilnės kainos, konstatuojamos rinkoje, atsižvelgiant į istorinius ryšius tarp kainos už valytą medvilnę ir kainos, skaičiuojamos už nevalytą medvilnę. Šie istoriniai ryšiai buvo nustatyti 2001 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1591/2001, nustatančio išsamias pagalbos schemos medvilnės sektoriui taikymo taisykles [3], 2 straipsnio 2 dalyje. Jei pasaulinės rinkos kainos šiuo būdu nustatyti negalima, ji yra nustatoma paskutinį kartą nustatytos kainos pagrindu.

(2) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1051/2001 5 straipsnį pasaulinės rinkos kaina už nevalytą medvilnę nustatoma produkcijai, atitinkančiai tam tikras charakteristikas, ir atsižvelgiant į pačius palankiausius pasaulinės rinkos pasiūlymus bei kotiravimus iš tų, kurie laikomi atspindinčiais realią rinkos tendenciją. Siekiant nustatyti šią kainą yra atsižvelgiama į vidurkį pasiūlymų ir kotiravimų, konstatuojamų vienoje ar keliose realią rinkos tendenciją atspindinčiose biržose, pristatant produkciją CIF sąlygomis į kurį nors Bendrijoje esantį uostą iš įvairių šalių tiekėjų, laikomų tinkamiausiomis užsienio prekybai. Vis dėlto šių kriterijų taikymas valytos medvilnės pasaulinės rinkos kainai nustatyti priklauso nuo skirtumų, atsirandančių dėl tiekiamos produkcijos kokybės ar dėl pasiūlymų ir kotiravimų pobūdžio. Toks taikymas yra nustatytas Reglamento (EB) Nr. 1591/2001 3 straipsnio 2 dalyje.

(3) Pirmiau minėtų kriterijų taikymas leidžia nustatyti nevalytos medvilnės pasaulinės rinkos kainą toliau nurodytu lygiu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nustatoma nevalytos medvilnės pasaulinės rinkos kaina, paminėta Reglamento (EB) Nr. 1051/2001 4 straipsnyje: 22,214 EUR/100 kg.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generalinis direktorius žemės ūkio ir kaimo plėtros reikalams

---

[1] OL L 148, 2001 6 1, p. 1.
[2] OL L 148, 2001 6 1, p. 3.
[3] OL L 210, 2001 8 3, p. 10. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1486/2002 (OL L 223, 2002 8 20, p. 3).

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1733/2005

2005 m. spalio 20 d.

dėl gamybos grąžinamųjų išmokų nustatymo grūdų sektoriuose

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1784/2003 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo [1], ir ypač į jo 8 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(1) 1993 m birželio 30 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 1722/93, nustatančiame išsamias Tarybos reglamentų (EEB) Nr. 1766/92 ir (EEB) Nr. 1418/76 taikymo taisykles dėl gamybos grąžinamųjų išmokų atitinkamai grūdų ir ryžių sektoriuose [2], apibrėžtos sąlygos gamybos grąžinamajai išmokai skirti. To reglamento 3 straipsnyje yra nustatyta jos apskaičiavimo tvarka. Nurodytu būdu apskaičiuota grąžinamoji išmoka, jei reikia, diferencijuota bulvių krakmolui, turi būti nustatyta vieną kartą per mėnesį ir gali būti iš dalies pakeista tuo atveju, jei kukurūzų ir (arba) kviečių kainos labai svyruoja.

(2) Siekiant nustatyti tikslią mokėtiną sumą, reikia šiame reglamente nustatomoms gamybos grąžinamosioms išmokoms taikyti koeficientus, nurodytus Reglamento (EEB) Nr. 1722/93 II priede.

(3) Grūdų vadybos komitetas nepateikė nuomonės per pirmininko nustatytą laiką,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Gamybos grąžinamoji išmoka už toną krakmolo, numatyta Reglamento (EEB) Nr. 1722/93 3 straipsnio 2 dalyje, nustatoma:

a) 0 EUR/t už toną krakmolo kukurūzuose, kviečiuose, miežiuose ir avižose;

b) 8,32 EUR/t už toną bulvių krakmolo.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 21 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

---

[1] OL L 270, 2003 10 21, p. 78.

[2] OL L 159, 1993 7 1, p. 112. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1548/2004 (OL L 280, 2004 8 31, p. 11).

KOMISIJOS DIREKTYVA 2005/70/EB

2005 m. spalio 20 d.

iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 76/895/EEB, 86/362/EEB, 86/363/EEB ir 90/642/EEB dėl didžiausios kai kurių pesticidų likučių koncentracijos grūduose ir tam tikruose gyvūninės ir augalinės kilmės produktuose ir ant jų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1976 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyvą 76/895/EEB dėl vaisiuose ir daržovėse bei ant jų išlikusių pesticidų likučių didžiausių koncentracijų nustatymo ([1]), ypač į jos 5 straipsnį,

atsižvelgdama į 1986 m. liepos 24 d. Tarybos direktyvą 86/362/EEB dėl pesticidų likučių grūduose ir ant jų didžiausių koncentracijų nustatymo ([2]), ypač į jos 10 straipsnį,

atsižvelgdama į 1986 m. liepos 24 d. Tarybos direktyvą 86/363/EEB dėl didžiausių pesticidų likučių koncentracijų gyvūninės kilmės maisto produktuose ir ant jų nustatymo ([3]), ypač į jos 10 straipsnį,

atsižvelgdama į 1990 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 90/642/EEB dėl didžiausių pesticidų likučių koncentracijų tam tikruose augalinės kilmės produktuose ir ant jų, įskaitant vaisius ir daržoves, nustatymo ([4]), ypač į jos 7 straipsnį,

atsižvelgdama į 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ([5]), ypač į jos 4 straipsnio 1 dalies f punktą,

kadangi:

(1) Į Direktyvos 91/414/EEB I priedą buvo įrašytos šios egzistuojančios veikliosios medžiagos: glifosatas, įrašytas Komisijos direktyva 2001/99/EB ([6]), chlorprofamas, įrašytas Komisijos direktyva 2004/20/EB ([7]), ir bromksinilas bei joksinilas, įrašyti Komisijos direktyva 2004/58/EB ([8]).

(2) Į Direktyvos 91/414/EEB I priedą buvo įrašytos šios naujos aktyviosios medžiagos: p-dimetenamidas ir flurtamonas, įrašyti Komisijos direktyva 2003/84/EB ([9]), propoksikarbazonas ir zoksamidas, įrašyti Komisijos direktyva 2003/119/EB ([10]), flazasulfuronas ir piraklostrobinas, įrašyti Komisijos direktyva 2004/30/EB ([11]), chinoksifenas, įrašytas Komisijos direktyva 2004/60/EB ([12]), ir mepanipirimas, įrašytas Komisijos direktyva 2004/62/EB ([13]).

(3) Minėtų veikliųjų medžiagų įrašymas į Direktyvos 91/414/EEB I priedą buvo pagrįstas pateiktos informacijos apie siūlomus jų naudojimo atvejus įvertinimu. Informaciją apie šį naudojimą pateikė kai kurios valstybės narės pagal Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 1 dalies f punktą. Turima informacija buvo peržiūrėta, ir jos pakanka kai kurioms didžiausios likučių koncentracijos (DLK) vertėms nustatyti.

(4) Bendrijos DLK vertės ir Maisto kodekse rekomenduojamos koncentracijos vertės nustatomos ir įvertinamos taikant panašias metodikas. Kodekse yra nustatytas tam tikras skaičius chlorprofamo ir glifosato DLK verčių. Direktyvoje 76/895/EEB jau yra nustatytos Bendrijos DLK vertės chlorprofamui (Tarybos direktyva 82/528/EEB) ([14]), o Direktyvose 86/362/EEB, 86/363/EEB ir 90/642/EEB – glifosatui (Tarybos direktyva 1998/82/EB) ([15]). Į tas vertes buvo atsižvelgta nustatant atitinkamas DLK vertes šia direktyva įvestais pakeitimais. Į Kodekse nustatytas DLK vertes, kurias bus rekomenduojama netrukus panaikinti, nebuvo atsižvelgta. Pagal Kodekso DLK vertes nustatytos DLK vertės buvo vertinamos atsižvelgiant į vartotojams keliamą riziką. Naudojantis Komisijos turimais tyrimais pagrįstomis toksikologinėmis charakteristikomis, rizika nebuvo nustatyta.

([1]) OL L 340, 1976 12 9, p. 26. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/118/EB (OL L 327, 2003 12 16, p. 25).
([2]) OL L 221, 1986 8 7, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2005/48/EB (OL L 219, 2005 8 24, p. 29).
([3]) OL L 221, 1986 8 7, p. 43. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/48/EB.
([4]) OL L 350, 1990 12 14, p. 71. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2005/48/EB.
([5]) OL L 230, 1991 8 19, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/34/EB (OL L 125, 2005 5 18, p. 5).
([6]) OL L 304, 2001 11 21, p. 14.
([7]) OL L 70, 2004 3 9, p. 32.
([8]) OL L 120, 2004 4 24, p. 26.
([9]) OL L 247, 2003 9 30, p. 20. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/64/EB (OL L 125, 2004 4 28, p. 42).
([10]) OL L 325, 2003 12 12, p. 41.
([11]) OL L 77, 2004 3 13, p. 50.
([12]) OL L 120, 2004 4 24, p. 39. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/97/EB (OL L 301, 2004 9 28, p. 53).
([13]) OL L 125, 2004 4 28, p. 38.
([14]) OL L 234, 1982 8 9, p. 1.
([15]) OL L 290, 1998 10 29, p. 25.

(5) Komisijos peržiūros ataskaitose, parengtose siekiant įrašyti minimas veikliąsias medžiagas į Direktyvos 91/414/EEB I priedą, buvo nustatyta šių medžiagų leistina paros dozė (LPD) ir, jei būtina, ūmaus poveikio etaloninė dozė (ŪPED). Maisto produktų, apdorotų minėtomis veikliosiomis medžiagomis, poveikis vartotojams buvo įvertintas Bendrijos nustatyta tvarka. Taip pat buvo atsižvelgta į Pasaulinės sveikatos organizacijos paskelbtas rekomendacijas [16] ir į Augalų mokslinio komiteto nuomonę [17] dėl taikomos metodikos. Padaryta išvada, kad dėl pasiūlytų DLK verčių LPD arba ŪPED nebus viršytos.

(6) Siekiant užtikrinti, kad vartotojas būtų tinkamai apsaugotas nuo be leidimo naudojamų augalų apsaugos produktų likučių poveikio, visiems atitinkamiems produktų (pesticidų) deriniams reikėtų nustatyti laikinąsias DLK vertes, atitinkančias žemutinę analizinio nustatymo ribą.

(7) Tokių laikinųjų DLK verčių nustatymas Bendrijos lygiu valstybėms narėms netrukdo nustatyti minimų medžiagų laikinąsias DLK vertes pagal Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 1 dalies f punktą ir jos VI priedą. Manoma, kad ketverių metų turėtų pakakti kitiems atitinkamos veikliosios medžiagos naudojimo atvejams patvirtinti. Tuomet laikinosios DLK vertės turėtų tapti galutinėmis.

(8) Todėl siekiant tinkamai prižiūrėti ir kontroliuoti, kaip laikomasi pesticidų naudojimo draudimo, bei apsaugoti vartotoją, visas DLK vertes, atsiradusias dėl šių augalų apsaugos produktų naudojimo, būtina įtraukti į Direktyvų 86/362/EEB, 86/363/EEB ir 90/642/EEB priedus arba jas pakeisti. Jei minėtų direktyvų prieduose jau yra nustatytos DLK vertės, jas reikėtų atitinkamai pakeisti. Jei DLK vertės dar nėra nustatytos, jas reikėtų nustatyti pirmą kartą.

(9) Glifosatas naudojamas kaip esteris arba druska. Glifosato trimezio druskos atveju trimetilsulfonio katijono likutis taip pat yra toksikologiškai svarbus. Todėl būtina šiam katijonui nustatyti DLK vertę.

(10) Atitinkamai Direktyvos 76/895/EEB nuostatos, nustatančios chlorprofamo DLK vertes, turėtų būti išbrauktos.

(11) Todėl Direktyvos 76/895/EEB, 86/362/EEB, 86/363/EEB ir 90/642/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos.

(12) Šioje direktyvoje numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIRECTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 76/895/EEB II priede chlorprofamui skirta eilutė išbraukiama.

2 straipsnis

Direktyva 86/362/EEB iš dalies keičiama taip:

1) II priedo A dalyje įrašomos bromksinilui, chlorprofamui, p-dimetenamidui, flazasulfuronui, flurtamonui, joksinilui, mepanipirimui, propoksikarbazonui, piraklostrobinui, chinoksifenui, trimetilsulfonio katijonui ir zoksamidui skirtos eilutės, kaip nurodyta šios direktyvos I priede;

2) II priedo A dalyje glifosatui skirta eilutė pakeičiama šios direktyvos II priedo tekstu.

3 straipsnis

Direktyva 86/363/EEB iš dalies keičiama taip:

1) II priedo A dalyje įrašomos bromksinilui, chlorprofamui, joksinilui, piraklostrobinui, chinoksifenui ir trimetilsulfonio katijonui skirtos eilutės, kaip nurodyta šios direktyvos III priede;

2) II priedo B dalyje glifosatui skirta eilutė pakeičiama šios direktyvos IV priedo tekstu.

4 straipsnis

Direktyva 90/642/EEB iš dalies keičiama taip:

1) II priede įrašomos bromksinilui, chlorprofamui, p-dimetenamidui, flazasulfuronui, flurtamonui, joksinilui, mepanipirimui, propoksikarbazonui, piraklostrobinui, chinoksifenui, trimetilsulfonio katijonui ir zoksamidui skirtos eilutės, kaip nurodyta šios direktyvos V priede;

[16] Rekomendacijos, kaip prognozuoti su maistu suvartojamų pesticidų likučių normą (pataisytos), parengtos pagal GEMS/Maisto programą bendradarbiaujant su Pesticidų likučių kodekso komitetu ir paskelbtos Pasaulinės sveikatos organizacijos 1997 m. (WHO/FSF/FOS/97.7).

[17] Augalų mokslinio komiteto nuomonė apie problemas, susijusias su Tarybos direktyvų 86/362/EEB, 86/363/EEB ir 90/642/EEB priedų pakeitimais (1998 m. liepos 14 d. Augalų mokslinio komiteto pareikšta nuomonė) (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/index_en.html).

2) II priede glifosatui skirta eilutė pakeičiama šios direktyvos VI priedo tekstu.

5 straipsnis

1. Valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2006 m. balandžio 21 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos koreliacijos lentelę.

Jos taiko šias nuostatas nuo 2007 m. balandžio 21 d.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

6 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

7 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Markos KYPRIANOU

Komisijos narys

I PRIEDAS

Pesticidų likučiai	Didžiausios koncentracijos mg/kg (ppm)
Bromoksinilas įskaitant jo esterius bromoksinilo pavidalu	0,10 (p) kukurūzai 0,05 (*) (p) kiti grūdai
Chlorprofamas (chlorprofamas ir 3-chloranilinas chlorprofamo pavidalu)	0,02 (*) (p) GRŪDAI
P-dimetenamidas įskaitant kitus jo izomerų mišinius (bendras izomerų kiekis)	0,01 (*) (p) GRŪDAI
Flazasulfronas	0,02 (*) (p) GRŪDAI
Flurtamonas	0,02 (*) (p) GRŪDAI
Joksinilas įskaitant jo esterius joksinilo pavidalu	0,05 (*) (p) GRŪDAI
Mepanipirimas ir jo metabolitas (2-anilino-4-(2-hidroksipropil)-6-metilpirimidinas) mepanipirimo pavidalu	0,01 (*) (p) GRŪDAI
Propoksikarbazonas, jo druskos ir 2-hidroksipropoksipropoksikarbazonas	0,02 (*) (p) GRŪDAI
Piraklostrobinas	0,1 (p) kviečiai 0,3 (p) miežiai 0,1 (p) rugiai 0,3 (*) (p) avižos 0,1 (p) kvietrugiai 0,02 (*) (p) kiti grūdai
Chinoksifenas	0,02 (*) (p) kviečiai 0,2 (p) miežiai 0,02 (*) (p) rugiai 0,2 (*) (p) avižos 0,02 (*) (p) kvietrugiai 0,02 (*) (p) kiti grūdai
Trimetilsulfonio katijonas, susidarantis naudojant glifosatą	5 (p) kviečiai 10 (p) miežiai 5 (p) rugiai 10 (p) avižos 5 (p) kvietrugiai 0,05 (*) (p) kiti grūdai
Zoksamidas	0,02 (*) (p) GRŪDAI

(*) Nurodo žemutinę analizinio nustatymo ribą.
(p) Nurodo laikinąją didžiausią likučių koncentraciją pagal Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 1 dalies f punktą: jei nebus pakeistas, šis kiekis taps galutinis ir įsigalios nuo 2009 m. lapkričio 10 d.

II PRIEDAS

Pesticidų likučiai	Didžiausios koncentracijos mg/kg (ppm)
Glifosatas	10 (p) kviečiai 20 (p) miežiai 1 (p) kukurūzai 10 (p) rugiai 20 (p) avižos 20 (p) sorgas 10 (p) kvietrugiai 0,1 (*) (p) kiti grūdai

(*) Nurodo žemutinę analizinio nustatymo ribą.
(p) Nurodo laikinąją didžiausią likučių koncentraciją pagal Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 1 dalies f punktą: jei nebus pakeistas, šis kiekis taps galutinis ir įsigalios nuo 2009 m. lapkričio 10 d.

III PRIEDAS

Pesticidų likučiai	Didžiausios koncentracijos mg/kg (ppm)		
	Mėsoje, įskaitant riebalus, mėsos gaminiuose, subproduktuose ir gyvūnų taukuose, nurodytuose I priedo ex 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 ir 1602 pozicijose	Piene ir pieno produktuose, nurodytuose I priedo 0401, 0402, 0405 00 ir 0406 pozicijose	Kiaušiniuose be lukštų, paukščių kiaušiniuose ir kiaušinių tryniuose, nurodytuose I priedo 0407 00 ir 0408 pozicijose
Bromoksinilas įskaitant jo esterius bromiksinilo pavidalu	mėsoje 0,05 (p), subroduktuose 0,20 (p)	0,01 (*) (p)	
Chlorprofamas ir 4'-hidroksichlorprofamo-O-sulfoninė rūgštis (4-HSA) chlorprofamo pavidalu	mėsoje 0,05 (*) (p), kepenyse 0,05 (*) (p), inkstuose 0,2 (p)	0,2 (p)	—
Joksinilas įskaitant jo esterius joksinilo pavidalu	mėsoje 0,05 (p), subproduktuose 0,20 (p)	0,01 (*) (p)	
Piraklostrobinas	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,05 (*) (p)
Chinoksifenas	0,2 (p)	0,05 (p)	0,02 (*) (p)
Trimetilsulfonio katijonas, susidarantis naudojant glifosatą	0,2 (p) galvijų inkstuose, 0,5 (p) galvijų kepenyse, 0,2 (p) galvijų mėsoje, 0,1 (p) naminių paukščių inkstuose, 0,05 (*) (p) kituose produktuose	0,1 (p)	0,01 (*) (p)

(*) Nurodo žemutinę analizinio nustatymo ribą.
(p) Nurodo laikinąją didžiausią likučių koncentraciją pagal Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 1 dalies f punktą: jei nebus pakeistas, šis kiekis taps galutinis ir įsigalios nuo 2009 m. lapkričio 10 d.

IV PRIEDAS

Didžiausios koncentracijos mg/kg (ppm)			
Pesticidų likučiai	Mėsoje, įskaitant riebalus, mėsos gaminiuose, subproduktuose ir gyvūnų taukuose, nurodytuose I priedo ex 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 ir 1602 pozicijose	Piene ir pieno produktuose, nurodytuose I priedo 0401, 0402, 0405 00 ir 0406 pozicijose	Kiaušiniuose be lukštų, paukščių kiaušiniuose ir kiaušinių tryniuose, nurodytuose I priedo 0407 00 ir 0408 pozicijose
Glifosatas	2 (p) galvijų inkstuose, 0,2 (p) galvijų kepenyse, 0,5 (p) kiaulių inkstuose, 0,1 (p) naminių paukščių inkstuose, 0,05 (*) (p) kituose produktuose	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)

(*) Nurodo žemutinę analizinio nustatymo ribą.
(p) Nurodo laikinąją didžiausią likučių koncentraciją pagal Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 1 dalies f punktą: jei nebus pakeistas, šis kiekis taps galutinis ir įsigalios nuo 2009 m. lapkričio 10 d.

V PRIEDAS

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Bromoksinilas, įskaitant jo esterius bromoksinilo pavidalu	Chlorprofamas (chlorprofamas ir 3-chloranilinas chlorprofamo pavidalu (**)	P-dimetenamidas, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (bendras izomerų kiekis)	Flazasulfuronas	Flurtamonas	Joksinilas, įskaitant jo esterius joksinilo pavidalu	Mepanipirimas ir jo metabolitas (2-anilin-4-(2-hidroksipropil)-6-metilpirimidinas mepanipirimo pavidalu)	Propoksikarbazonas, jo druskos ir 2-hidroksipropoksipropoksikarbazonas, apskaičiuotas kaip propoksikarbazonas	Piraklostrobinas	Chinoksifenas	Trimetilsulfonio katijonas, susidarantis naudojant glifosatą	Zoksamidas
1) **Vaisiai: švieži, džiovinti ar nevirti, šaldyti, į kuriuos nėra pridėta cukraus; riešutai**	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)		0,02 (*) (p)				
i) CITRUSINIAI VAISIAI				0,02 (p)			0,01 (*) (p)		1 (p)	0,02 (*) (p)		0,02 (*) (p)
Greipfrutai												
Citrinos												
Žaliosios citrinos												
Mandarinai (įskaitant klementinas ir kitus hibridus)											0,05 (*) (p)	
Apelsinai											0,5 (p)	
Didieji greipfrutai												
Kiti											0,05 (*) (p)	
ii) MEDŽIŲ RIEŠUTAI, gliaudyti arba negliaudyti				0,01 (*) (p)			0,01 (*) (p)			0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Migdolai												
Braziliniai riešutai												
Anakardžių (*cashew*) riešutai												
Kaštainiai												
Kokosai												
Lazdyno riešutai												
Makadamijų (*macadamia*) riešutai												
Pekanai												
Kedro riešutai												
Pistacijos									1 (p)			

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Bromoksinilas, įskaitant jo esterius bromoksinilo pavidalu	Chlorprofamas (chlorprofamas ir 3-chloranilinas chlorprofamo pavidalu (**)	P-dimetenamidas, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (bendras izomerų kiekis)	Flazasulfuronas	Flurtamonas	Joksinilas, įskaitant jo esterius joksinilo pavidalu	Mepanipirimas ir jo metabolitas (2-anilin-4-(2-hidroksipropil)-6-metilpirimidinas mepanipirimo pavidalu)	Propoksikarbazonas, jo druskos ir 2-hidroksipropoksipropoksikarbazonas, apskaičiuotas kaip propoksikarbazonas	Piraklostrobinas	Chinoksifenas	Trimetilsulfonio katijonas, susidarantis naudojant glifosatą	Zoksamidas
Graikiniai riešutai												
Kiti									0,02 (*) (p)			
iii) SĖKLAVAISIAI				0,01 (*) (p)			0,01 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Obuoliai												
Kriaušės												
Svarainiai												
Kiti												
iv) KAULAVAISIAI				0,01 (*) (p)			0,01 (*) (p)				0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Abrikosai												
Vyšnios									0,2 (p)	0,3 (p)		
Persikai (įskaitant nektarinus ir panašius hibridus)												
Slyvos												
Kiti									0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)		
v) UOGOS IR SMULKŪS VAISIAI											0,05 (*) (p)	
a) Valgomosios vynuogės ir vynuogės vynui gaminti				0,02 (p)			3 (p)			1 (p)		5 (p)
Valgomosios vynuogės									0,02 (*) (p)			
Vynuogės vynui gaminti									2 (p)			
b) Braškės (išskyrus laukines)				0,01 (*) (p)			2 (p)		0,5 (p)	0,3 (p)		0,02 (*) (p)
c) Uogos, augančios ant stiebų (išskyrus laukines)				0,01 (*) (p)			0,01 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)		0,02 (*) (p)
Gervuogės (*Rubus fruticosus*)												
Gervuogės (*Rubus caesius*)												
Loganberijos												

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Bromoksinilas, įskaitant jo esterius bromoksinilo pavidalu	Chlorprofamas (chlorprofamas ir 3-chloranilinas chlorprofamo pavidalu (**)	P-dimetenamidas, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (bendras izomerų kiekis)	Flazasulfuronas	Flurtamonas	Joksinilas, įskaitant jo esterius joksinilo pavidalu	Mepanipirimas ir jo metabolitas (2-anilin-4-(2-hidroksipropil)-6-metilpirimidinas mepanipirimo pavidalu)	Propoksikarbazonas, jo druskos ir 2-hidroksipropoksipropoksikarbazonas, apskaičiuotas kaip propoksikarbazonas	Piraklostrobinas	Chinoksifenas	Trimetilsulfonio katijonas, susidarantis naudojant glifosatą	Zoksamidas
Avietės												
Kiti												
d) Kitos uogos ir smulkūs vaisiai (išskyrus laukinius)				0,01 (*) (p)			0,01 (*) (p)		0,02 (*) (p)	1 (p)		0,02 (*) (p)
Mėlynės												
Spanguolės												
Serbentai (raudonieji, juodieji ir baltieji)												
Agrastai												
Kiti												
e) Miško uogos ir vaisiai				0,01 (*) (p)			0,01 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)		0,02 (*) (p)
vi) KITI VAISIAI							0,01 (*) (p)			0,02 (*) (p)		0,02 (*) (p)
Avokadai												
Bananai												
Datulės												
Figos												
Kiviai												
Kinkanai												
Ličiai												
Mangai									0,05 (p)			
Alyvuogės				0,02 (p)								
Alyvuogės (valgomosios)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Alyvuogės (aliejui gaminti)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 (p)	—
Pasifloros vaisiai												

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Bromoksinilas, įskaitant jo esterius bromoksinilo pavidalu	Chlorprofamas (chlorprofamas ir 3-chloranilinas chlorprofamo pavidalu (**)	P-dimetenamidas, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (bendras izomerų kiekis)	Flazasulfuronas	Flurtamonas	Joksinilas, įskaitant jo esterius joksinilo pavidalu	Mepanipirimas ir jo metabolitas (2-anilin-4-(2-hidroksipropil)-6-metilpirimidinas mepanipirimo pavidalu)	Propoksikarbazonas, jo druskos ir 2-hidroksipropoksipropoksikarbazonas, apskaičiuotas kaip propoksikarbazonas	Piraklostrobinas	Chinoksifenas	Trimetilsulfonio katijonas, susidarantis naudojant glifosatą	Zoksamidas
Ananasai												
Papajos									0,05 (p)			
Kiti				0,01 (*) (p)					0,02 (*) (p)		0,05 (*) (p)	
2) **Daržovės, šviežios arba neapvirtos, šaldytos ar džiovintos**	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)			0,02 (*) (p)				
i) ŠAKNIAVAISIAI IR GUMBIAVAISIAI							0,01 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Burokėliai												
Morkos						0,2 (p)						
Salierai												
Krienai												
Topinambai												
Pastarnokai						0,2 (p)						
Petražolių šaknys												
Ridikai												
Gelteklės												
Batatai												
Griežčiai												
Ropės												
Dioskorėjos												
Kiti						0,05 (*) (p)						
ii) SVOGŪNINĖS DARŽOVĖS							0,01 (*) (p)			0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Česnakai									0,2 (p)			
Svogūnai						0,2 (p)			0,2 (p)			

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Bromoksinilas, įskaitant jo esterius bromoksinilo pavidalu	Chlorprofamas (chlorprofamas ir 3-chloranilinas chlorprofamo pavidalu (**)	P-dimetenamidas, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (bendras izomerų kiekis)	Flazasulfuronas	Flurtamonas	Joksinilas, įskaitant jo esterius joksinilo pavidalu	Mepanipirimas ir jo metabolitas (2-anilin-4-(2-hidroksipropil)-6-metilpirimidinas mepanipirimo pavidalu)	Propoksikarbazonas, jo druskos ir 2-hidroksipropoksipropoksikarbazonas, apskaičiuotas kaip propoksikarbazonas	Piraklostrobinas	Chinoksifenas	Trimetilsulfonio katijonas, susidarantis naudojant glifosatą	Zoksamidas
Askaloniniai česnakai									0,2 (P)			
Svogūnlaiškiai												
Kiti						0,05 (*) (P)			0,02 (*) (P)			
iii) VAISINĖS DARŽOVĖS						0,05 (*) (P)			0,02 (*) (P)		0,05 (*) (P)	
a) Bulvinių šeimos										0,02 (*) (P)		
Pomidorai							1 (P)					0,5 (P)
Paprikos												
Baklažanai												
Kiti							0,01 (*) (P)					0,02 (*) (P)
b) Moliūginių šeimos (valgoma luoba)							0,01 (*) (P)			0,02 (*) (P)		0,02 (*) (P)
Agurkai												
Kornišonai												
Cukinijos												
Kiti												
c) Moliūginių šeimos (nevalgoma luoba)							0,01 (*) (P)			0,05 (P)		0,02 (*) (P)
Melionai												
Moliūgai												
Arbūzai												
Kiti												
d) Cukriniai kukurūzai							0,01 (*) (P)			0,02 (*) (P)		0,02 (*) (P)
iv) KOPŪSTINĖS DARŽOVĖS						0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)		0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,02 (*) (P)
a) Žiedinės												
Brokoliai												

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Bromoksinilas, įskaitant jo esterius bromoksinilo pavidalu	Chlorprofamas (chlorprofamas ir 3-chloranilinas chlorprofamo pavidalu (**)	P-dimetenamidas, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (bendras izomerų kiekis)	Flazasulfuronas	Flurtamonas	Joksinilas, įskaitant jo esterius joksinilo pavidalu	Mepanipirimas ir jo metabolitas (2-anilin-4-(2-hidroksipropil)-6-metilpirimidinas mepanipirimo pavidalu)	Propoksikarbazonas, jo druskos ir 2-hidroksipropoksipropoksikarbazonas, apskaičiuotas kaip propoksikarbazonas	Piraklostrobinas	Chinoksifenas	Trimetilsulfonio katijonas, susidarantis naudojant glifosatą	Zoksamidas
Žiediniai kopūstai												
Kiti												
b) Gūžinės												
Briuselio kopūstai												
Gūžiniai kopūstai												
Kiti												
c) Lapinės												
Kininiai kopūstai												
Lapiniai kopūstai												
Kiti												
d) Kaliaropės												
v) LAPINĖS DARŽOVĖS IR ŠVIEŽIOS PRIESKONINĖS ŽOLĖS						0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)			0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
a) Salotos ir panašios daržovės									2 (p)			
Pipirnės												
Sultenės												
Salotos												
Salotinės trūkažolės												
Kiti												
b) Špinatai ir panašios daržovės									0,02 (*) (p)			
Špinatai												
Mangoldai												
Kiti												
c) Rėžiukai									0,02 (*) (p)			
d) Salotinės cikorijos									0,02 (*) (p)			

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Bromoksinilas, įskaitant jo esterius bromoksinilo pavidalu	Chlorprofamas (chlorprofamas ir 3-chloranilinas chlorprofamo pavidalu (**)	P-dimetenamidas, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (bendras izomerų kiekis)	Flazasulfuronas	Flurtamonas	Joksinilas, įskaitant jo esterius joksinilo pavidalu	Mepanipirimas ir jo metabolitas (2-anilin-4-(2-hidroksipropil)-6-metilpirimidinas mepanipirimo pavidalu)	Propoksikarbazonas, jo druskos ir 2-hidroksipropoksipropoksikarbazonas, apskaičiuotas kaip propoksikarbazonas	Piraklostrobinas	Chinoksifenas	Trimetilsulfonio katijonas, susidarantis naudojant glifosatą	Zoksamidas
e) Prieskoninės žolės									0,02 (*) (P)			
Builiai												
Laiškiniai česnakai												
Petražolės												
Salierų lapai												
Kiti												
vi) ANKŠTINĖS DARŽOVĖS (šviežios)						0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)		0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,02 (*) (P)
Pupelės (su ankštimis)												
Pupelės (be ankščių)												
Žirniai (su ankštimis)												
Žirniai (be ankščių)												
Kiti												
vii) STIEBINĖS DARŽOVĖS (šviežios)						0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)		0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)	0,02 (*) (P)
Šparagai												
Dygieji (Ispanijos) artišokai												
Salierai												
Pankoliai												
Artišokai												
Porai												
Rabarbarai												
Kiti												
viii) GRYBAI						0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)		0,02 (*) (P)	0,02 (*) (P)		0,02 (*) (P)
a) Grybai (išskyrus miško											0,05 (*) (P)	
b) Miško grybai											20 (P)	

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Bromoksinilas, įskaitant jo esterius bromoksinilo pavidalu	Chlorprofamas (chlorprofamas ir 3-chloranilinas chlorprofamo pavidalu (**)	P-dimetenamidas, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (bendras izomerų kiekis)	Flazasulfuronas	Flurtamonas	Joksinilas, įskaitant jo esterius joksinilo pavidalu	Mepanipirimas ir jo metabolitas (2-anilin-4-(2-hidroksipropil)-6-metilpirimidinas mepanipirimo pavidalu)	Propoksikarbazonas, jo druskos ir 2-hidroksipropoksipropoksikarbazonas, apskaičiuotas kaip propoksikarbazonas	Piraklostrobinas	Chinoksifenas	Trimetilsulfonio katijonas, susidarantis naudojant glifosatą	Zoksamidas
3) **Ankštiniai**	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,3 (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Pupos												
Lęšiai												
Žirniai												
Kiti												
4) **Aliejinių augalų sėklos**	0,1 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)		0,05 (*) (p)
Sėmenys												
Žemės riešutai												
Aguonos												
Sezamo sėklos												
Saulėgrąžos												
Rapsų sėklos												
Sojos pupelės											10 (p)	
Garstyčių sėklos												
Medvilnės sėklos												
Kiti											0,05 (*) (p)	
5) **Bulvės**	0,05 (*) (p)	10 (**) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Šviežios bulvės												
Bulvės sandėliavimui												
6) **Arbatžolės (džiovinti lapeliai ir stiebeliai, fermentuoti ar kitaip apdoroti *Camellia sinensis*)**	0,1 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)
7) **Apyniai (džiovinti), įskaitant apynių granules ir nekoncentruotus miltelius**	0,1 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,5 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)

(*) Nurodo žemutinę analizinio nustatymo ribą.
(**) Likutis bulvėse nustatytas tik chlorprofamui.
(p) Nurodo laikinąją didžiausią likučių koncentraciją pagal Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 1 dalies f punktą: jei nebus pakeistas, šis kiekis taps galutinis nuo 2009 m. lapkričio 10 d.

VI PRIEDAS

Pesticidų likučiai ir DLK vertės (mg/kg)

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Glifosatas
1) **Vaisiai: švieži, džiovinti ar nevirti, šaldyti, į kuriuos nėra pridėta cukraus; riešutai**	
i) CITRUSINIAI VAISIAI	
Greipfrutai	0,1 (P)
Citrinos	0,1 (P)
Žaliosios citrinos	
Mandarinai (įskaitant klementinas ir kitus hibridus)	0,1 (P)
Apelsinai	0,5 (P)
Didieji greipfrutai	
Kiti	0,1 (*) (P)
ii) MEDŽIŲ RIEŠUTAI, gliaudyti arba negliaudyti	0,1 (*) (P)
Migdolai	
Braziliniai riešutai	
Anakardžių (*cashew*) riešutai	
Kaštainiai	
Kokosai	
Lazdyno riešutai	
Makadamijų (*macadamia*) riešutai	
Pekanai	
Kedro riešutai	
Pistacijos	
Graikiniai riešutai	
Kiti	
iii) SĖKLAVAISIAI	0,1 (*) (P)
Obuoliai	
Kriaušės	
Svarainiai	
Kiti	
iv) KAULAVAISIAI	0,1 (*) (P)
Abrikosai	
Vyšnios	
Persikai (įskaitant nektarinus ir panašius hibridus)	
Slyvos	
Kiti	
v) UOGOS IR SMULKŪS VAISIAI	
a) Valgomosios vynuogės ir vynuogės vynui gaminti	0,5 (P)
Valgomosios vynuogės	
Vynuogės vynui gaminti	
b) Braškės (išskyrus laukines)	0,1 (*) (P)
c) Uogos, augančios ant stiebų (išskyrus laukines)	0,1 (*) (P)
Gervuogės (*Rubus fruticosus*)	
Gervuogės (*Rubus caesius*)	
Loganberijos	
Avietės	
Kiti	

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Glifosatas
d) Kitos uogos ir smulkūs vaisiai (išskyrus laukinius)	0,1 (*) (p)
Mėlynės	
Spanguolės	
Serbentai (raudonieji, juodieji ir baltieji)	
Agrastai	
Kiti	
e) Miško uogos ir vaisiai	0,1 (*) (p)
vi) KITI VAISIAI	
Avokadai	
Bananai	
Datulės	
Figos	
Kiviai	
Kinkanai	
Ličiai	
Mangai	
Alyvuogės	
Alyvuogės (valgomosios)	
Alyvuogės (aliejui gaminti)	1 (p)
Pasifloros vaisiai	
Ananasai	
Papajos	
Kiti	0,05 (*) (p)
2) **Daržovės, šviežios arba neapvirtos, šaldytos ar džiovintos**	
i) ŠAKNIAVAISIAI IR GUMBIAVAISIAI	0,1 (*) (p)
Burokėliai	
Morkos	
Salierai	
Krienai	
Topinambai	
Pastarnokai	
Petražolių šaknys	
Ridikai	
Gelteklės	
Batatai	
Griežčiai	
Ropės	
Dioskorėjos	
Kiti	
ii) SVOGŪNINĖS DARŽOVĖS	0,1 (*) (p)
Česnakai	
Svogūnai	
Askaloniniai česnakai	
Svogūnlaiškiai	
Kiti	
iii) VAISINĖS DARŽOVĖS	0,1 (*) (p)
a) Bulvinių šeimos	
Pomidorai	
Paprikos	
Baklažanai	
Kiti	

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Glifosatas
b) Moliūginių šeimos (valgoma luoba)	
Agurkai	
Kornišonai	
Cukinijos	
Kiti	
c) Moliūginių šeimos (nevalgoma luoba)	
Melionai	
Moliūgai	
Arbūzai	
Kiti	
d) Cukriniai kukurūzai	
iv) KOPŪSTINĖS DARŽOVĖS	0,1 (*) (p)
a) Žiedinės	
Brokoliai	
Žiediniai kopūstai	
Kiti	
b) Gūžinės	
Briuselio kopūstai	
Gūžiniai kopūstai	
Kiti	
c) Lapinės	
Kininiai kopūstai	
Lapiniai kopūstai	
Kiti	
d) Kaliaropės	
v) LAPINĖS DARŽOVĖS IR ŠVIEŽIOS PRIESKONINĖS ŽOLĖS	0,1 (*) (p)
a) Salotos ir panašios daržovės	
Pipirnės	
Sultenės	
Salotos	
Salotinės trūkažolės	
Kiti	
b) Špinatai ir panašios daržovės	
Špinatai	
Mangoldai	
Kiti	
c) Rėžiukai	
d) Salotinės cikorijos	
e) Prieskoninės žolės	
Builiai	
Laiškiniai česnakai	
Petražolės	
Salierų lapai	
Kiti	
vi) ANKŠTINĖS DARŽOVĖS (šviežios)	0,1 (*) (p)
Pupelės (su ankštimis)	
Pupelės (be ankščių)	
Žirniai (su ankštimis)	
Žirniai (be ankščių)	
Kiti	

Atskirų produktų, kuriems taikomos DLK vertės, grupės ir pavyzdžiai	Glifosatas
vii) STIEBINĖS DARŽOVĖS (šviežios)	0,1 (*) (p)
Šparagai	
Dygieji (Ispanijos) artišokai	
Salierai	
Pankoliai	
Artišokai	
Porai	
Rabarbarai	
Kiti	
viii) GRYBAI	
a) Grybai (išskyrus miško)	0,1 (*) (p)
b) Miško grybai	50 (p)
3) **Ankštiniai**	
Pupos	2 (p)
Lęšiai	
Žirniai	10 (p)
Kiti	0,1 (*) (p)
4) **Aliejinių augalų sėklos**	
Sėmenys	10 (p)
Žemės riešutai	
Aguonos	
Sezamo sėklos	
Saulėgrąžos	20 (p)
Rapsų sėklos	10 (p)
Sojos pupelės	20 (p)
Garstyčių sėklos	10 (p)
Medvilnės sėklos	10 (p)
Kiti	0,1 (*) (p)
5) **Bulvės**	0,5 (p)
Šviežios bulvės	
Bulvės sandėliavimui	
6) **Arbatžolės (džiovinti lapeliai ir stiebeliai, fermentuoti ar kitaip apdoroti *Camellia sinensis*)**	2 (p)
7) **Apyniai (džiovinti), įskaitant apynių granules ir nekoncentruotus miltelius**	0,1 (*) (p)

(*) Nurodo žemutinę analizinio nustatymo ribą.
(p) Nurodo laikinąją didžiausią likučių koncentraciją pagal Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 1 dalies f punktą: jei nebus pakeistas, šis kiekis taps galutinis nuo 2009 m. lapkričio 10 d.

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

KOMISIJA

KOMISIJOS REKOMENDACIJA

2005 m. gegužės 18 d.

dėl kolektyvinio tarptautinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo teisėtų internetu teikiamų muzikos paslaugų srityje

(Tekstas svarbus EEE)

(2005/737/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 211 straipsnį,

kadangi:

(1) 2004 m. balandžio mėn. Komisija priėmė komunikatą dėl autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo vidaus rinkoje.

(2) Europos Parlamentas 2004 m. sausio 15 d. pranešime [1] pažymėjo, kad teisių turėtojams reikėtų užtikrinti autorių teisių ir kitų teisių apsaugą visą jų galiojimo laikotarpį nepaisant to, kur šios teisės yra suteiktos, ir neatsižvelgiant į nacionalines sienas arba naudojimo būdus.

(3) Europos Parlamentas taip pat pabrėžė, kad Bendrijos veiksmai kolektyvinio tarptautinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo srityje turėtų sustiprinti menininkų, įskaitant rašytojus ir muzikantus, tikėjimą tuo, kad už jų kūrybinių darbų panaudojimą visoje Europoje jiems bus finansiškai atlyginta [2].

(4) Naujosios technologijos sudarė sąlygas atsirasti naujosios kartos komerciniams naudotojams, kurie naudoja muzikos ir kitus kūrinius internete. Dėl teisėtų muzikos paslaugų teikimo internetu reikia administruoti autorių teises ir gretutines teises.

(5) Viena iš šių teisių kategorijų yra išimtinė atgaminimo teisė, susijusi su visais atgaminimais, vykdomais muzikos kūrinio platinimo internete proceso metu. Kitos teisių kategorijos: teisė viešai paskelbti muzikos kūrinį, teisė į teisingą kompensavimą už kito kūrinio viešą paskelbimą ir išskirtinė teisė padaryti muzikos arba kitą kūrinį viešai prieinamu.

(6) Remiantis 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo [3] bei 1992 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyva dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje [4], reikalinga licencija siekiant turėti kūrinio naudojimo internete teisę. Šias teises gali administruoti teisių turėtojams tam tikras administravimo paslaugas teikiantys ir jiems atstovaujantys kolektyvinių teisių administratoriai arba patys teisių turėtojai.

(7) Kūrinio naudojimo internete teisių licencijavimas yra dažnai ribojamas pagal teritoriją, ir komerciniai naudotojai derasi su atitinkamais kiekvienos valstybės kolektyvinių teisių administratoriais dėl kiekvienos kūrinio naudojimo internete teisės.

(8) Muzikos kūrinių naudojimo internete amžiuje komerciniams naudotojams reikalinga tokia licencijavimo politika, kuri atitiktų beribį interneto aplinkos pobūdį ir būtų taikoma daugelyje teritorijų. Todėl reikėtų numatyti daugelį teritorijų apimantį licencijavimą, siekiant padidinti teisinį komercinių naudotojų tikrumą jiems vykdant savo veiklą ir skatinti teisėtų interneto paslaugų plėtrą, taip didinant teisių turėtojų pajamas.

[1] A5-0478/2003.
[2] Žr. 29 konstatuojamąją dalį.
[3] OL L 167, 2001 6 22, p. 10.
[4] OL L 346, 1992 11 27, p. 61. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/29/EB.

(9) Laisvė teikti kolektyvinio administravimo paslaugas už nacionalinių ribų reiškia, kad teisių turėtojai gali laisvai pasirinkti kolektyvinį teisių administratorių, kuris administruotų teises, reikalingas siekiant Bendrijoje teikti teisėtas muzikos paslaugas internetu. Į šią teisę įeina galimybė visas kūrinio naudojimo internete teises arba šių teisių dalį patikėti arba perduoti kitam kolektyviniam teisių administratoriui, nesvarbu, kurioje valstybėje narėje kolektyvinis teisių administratorius ar teisių turėtojas gyventų arba kurios valstybės narės piliečiai jie būtų.

(10) Skatinant veiksmingų tarptautinio teisių administravimo struktūrų kūrimą taip pat siekiama užtikrinti, kad kolektyviniai teisių administratoriai pasiektų aukštesnį veiklos racionalumo ir skaidrumo lygmenį konkurencijos taisyklių laikymosi atžvilgiu, ypač atsižvelgdami į su skaitmenine terpe susijusius reikalavimus.

(11) Į teisių turėtojų ir kolektyvinių teisių administratorių santykius, pagrįstus tiek sutartimis, tiek statutinėmis narystės taisyklėmis, turėtų būti įtraukta minimali teisių turėtojų apsauga atsižvelgiant į visų kategorijų teises, reikalingas siekiant teikti teisėtas muzikos paslaugas internetu. Teikdami savo paslaugas teisių administratoriai visiems teisių turėtojams turėtų sudaryti vienodas sąlygas, neatsižvelgdami nei į valstybę narę, kurioje jie gyvena, nei į jų pilietybę.

(12) Teisių turėtojų vardu surinkti autoriniai atlyginimai turėtų būti paskirstomi teisingai ir nediskriminuojant gyvenamosios vietos, pilietybės arba teisių turėtojo kategorijos pagrindu. Autoriniai atlyginimai turėtų būti renkami kaip galima veiksmingiau ir efektyviau ypač tose valstybėse narėse, kuriose teisių turėtojai negyvena ir neturi jų pilietybės.

(13) Papildomos rekomendacijos dėl atskaitomybės, teisių turėtojų atstovavimo kolektyvinių teisių administratorių įstaigose, priimančiose sprendimus, ir ginčų sprendimo turėtų sudaryti sąlygas kolektyviniams teisių administratoriams pasiekti aukštesnį veiklos racionalumo ir skaidrumo lygmenį, o teisių turėtojams bei komerciniams naudotojams – daryti pagrįstus sprendimus. Negali būti diskriminuojama narystės kolektyvinio teisių administravimo organizacijoje kategorijos pagrindu: visiems teisių turėtojams, pvz., autoriams, kompozitoriams, leidėjams, įrašų gamintojams, atlikėjams ir kitiems, turi būti taikomos vienodos sąlygos.

(14) Tikslinga nuolat vertinti muzikos rinkos internete plėtrą,

REKOMENDUOJA:

Sąvokos

1) Šioje rekomendacijoje vartojamos šios sąvokos:

a) „autorių teisių ir gretutinių teisių administravimas Bendrijos lygiu teisėtų internetu teikiamų muzikos paslaugų srityje“ reiškia šių paslaugų teikimą: licencijų suteikimą komerciniams naudotojams, teisių auditą ir monitoringą, autorių teisių ir gretutinių teisių laikymosi užtikrinimą, autorinių atlyginimų rinkimą ir jų paskirstymą teisių turėtojams;

b) „muzikos kūriniai“ – visi muzikos ir kiti apsaugoti kūriniai;

c) „repertuaras“ – muzikos kūrinių katalogas, kurį administruoja kolektyvinis teisių administratorius;

d) „keliose teritorijose galiojanti licencija“ – daugiau negu vienos valstybės narės teritorijoje galiojanti licencija;

e) „kolektyvinis teisių administratorius“ – bet kuris asmuo, teikiantis keliems teisių turėtojams a punkte išvardytas paslaugas;

f) „kūrinio naudojimo internete teisė“ reiškia šias teises:

i) išimtinę atgaminimo teisę, susijusią su visais Direktyvoje 2001/29/EB nustatytais atgaminimais nematerialių kopijų forma, vykdomais muzikos kūrinio platinimo internete proceso metu;

ii) teisę viešai paskelbti muzikos kūrinį: Direktyva 2001/29/EB nustatyta teisė suteikti leidimą ar uždrausti viešai skelbti kūrinį arba Direktyva 92/100/EEB nustatyta teisė į teisingą atlyginimą (transliacija internetu, interneto radijas, transliacijos vienu metu arba užsakomosios paslaugos, gaunamos asmeniniu kompiuteriu ar mobiliuoju telefonu);

iii) išskirtinę teisę padaryti muzikos kūrinį viešai prieinamu pagal Direktyvą 2001/29/EB, apimančią užsakomąsias ir kitas dialogines paslaugas;

g) „teisių turėtojas“ – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kūrinio naudojimo internete teisių savininkas;

h) „komerciniai naudotojai“ – bet kuris su muzikos paslaugų teikimu internetu susijęs asmuo, kuris, siekdamas teikti teisėtas muzikos paslaugas internetu, iš teisių turėtojų turi gauti licenciją;

i) „savitarpio atstovavimo susitarimas“ – kolektyvinių teisių administratorių dvišalis susitarimas, kuriuo vienas kolektyvinis teisių administratorius suteikia kitam administratoriui teisę atstovauti savo repertuarui pastarojo teritorijoje.

Bendra informacija

2) Valstybės narės raginamos imtis veiksmų, reikalingų teisėtų paslaugų internetu augimui Bendrijoje didinti, skatinant reguliavimo aplinką, geriausiai pritaikytą autorių teisių ir gretutinių teisių administravimui Bendrijos lygiu teisėtų internetu teikiamų muzikos paslaugų srityje.

Teisių turėtojų, kolektyvinių teisių administratorių ir komercinių naudotojų santykiai

3) Teisių turėtojai turėtų turėti teisę patikėti bet kurios kūrinio naudojimo internete teisės, reikalingos teisėtoms muzikos paslaugoms internetu teikti, administravimą pasirinktos teritorijos kolektyviniam teisių administratoriui, nesvarbu, kurioje valstybėje narėje kolektyvinis teisių administratorius ar teisių turėtojas gyventų arba kurios valstybės narės piliečiai jie būtų.

4) Kolektyviniai teisių administratoriai turėtų būti labai rūpestingi atstovaudami teisių turėtojų interesams.

5) Atsižvelgiant į kūrinio naudojimo internete teisių licencijavimą, teisių turėtojų ir kolektyvinių teisių administratorių santykius, paremtus sutartimis arba statutinėmis narystės taisyklėmis, turėtų reglamentuoti bent šios nuostatos:

a) teisių turėtojas turėtų galėti nustatyti, kurias kūrinio naudojimo internete teises reikėtų patikėti kolektyviniam administravimui;

b) teisių turėtojai turėtų galėti nustatyti kolektyvinių teisių administratorių mandato galiojimo teritorinę apimtį;

c) teisių turėtojai turėtų turėti teisę, per tinkamą laikotarpį pateikdami pranešimą, atšaukti kūrinio naudojimo internete teises ir pavesti tarptautinį šių teisių administravimą kitam kolektyviniam teisių administratoriui, nesvarbu, kurioje valstybėje narėje kolektyvinis teisių administratorius ar teisių turėtojas gyventų arba kurios valstybės narės piliečiai jie būtų;

d) jei teisių turėtojas paveda kūrinio naudojimo internete teisės administravimą kitam kolektyviniam teisių administratoriui, visi susiję kolektyviniai teisių administratoriai turėtų užtikrinti, kad šios kūrinio naudojimo internete teisės būtų pašalintos iš visų tarp teisių administratorių sudarytų galiojančių savitarpio atstovavimo susitarimų, nepažeidžiant kitų teisių administratorių bendradarbiavimo formų.

6) Kolektyviniai teisių administratoriai turėtų informuoti teisių turėtojus ir komercinius naudotojus apie repertuarą, kuriam jie atstovauja, visus galiojančius savitarpio atstovavimo susitarimus, jų mandatų, susijusių su minėtu repertuaru, galiojimo teritorinę apimtį ir taikomus tarifus.

7) Kolektyviniai teisių administratoriai per tinkamą laikotarpį turėtų pranešti vienas kitam ir komerciniams naudotojams apie pasikeitimus jų atstovaujamame repertuare.

8) Komerciniai naudotojai turėtų informuoti kolektyvinius teisių administratorius apie paslaugų, kurioms teikti jie nori įgyti kūrinio naudojimo internete teises, ypatumus.

9) Kolektyviniai teisių administratoriai turėtų suteikti komerciniams naudotojams licencijas remdamiesi objektyviais kriterijais ir nediskriminuodami naudotojų.

Teisingas paskirstymas ir atskaitymai

10) Kolektyviniai teisių administratoriai surinktus autorinius atlyginimus teisingai paskirsto visiems teisių turėtojams arba jų atstovaujamai teisių turėtojų kategorijai.

11) Sutartyse ir statutinėse narystės taisyklėse, reglamentuojančiose kolektyvinių teisių administratorių ir teisių turėtojų santykius muzikos kūrinių naudojimo internete administravimo Bendrijos lygiu srityje, turėtų būti nurodyta, ar autoriniams atlyginimams bus taikomi atskaitymai, nesusiję su administravimo paslaugų teikimu.

12) Išmokėdami autorinius atlyginimus kolektyviniai teisių administratoriai turėtų visiems jų atstovaujamiems teisių turėtojams pateikti paaiškinimą apie įvykdytus su suteiktomis administravimo paslaugomis nesusijusius atskaitymus.

Nediskriminavimas ir atstovavimas

13) Kolektyvinių teisių administratorių ir teisių turėtojų santykiai, pagrįsti sutartimis arba statutinėmis narystės taisyklėmis, turėtų būti paremti šiais principais:

a) kiekvienai teisių turėtojų kategorijai taikomos vienodos sąlygos teikiant visas administravimo paslaugas;

b) teisių turėtojų atstovavimas vidiniame sprendimų priėmimo procese yra teisingas ir darnus.

Atskaitomybė

14) Kolektyviniai teisių administratoriai turėtų visiems jų atstovaujamiems teisių turėtojams reguliariai pranešti, tiesiogiai arba pagal savitarpio atstovavimo susitarimus, apie suteiktas licencijas, taikomus tarifus ir surinktus bei paskirstytus autorių atlyginimus.

Ginčų sprendimas

15) Valstybės narės raginamos numatyti veiksmingas ginčų sprendimo priemones, ypač atsižvelgiant į tarifus, licencijų teikimo sąlygas, pavedimą administruoti kūrinio naudojimo internete teises ir šių teisių panaikinimą.

Tolesnė veikla

16) Valstybės narės ir kolektyviniai teisių administratoriai raginami kasmet pranešti Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi atsižvelgiant į šią rekomendaciją ir autorių teisių bei gretutinių teisių administravimą Bendrijos lygiu teisėtų internetu teikiamų muzikos paslaugų srityje.

17) Komisija ketina nuolat vertinti interneto muzikos sektoriaus plėtrą atsižvelgdama į šią rekomendaciją.

18) Komisija, remdamasi 17 punkte nurodytu vertinimu, apsvarstys būtinybę imtis tolesnių veiksmų Bendrijos lygiu.

Adresatai

19) Ši rekomendacija skirta valstybėms narėms ir visiems ūkio subjektams, kurie yra susiję su autorių teisių ir gretutinių teisių administravimu Bendrijoje.

Priimta Briuselyje, 2005 m. gegužės 18 d.

Komisijos vardu

Charlie McCREEVY

Komisijos narys

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. rugsėjo 14 d.

dėl kai kurių Belgijos, Vokietijos, Ispanijos, Prancūzijos, Liuksemburgo, Nyderlandų, Portugalijos, Švedijos ir Jungtinės Karalystės mokėjimo agentūrų sąskaitų už 2003 finansinius metus patikrinimo ir patvirtinimo, susijusio su išlaidomis, kurias finansuoja Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyrius

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 3442)

(autentiški tik tekstai ispanų, vokiečių, anglų, prancūzų, olandų, portugalų ir švedų kalbomis)

(2005/738/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ([1]), ypač į jo 7 straipsnio 3 dalį,

pasitarusi su Fondo komitetu,

kadangi:

(1) Savo 2004 m. balandžio 29 d. sprendimu 2004/451/EB dėl valstybių narių sąskaitų už 2003 finansinius metus patikrinimo ir patvirtinimo, susijusio su išlaidomis, kurias finansuoja Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyrius ([2]), Komisija patikrino ir patvirtino visų mokėjimo agentūrų sąskaitas, išskyrus Belgijos mokėjimo agentūrų „ALT“, „ALP“ ir „BIRB“, Vokietijos mokėjimų agentūrų „Baden Württemberg“, „Bayern StMELF“, „Bayern-Umwelt“, „Berlin“, „Hamburg“ ir „Niedersachsen“, Ispanijos mokėjimų agentūros „Navarra“, Prancūzijos mokėjimo agentūrų „CNASEA“, „FIRS“, „OFIVAL“, „ONIC“, „ONIFLHOR“, „ONIOL“, „ONIVINS“ ir „SDE“, Liuksemburgo mokėjimų agentūros „ministère de l'agriculture“, Nyderlandų mokėjimo agentūrų „HPA“ ir „Laser“, Portugalijos mokėjimų agentūros „INGA“, Švedijos mokėjimų agentūros „Swedish Board of Agriculture“ bei Jungtinės Karalystės mokėjimų agentūrų „CCW“, „DARD“, „FC“, „NAW“, „RPA“ ir „SEERAD“.

(2) Belgijai, Vokietijai, Ispanijai, Prancūzijai, Liuksemburgui, Nyderlandams, Portugalijai, Švedijai ir Jungtinei Karalystei pateikus naują informaciją ir atlikus papildomus patikrinimus, Komisija dabar gali priimti sprendimą dėl mokėjimo agentūrų sąskaitų, pateiktų Belgijos mokėjimo agentūrų „ALT“, „ALP“ ir „BIRB“, Vokietijos mokėjimų agentūrų „Baden Württemberg“, „Bayern StMELF“, „Berlin“, „Hamburg“ ir „Niedersachsen“, Ispanijos mokėjimų agentūros „Navarra“, Prancūzijos mokėjimo agentūrų „CNASEA“, „FIRS“, „OFIVAL“, „ONIC“, „ONIFLHOR“, „ONIOL“, „ONIVINS“ ir „SDE“, Liuksemburgo mokėjimų agentūros „ministère de l'agriculture“, Nyderlandų mokėjimo agentūrų „HPA“ ir „Laser“, Portugalijos mokėjimų agentūros „INGA“, Švedijos mokėjimų agentūros „Swedish Board of Agriculture“ bei Jungtinės Karalystės mokėjimų agentūrų „CCW“, „FC“, „RPA“ ir „SEERAD“, teisingumo, išsamumo ir tikslumo.

(3) Tikrindama Belgijos, Vokietijos, Ispanijos, Prancūzijos, Liuksemburgo, Nyderlandų, Portugalijos, Švedijos ir Jungtinės Karalystės minėtų mokėjimo agentūrų sąskaitas, Komisija turi atsižvelgti į Sprendimo 2004/451/EB pagrindu iš Belgijos, Vokietijos, Ispanijos, Prancūzijos, Liuksemburgo, Nyderlandų, Portugalijos, Švedijos ir Jungtinės Karalystės jau atskaitytas sumas.

(4) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 7 straipsnio 3 dalį šis sprendimas priimamas nepažeidžiant vėlesnių Komisijos sprendimų, kuriais atsisakoma iš Bendrijos lėšų finansuoti išlaidas, padarytas nesilaikant Bendrijos taisyklių,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Šiuo sprendimu yra patikrintos ir patvirtintos Belgijos mokėjimo agentūrų „ALT“, „ALP“ ir „BIRB“, Vokietijos mokėjimų agentūrų „Baden Württemberg“, „Bayern StMELF“, „Berlin“, „Hamburg“ ir „Niedersachsen“, Ispanijos mokėjimų agentūros „Navarra“, Prancūzijos mokėjimo agentūrų „CNASEA“, „FIRS“, „OFIVAL“, „ONIC“, „ONIFLHOR“, „ONIOL“, „ONIVINS“ ir „SDE“, Liuksemburgo mokėjimų agentūros „ministère de l'agriculture“, Nyderlandų mokėjimo agentūrų „HPA“ ir „Laser“, Portugalijos mokėjimų agentūros „INGA“, Švedijos mokėjimų agentūros „Swedish Board of Agriculture“ ir Jungtinės Karalystės mokėjimų agentūrų „CCW“, „FC“, „RPA“ ir „SEERAD“ sąskaitos už 2003 finansinius metus dėl „EŽŪOGF“ Garantijų skyriaus finansuojamų išlaidų.

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 103.
([2]) OL L 155, 2004 4 30, p. 123.

Sumos, kurias valstybės narės privalo grąžinti arba kurias reikia joms sumokėti remiantis šiuo sprendimu, yra nurodytos priede.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Belgijos Karalystei, Vokietijos Federacinei Respublikai, Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai, Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei, Nyderlandų Karalystei, Portugalijos Respublikai, Švedijos Karalystei ir Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei.

Priimta Briuselyje, 2005 m. rugsėjo 14 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

I PRIEDAS

MOKĖJIMO AGENTŪRŲ SĄSKAITŲ PATIKRINIMAS IR PATVIRTINIMAS
2003 FINANSINIAI METAI

Iš valstybių narių išieškotinos arba joms išmokėtinos sumos

VN		2003 finansinių metų išlaidos			Sumažinimai ir sustabdymai visiems finansiniams metams	Iš viso išlaidų, įskaitant sumažinimus ir sustabdymus	Valstybėms narėms sumokėti avansai	Suma, kurią reikia išieškoti (–) iš valstybės narės arba jai išmokėti (+)	Pagal Sprendimą 2004/451/EB iš valstybės narės išieškota (–) arba jai išmokėta (+) suma	Pagal šį sprendimą iš valstybės narės išieškotina (–) arba jai išmokėtina (+) suma
		Patikrintos	Netikrintos	Iš viso a + b						
		= metinėje deklaracijoje nurodytos išlaidos	= mėnesinėje deklaracijoje nurodytos išlaidos							
		a	b	c = a + b	d	e = c + d	f	g = e – f	h	i = g – h
BE	EUR	1 016 945 603,26	0,00	1 016 945 603,26	– 17 989,43	1 016 927 613,83	1 016 959 814,40	– 32 200,57	– 32 119,73	– 80,84
DE	EUR	5 821 140 790,97	22 317 594,43	5 843 458 385,40	– 332 346,61	5 843 126 038,79	5 843 311 780,61	– 185 741,82	– 185 741,82	0,00
ES	EUR	6 473 878 264,21	0,00	6 473 878 264,21	– 16 797 763,08	6 457 080 501,13	6 459 067 545,01	– 1 987 043,88	– 1 987 043,88	0,00
FR	EUR	10 425 389 800,61	0,00	10 425 389 800,61	– 5 675 864,78	10 419 713 935,83	10 419 067 788,02	646 147,81	– 728 491,58	1 374 639,39
LU	EUR	44 329 012,92	0,00	44 329 012,92	– 2 595 118,16	41 733 894,76	43 257 600,06	– 1 523 705,30	– 1 523 705,30	0,00
NL	EUR	1 360 466 615,75	0,00	1 360 466 615,75	– 1 296 238,97	1 359 170 376,78	1 359 713 294,61	– 542 917,83	– 644 855,06	101 937,23
PT	EUR	849 829 960,52	0,00	849 829 960,52	– 121 895,47	849 708 065,05	849 546 984,03	161 081,02	– 22 328,37	183 409,39
SE	SEK	7 905 413 840,22	0,00	7 905 413 840,22	5 834 913,34	7 911 248 753,56	7 911 261 488,75	– 12 735,19	0,00	– 12 735,19
UK	GBP	2 288 574 374,19	362 543 530,76	2 651 117 904,95	– 33 953 582,84	2 617 164 322,11	2 639 372 167,88	– 22 207 845,77	– 22 427 320,95	219 475,18

1) Iš valstybės narės išieškotiną ar jai išmokėtiną sumą sudaro arba metinėje deklaracijoje nurodytų ir patikrintų išlaidų suma (a stulpelis), arba visose mėnesinėse deklaracijose nurodytų nepatikrintų išlaidų suma (b stulpelis).

2) Į avansų sistemą yra įtraukti tie sumažinimai ir sustabdymai, prie kurių yra pridedami koregavimai dėl nustatytų terminų nesilaikymo 2003 metų rugpjūčio, rugsėjo ir spalio mėnesiais.

II PRIEDAS

MOKĖJIMO AGENTŪRŲ SĄSKAITŲ PATIKRINIMAS IR PATVIRTINIMAS 2003 FINANSINIAI METAI

Mokėjimo agentūrų, kurių sąskaitos netikrintos ir kurioms bus taikomas kitas sprendimas, sąrašas

Valstybė narė	Mokėjimo agentūra
Vokietija	„Bayern Umwelt“
Jungtinė Karalystė	„DARD“
Jungtinė Karalystė	„NAW“

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. spalio 20 d.

nutraukiantis antidempingo procedūrą, susijusią su tam tikrų geležinių ar plieninių lynų ir kabelių (SWR), kurių kilmės šalis yra Korėjos Respublika, importu

(2005/739/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių [1] (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasitarus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

1. Tyrimo pradžia

(1) 2004 m. lapkričio 20 d. Komisija pranešime (toliau – pranešimas apie inicijavimą), išspausdintame *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* [2], paskelbė apie pradedamą antidempingo procedūrą dėl tam tikrų geležinių ar plieninių lynų ir kabelių (toliau – SWR), kurių kilmės šalis yra Korėjos Respublika (toliau – Korėja), importo į Bendriją.

(2) Antidempingo procedūra buvo pradėta 2004 m. spalio 11 d. gavus Europos plieno vielinių lynų pramonės ryšių palaikymo komiteto (toliau – EWRIS arba pareiškėjas), šiuo atveju atstovaujančio daugiau nei 50 % Bendrijoje pagaminamų SWR, vardu pateiktą skundą. Skunde buvo pateikti įrodymai dėl minėto produkto dempingo ir jo padarytos materialinės žalos, kurie buvo laikomi pakankamu pagrindu inicijuoti tyrimo procedūrą.

1.1. *Galiojančios priemonės ir vykdomi tyrimai dėl SWR importo iš kitų valstybių*

(3) 1999 m. rugpjūčio mėn. Taryba reglamentu (EB) Nr. 1796/1999 [3] nustatė galutinį antidempingo muitą už plieninių lynų ir kabelių (toliau – SWR), kurių kilmės šalys yra Kinijos Liaudies Respublika, Vengrija, Indija, Meksika, Lenkija, Pietų Afrika ir Ukraina, importą. Šiam importui taikomas priemones sudarė *ad valorem* muitas, išskyrus vieną Indijos, vieną Meksikos, vieną Pietų Afrikos ir vieną Ukrainos eksportuojantį gamintoją, kurių įsipareigojimai buvo priimti Komisijos sprendimu 1999/572/EB [4]. Reglamentu (EB) Nr. 1678/2003 [5] Komisija atmetė minėto Ukrainos eksportuojančio gamintojo siūlomus įsipareigojimus, o Reglamentu (EB) Nr. 1674/2003 [6] Taryba šiam eksportuotojui vėl nustatė atitinkamą *ad valorem* antidempingo muitą.

(4) Reglamentu (EB) Nr. 1601/2001 [7] Taryba nustatė galutinį antidempingo muitą tam tikrų geležinių ar plieninių lynų ir kabelių, kurių kilmės šalys yra Čekijos Respublika, Rusija, Tailandas ir Turkija, importui. Šiam importui taikomas priemones sudarė *ad valorem* muitas, išskyrus vieną Čekijos, vieną Rusijos, vieną Tailando ir du Turkijos eksportuojančius gamintojus, kurių įsipareigojimai buvo priimti Komisijos reglamentu (EB) Nr. 230/2001 [8] ir Komisijos sprendimu 2001/602/EB [9]. Du Turkijos eksportuojančių gamintojų įsipareigojimai buvo atmesti Komisijos reglamentais (EB) Nr. 2303/2002 [10] ir Nr. 1274/2003 [11].

(5) Po to, atlikus tyrimą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 (toliau – pagrindinis reglamentas) 13 straipsnį, nustatyta, kad buvo apeinamos galiojančios priemonės dėl importo iš Ukrainos ir Kinijos Liaudies Respublikos atitinkamai per Moldovą ir Maroką. Todėl antidempingo muito, nustatyto importui, kurio kilmės šalis yra Ukraina, taikymas buvo išplėstas tų pačių plieninių lynų ir kabelių, įvežamų iš Moldovos, importui [12]. Analogiškai galutinio antidempingo muito, nustatyto importui, kurio kilmės šalis yra Kinijos Liaudies Respublika, taikymas buvo išplėstas tų pačių plieninių lynų ir kabelių, įvežamų iš Maroko, importui [13] , išskyrus tuos, kuriuos pagamino tikrasis Maroko gamintojas.

[1] OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 461/2004 (OL L 77, 2004 3 13, p. 12).
[2] OL C 283, 2004 11 20, p. 6.
[3] OL L 217, 1999 8 17, p. 1.
[4] OL L 217, 1999 8 17, p. 63.
[5] OL L 238, 2003 9 25, p. 13.
[6] OL L 238, 2003 9 25, p. 1.
[7] OL L 211, 2001 8 4, p. 1.
[8] OL L 34, 2001 2 3, p. 4.
[9] OL L 211, 2001 8 4, p. 47.
[10] OL L 348, 2002 12 21, p. 80.
[11] OL L 180, 2003 7 18, p. 34.
[12] OL L 120, 2004 4 24, p. 1.
[13] OL L 328, 2004 10 30, p. 1.

(6) Paskelbus pranešimą apie artėjančią galiojančių antidempingo priemonių dėl SWR, kurių kilmės šalis yra Kinijos Liaudies Respublika, Vengrija, Indija, Meksika, Lenkija, Pietų Afrika ir Ukraina, galiojimo pabaigą ([14]), 2004 m. gegužės 17 d. Komisija gavo prašymą peržiūrėti šias priemones remiantis pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi.

(7) Prašymą pateikė Europos Sąjungos plieno vielinių lynų pramonės ryšių palaikymo komitetas (toliau – EWRIS arba pareiškėjas), didžiosios dalies, šiuo atveju daugiau nei 50 %, visų Bendrijoje pagaminamų SWR gamintojų vardu. Prašymas grindžiamas tuo, kad pasibaigus priemonių galiojimui, dempingas ir žala Bendrijos pramonei tęstųsi arba pasikartotų.

(8) Vėliau, vadovaujantis pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi, buvo pradėta peržiūra dėl priemonės pratęsimo SWR importo iš Kinijos Liaudies Respublikos, Indijos, Pietų Afrikos ir Ukrainos atžvilgiu. Ši peržiūra dar tebevyksta.

(9) Tačiau šis dokumentas skirtas tik importui iš Korėjos, t. y. tyrimui, minimam 1 ir 2 konstatuojamosiose dalyse.

1.2. *Su tyrimo procedūra susijusios šalys*

(10) Komisija apie tyrimo procedūrų inicijavimą oficialiai informavo Korėjos eksportuojančius gamintojus, importuotojus/prekybininkus bei jų asociacijas, žinomus susijusius tiekėjus ir vartotojus, susijusių eksportuojančių valstybių atstovus ir pareiškėją bei kitus žinomus Bendrijos gamintojus. Suinteresuotosioms šalims buvo sudaryta galimybė pareikšti savo nuomonę raštu ir prašyti jas išklausyti per pranešime apie inicijavimą nustatytą laikotarpį.

(11) Atsižvelgiant į didelį skunde išvardytų Bendrijos gamintojų, Korėjos eksportuojančių gamintojų ir Bendrijos importuotojų skaičių, pranešime apie inicijavimą pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį buvo numatyta šių šalių pavyzdžių atranka.

(12) Siekdama nuspręsti, ar reikia organizuoti atranką ir, jeigu taip, atrinkti pavyzdžius, Komisija paprašė visų Bendrijos gamintojų, importuotojų ir eksportuojančių gamintojų pateikti Komisijai informaciją apie save ir, kaip nurodyta pranešime apie inicijavimą, pateikti pagrindinius duomenis apie savo veiklą, susijusią su svarstomu produktu, nuo 2003 m. liepos 1 d. iki 2004 m. birželio 30 d.

(13) Išnagrinėjus eksportuojančių gamintojų pateiktą informaciją, buvo atrinktos trys bendrovės remiantis jų eksporto į Bendriją apimtimi. Tačiau vienas iš atrinktų eksportuojančių gamintojų vėliau atsisakė bendradarbiauti, todėl į pavyzdžių atranką buvo įtrauktas antras pagal dydį eksportuotojas, atsižvelgiant į eksporto apimtį. Galutinai buvo atrinktos šios bendrovės:

— *Kiswire Ltd,*

— *DSR Wire Corporation,*

— *Chung-Woo Rope Co., Ltd.*

(14) Kalbant apie nesusijusius importuotojus, tik vienas importuotojas, faktiškai importuojantis svarstomą produktą iš tiriamos valstybės, sutiko užpildyti pavyzdžių atrankos formą ir išreiškė norą toliau bendradarbiauti su Komisijos tarnybomis. Atsižvelgdamos į susiklosčiusią situaciją, Komisijos tarnybos nusprendė netaikyti atrankos nesusijusiems importuotojams, bet nusiųsti klausimyną minėtam importuotojui.

(15) Skundas buvo pateiktas dvidešimt vieno Bendrijos gamintojo vardu. Komisija siekė šios dvidešimt vienos bendrovės ir kitų žinomų gamintojų bendradarbiavimo ir prašė jų užpildyti pavyzdžių atrankos formą. Septyniolika bendrovių tinkamai ir laiku užpildė pavyzdžių atrankos formą bei oficialiai sutiko bendradarbiauti tolesniame tyrime. Pavyzdžių atrankos formoje buvo pateikti klausimai, susiję su tam tikrų žalos „makro“ rodiklių, būtent gamybos pajėgumų, produkcijos apimties, atsargų, pardavimo apimties ir vertės bei užimtumo, pokyčiais. Iš septyniolikos gamintojų, kurie išreiškė norą bendradarbiauti tolesniame tyrime, buvo atrinktos šios penkios bendrovės:

— BTS *Drahtseile GmbH* (Vokietija),

— *Cables y Alambres especiales, SA* (Ispanija),

— CASAR *Drahtseilwerk Saar GmbH* (Vokietija),

— *Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA* (Portugalija),

— *Trefileurope, SA* (Prancūzija).

(16) Komisija išsiuntė klausimynus atrinktiems eksportuojantiems gamintojams ir Bendrijos gamintojams bei visoms kitoms žinomoms susijusioms šalims. Atsakymai buvo gauti iš trijų atrinktų Korėjos eksportuojančių gamintojų ir vieno Bendrijos importuotojo, susijusio su vienu iš Korėjos eksportuotojų, iš penkių atrinktų Bendrijos pramonės gamintojų, bendradarbiaujančio nesusijusio importuotojo, dviejų žaliavų tiekėjų ir dešimties vartotojų.

([14]) OL C 272, 2003 11 13, p. 2.

(17) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kuri, jos manymu, buvo reikalinga norint padaryti pirmines išvadas dėl dempingo, jo daromos žalos ir Bendrijos interesų. Patikrinimai buvo atlikti šių bendrovių patalpose:

a) Bendrijos pramonės gamintojai

— BTS *Drahtseile GmbH, Gelsenkirchen* (Vokietija),

— *Cables y Alambres especiales, SA, Bilbao* (Ispanija),

— CASAR *Drahtseilwerk Saar GmbH, Kirkel* (Vokietija),

— *Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA, Gemunde* (Portugalija),

— *Trefileurope SA, Bourg en Bresse* (Prancūzija).

b) nesusijęs importuotojas

— *Interkabel GmbH, Solms* (Vokietija),

c) Korėjos eksportuojantys gamintojai

— *Kiswire Ltd, Seoul,*

— DSR *Wire Corporation, Suncheon,*

— *Chung-Woo Rope Co., Ltd., Busan.*

1.3. *Tyrimo laikotarpis*

(18) Tyrimo dėl dempingo ir žalos metu buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2003 m. liepos 1 d. iki 2004 m. birželio 30 d. (toliau – tyrimo laikotarpis arba TL). Nustatant žalą buvo remiamasi tendencijomis nuo 2001 m sausio 1 d. iki TL pabaigos (toliau – nagrinėjamas laikotarpis).

2. **Svarstomas produktas ir panašus produktas**

2.1. *Svarstomas produktas*

(19) Svarstomas produktas yra lynai ir kabeliai, įskaitant uždaros konstrukcijos lynus iš geležies ar plieno, bet ne iš nerūdijančio plieno, kurių maksimalus išorinis skersmuo yra didesnis kaip 3 mm, turintys pritvirtintų jungiamųjų detalių arba ne, kurių kilmės šalis yra Korėjos Respublika (toliau – svarstomas produktas), paprastai deklaruojami KN kodais 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86 ir 7312 10 88 bei 7312 10 99.

2.2. *Panašus produktas*

(20) Bendrijos importuotojams atstovaujanti asociacija (EWRIA) pareiškė, kad importuoti produktai ženkliai skiriasi nuo Bendrijoje gaminamų ir parduodamų produktų, todėl jų nereikėtų lyginti. Tas pats argumentas buvo išsamiai išnagrinėtas Reglamente (EB) Nr. 230/2001, kuriame buvo padaryta išvada, kad Bendrijos pramonės pagaminti produktai turi būti laikomi panašiais produktais. EWRIA nepateikė jokios naujos informacijos, todėl buvo patvirtintos minėtame reglamente padarytos išvados.

(21) Šis tyrimas parodė, kad eksportuojančių gamintojų eksportuojami produktai ir Bendrijos gamintojų gaminami bei Bendrijos rinkoje parduodami produktai pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis ir techninėmis savybėmis bei galutiniu panaudojimu, todėl jie laikomi panašiais produktais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje. Tą patį galima pasakyti apie Korėjos gamintojų gaminamus ir Korėjos vidaus rinkoje parduodamus produktus.

3. **Dempingas**

3.1. *Normalioji vertė*

3.1.1. Bendrasis reprezentatyvumas

(22) Vadovaudamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi Komisija pirmiausia patikrino, ar kiekvieno bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo SWR pardavimai vidaus rinkoje buvo tipiški, t. y. ar bendras tokių pardavimų kiekis buvo ne mažesnis kaip 5 % viso gamintojo eksporto pardavimų kiekio į Bendriją.

3.1.2. Produkto rūšies palyginamumas

(23) Vėliau Komisija nustatė tas vidaus rinkoje parduodamų SWR rūšis, kurios yra identiškos arba kurias galima tiesiogiai palyginti su parduodamomis eksportui į Bendriją rūšimis. Komisija nusprendė, kad vietos rinkoje parduodamų ir eksportuojamų produktų rūšys yra tiesiogiai palyginamos, jei jas sudaro panašus vijų skaičius, vielų skaičius vijoje, vielų išdėstymas vijoje, jų šerdis, tempiamojo įtempio riba, vielos savybės, specialiosios lyno savybės, lyno danga ir skersmuo yra panašios.

3.1.3. Produkto rūšies reprezentatyvumas

(24) Kiekvienos rūšies, kurią eksportuojantis gamintojas pardavė savo vidaus rinkoje ir kurią, kaip nustatyta, galima tiesiogiai palyginti su SWR rūšimi, parduodama eksportui į Bendriją, atveju buvo nustatyta, ar pardavimas vidaus rinkoje buvo pakankamai tipiškas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje. Buvo laikoma, kad konkrečios SWR rūšies pardavimas vidaus rinkoje yra pakankamai tipiškas, jei per TL tos rūšies bendra pardavimų vidaus rinkoje apimtis sudarė 5 % ar daugiau visos palyginamos SWR rūšies eksporto į Bendriją apimties. Nustatyta, kad daugumos į Bendriją eksportuojamų produktų rūšių tipiškas kiekis buvo parduodamas vidaus rinkoje.

3.1.4. Įprastų prekybos sąlygų tikrinimas

(25) Vėliau Komisija nagrinėjo, ar kiekvienos bendrovės pardavimai vidaus rinkoje galėjo būti laikomi vykdomais įprastomis prekybos sąlygomis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalyje.

(26) Nagrinėjama buvo nustatant kiekvienos eksportuoto produkto rūšies, parduotos vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams patiriant nuostolių per TL, pardavimo vidaus rinkoje dalį.

a) Tų produktų rūšių, kurių daugiau kaip 80 % (pagal pardavimo apimtį) vidaus rinkoje buvo parduodama ne pigiau už vieneto sąnaudas, o svertinis pardavimo kainos vidurkis prilygo arba buvo didesnis už svertinį gamybos sąnaudų vidurkį, produkto rūšies normalioji vertė buvo apskaičiuojama kaip viso aptariamos rūšies pardavimo vidaus rinkoje kainų svertinis vidurkis.

b) Tų produktų rūšių, kurių ne mažiau kaip 10 %, bet ne daugiau kaip 80 % (pagal pardavimo apimtį) vidaus rinkoje buvo parduodama ne pigiau už vieneto sąnaudas, produkto rūšies normalioji vertė buvo apskaičiuojama kaip aptariamos rūšies pardavimo vidaus rinkoje kainų svertinis vidurkis tik tuomet, jei buvo nustatyta, kad tos kainos prilygo arba buvo didesnės už gamybos sąnaudas.

c) Dėl tų produktų rūšių, kurių mažiau kaip 10 % (pagal kiekį) vidaus rinkoje buvo parduodama ne pigiau už vieneto sąnaudas, nuspręsta, kad svarstoma produkto rūšis nebuvo parduodama įprastomis prekybos sąlygomis, todėl nustatant normaliąją vertę reikia naudoti kitą metodą.

(27) Remiantis šiais faktais buvo nustatyta, kad dauguma eksportuotų produktų rūšių buvo parduodama įprastomis prekybos sąlygomis vidaus rinkoje.

3.1.5. Normalioji vertė, pagrįsta faktinėmis vidaus kainomis

(28) Tiriamų bendrovių eksportui į Bendriją parduodamoms rūšims, kurios atitiko 3.1.3. ir 3.1.4. skyrių a bei b punktų reikalavimus, atitinkančių produktų rūšių normalioji vertė rėmėsi faktinėmis nepriklausomų pirkėjų Korėjos vidaus rinkoje sumokėtomis arba mokėtinomis kainomis per TL, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje.

3.1.6. Normalioji vertė, pagrįsta faktinėmis kitų Korėjos gamintojų vidaus kainomis

(29) Kalbant apie produktų rūšis, patenkančias į 3.1.4. skyriaus c punkto apibrėžimą, ir produktų rūšis, kurių tipiško kiekio eksportuojantys gamintojai nepardavinėjo Korėjos vidaus rinkoje, kaip minėta 3.1.3. skyriuje, pirmiausia buvo sprendžiama, ar nustatant šių produktų rūšių normaliąją vertę gali būti naudojamos kitų vietos gamintojų pardavimo kainos. Tačiau buvo nustatyta, kad parduodama daug skirtingų SWR modelių ir įvairūs veiksniai daro įtaką galutinei pardavimo kainai. Dėl parduotų modelių skirtumų būtų prireikę daug patikslinimų, kurie turėtų remtis apskaičiavimais. Todėl buvo nuspręsta, kad tinkamesnis būdas bus apskaičiuoti normaliąją vertę.

3.1.7. Normalioji vertė, pagrįsta apskaičiuota verte

(30) Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus faktus, visų (29) konstatuojamojoje dalyje minimų produktų rūšių normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalimi.

(31) Apskaičiuojant normaliąją vertę, susidariusios pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos (toliau – PBA sąnaudos) bei svertinis pelno vidurkis, svarstomų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų uždirbtas vidaus rinkoje parduodant panašų produktą įprastomis prekybos sąlygomis per TL, buvo pridėti prie jų vidutinių gamybos sąnaudų per TL, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalyje. Gamybos sąnaudų dalis, neteisingai priskirta vienai bendrovei, ir PBA sąnaudos prireikus buvo tikslinamos prieš panaudojant jas įprastų prekybos sąlygų tikrinime ir apskaičiuojant normaliąją vertę.

(32) Todėl visi svarstomi eksportuojantys gamintojai su veikla nesusijusias sąnaudas įtraukė į savo PBA sąnaudas, susidariusias vidaus rinkoje parduodant panašų produktą. Be to, šie eksportuotojai iš PBA sąnaudų atėmė sumas pajamų, nesusijusių su panašių produktų pardavimu vidaus rinkoje.

(33) Tačiau tyrimo metu paaiškėjo, kad kai kurios iš šių pajamų ir sąnaudų negalėjo būti susijusios su panašaus produkto pardavimu vidaus rinkoje, todėl jų nereikėtų priskirti atitinkamoms PBA sąnaudoms arba iš jų atimti. Todėl tokios su veikla nesusijusios pajamos ir sąnaudos nebuvo įtrauktos į pateikiamas PBA sąnaudas.

3.2. *Eksporto kaina*

(34) Visais atvejais, kai svarstomas produktas buvo eksportuojamas nepriklausomiems Bendrijos pirkėjams, eksporto kaina buvo nustatoma pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį, būtent remiantis faktiškai sumokėtomis arba mokėtinomis eksporto kainomis.

(35) Jei eksportas buvo vykdomas per susijusį importuotoją, eksporto kaina buvo apskaičiuojama, vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi, pagal kainą, už kurią importuoti produktai buvo pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui, deramai patikslintą atsižvelgiant į visas sąnaudas, susidariusios tarp importo, perpardavimo ir pelno. Todėl buvo naudojamos susijusio importuotojo PBA sąnaudos. Nesant kitos patikimesnės informacijos, buvo apskaičiuotas 5 % pagrįstas pelnas. Šis pagrįstas pelnas buvo naudojamas ankstesniame antidempingo tyrime dėl to paties produkto importo, o galutinės išvados buvo paskelbtos Tarybos reglamente (EB) Nr. 1601/2001 ([15]). Nebuvo gauta informacijos, kad šis pelnas nepagrįstas.

3.3. *Palyginimas*

(36) Normalioji vertė ir eksporto kainos buvo lyginamos gamintojo kainų pagrindu. Siekiant užtikrinti teisingą normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą, koreguojant buvo deramai atsižvelgta į skirtumus, darančius įtaką kainoms ir jų palyginamumui pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį. Visais atvejais buvo daromi atitinkami koregavimai nustačius, kad jie yra tinkami, tikslūs ir pagrįsti patikrintais įrodymais. Todėl buvo atsižvelgiama į skirtumus dėl nuolaidų ir grąžinimų, komisinių, krovinių vežimo eksportuojančioje šalyje, pakavimo, kredito sąnaudų, krovinių vežimo jūra, draudimo, krovinių tvarkymo ir krovimo mokesčių, banko mokesčių ir kitų veiksnių.

(37) Visi eksportuojantys gamintojai reikalavo pakoreguoti normaliąją vertę atsižvelgiant į vidaus rinkoje susidarančias kredito sąnaudas. Tačiau visi Korėjos eksportuojantys gamintojai naudojosi atnaujinamosios sąskaitos sistema ir nebuvo įmanoma nustatyti sąsajų tarp reikalaujamų kredito sąnaudų ir aptariamų sandorių vidaus rinkoje. Todėl nebuvo nustatyta, kad šis veiksnys darė įtaką kainai ir kainos palyginamumui, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje. Todėl šias pretenzijas teko atmesti.

(38) Visi eksportuojantys gamintojai taip pat reikalavo koregavimo dėl kredito sąnaudų, susidariusių vykdant eksportą į Bendriją. Nors toks koregavimas buvo pagrįstas, pateiktos sumos buvo per mažos ir turėjo būti patikslintos atlikus patikrinimą vietoje.

(39) Svarstomi eksportuojantys gamintojai reikalavo koreguoti importo mokesčių ir netiesioginių mokesčių skirtumą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą. Dviejų svarstomų eksportuojančių gamintojų atveju buvo nustatyta, kad grąžinto importo muito suma buvo didesnė už sumokėto importo muito sumą. Todėl mažai tikėtina, kad eksportuotojai grąžinamąsias išmokas gavo tik už tas importuotas detales, kurios vėliau buvo įtrauktos į eksportuotus produktus. Be to, dviejų iš eksportuojančių gamintojų atveju grąžinamosios išmokos buvo gautos, nors eksportuoti SWR nebuvo susiję su importo muitu, sumokėtu už žaliavas, t. y. grąžinamoji išmoka buvo gauta, nesvarbu, ar importuotos žaliavos buvo naudojamos eksportuojamo produkto gamybai, ar ne. Todėl buvo nuspręsta, kad importo muitai nebuvo grąžinami, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punkte. Bet kuriuo atveju, nė vienas iš svarstomų eksportuojančių gamintojų negalėjo įrodyti, ar importo mokesčiai ir netiesioginiai mokesčiai buvo mokami parduodant panašų produktą vidaus rinkoje, ir, jei taip, kokio dydžio buvo tie mokesčiai. Todėl nebuvo nustatyta, kad būtų daroma įtaka kainos palyginamumui. Vadinasi, nebuvo įvykdytos pirmiau minėtos nuostatos sąlygos, todėl visos pretenzijos buvo atmestos.

(40) Nustatyta, kad vienas iš eksportuojančių gamintojų sumokėjo komisinius su juo susijusiam importuotojui už veiklą, susijusią su SWR eksporto pardavimais nepriklausomiems Bendrijos pirkėjams, kuriuos tiesiogiai vykdė eksportuojantis gamintojas. Kadangi sumokėti komisiniai buvo laikomi veiksniu, darančiu įtaką kainai ir kainos palyginamumui, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje, svarstomas pardavimas buvo atitinkamai pakoreguotas.

(41) Du eksportuojantys gamintojai reikalavo pakoreguoti vidaus ir eksporto pardavimus dėl kitų veiksnių skirtumų, kuriuos sudarė bendrovės sąnaudos dėl tikrinimo ir išorinio apdorojimo (jungiamųjų detalių montavimo) tam tikro pardavimo atveju siekiant patenkinti pirkėjų reikalavimus. Buvo nuspręsta, kad tinkamesnis sprendimas bus patenkinti šią pretenziją kaip fizinių savybių skirtumo koregavimą. Koregavimo apimtis atitinka faktinę kainą, kurią sumokėjo eksportuojantys gamintojai už tikrinimo ir išorinio apdorojimo sąnaudas.

(42) Galiausiai vienas iš eksportuojančių gamintojų pareikalavo pakoreguoti prekybos lygio skirtumus, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkte. Tačiau vidaus rinkoje produktai buvo pardavinėjami nacionaliniams platintojams. Šis prekybos lygis yra panašus į prekybos lygį, kai pardavinėjami produktai susijusiam importuotojui po eksporto pakartotinio eksporto kainos apskaičiavimo. Vadinasi, koregavimas nebuvo pagrįstas.

3.4. *Tiriamų bendrovių dempingo skirtumas*

(43) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalimi, kiekvieno eksportuojančio gamintojo normaliosios vertės svertinis vidurkis buvo lyginamas su kiekvienos produkto rūšies eksporto kainos svertiniu vidurkiu, kaip nustatyta pirmiau.

([15]) OL L 211, 2001 8 4, p. 1 (25 konstatuojamoji dalis).

(44) Remiantis pirmiau pateiktais faktais, bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumas, išreikštas CIF grynosios franko kainos prie Bendrijos sienos, nesumokėjus muito, procentu, sudaro:

— *Kiswire Ltd* – 8,4 %,

— DSR *Wire Corporation* 0,7 %,

— *Chung-Woo Rope Co., Ltd* – 6,1 %.

(45) Kalbant apie bendradarbiaujančius eksportuotojus, kurie nebuvo įtraukti į atranką, buvo nustatyta, kad didžioji dalis jų pardavimo apimties ir eksporto kainos iš esmės atitiko atrinktų eksportuotojų pardavimus ir kainas. Nesant kitokios informacijos buvo nuspręsta, kad atrankos rezultatai buvo tipiški visiems kitiems eksportuotojams. Be to, reikia pažymėti, kad kiekvieno iš kitų bendradarbiaujančių eksportuotojų ir kiekvieno iš nebendradarbiaujančių eksportuotojų dalis sudarė apie 0,5 % Bendrijos suvartojimo per TL. Dėl šių priežasčių buvo nuspręsta, kad bet koks šio importo poveikis, net jei jis viršytų *de minimis* dempingo lygį, atskirai vertinamas, nebūtų padaręs žalos Bendrijos pramonei.

3.5. *Išvada*

(46) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalimi, nustačius, kad dempingo skirtumas yra mažesnis nei 2 %, tyrimas nutraukiamas.

(47) Dėl šios priežasties ir atsižvelgiant į pirmiau pateiktas išvadas, ši tyrimo procedūra turėtų būti nutraukta.

(48) Atsižvelgiant į pirmiau nustatytus faktus dėl dempingo ir vadovaujantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalimi (t. y. nustačius, kad dempingo skirtumai yra *de minimis*, tyrimo procedūra nedelsiant nutraukiama), nusprendžiama, kad nėra būtina daryti išvadų dėl žalos, jos priežasčių ir Bendrijos interesų,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Antidempingo procedūra dėl plieninių lynų ir kabelių, įskaitant uždaros konstrukcijos lynus iš geležies ar plieno, bet ne iš nerūdijančio plieno, kurių maksimalus išorinis skersmuo yra didesnis kaip 3 mm, turintys pritvirtintų jungiamųjų detalių arba ne, klasifikuojamų KN kodais 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 ir 7312 10 99 bei kurių kilmės šalis yra Korėjos Respublika, yra nutraukiama.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Peter MANDELSON

Komisijos narys

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. spalio 20 d.

iš dalies keičiantis Sprendimą 2005/693/EB dėl tam tikrų apsaugos priemonių, susijusių su paukščių gripu Rusijoje

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 4176)

(Tekstas svarbus EEE)

(2005/740/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/496/EEB, nustatančią gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičiančią Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB [1], ypač į jos 18 straipsnio 1 ir 6 dalis,

atsižvelgdama į 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvą 97/78/EB, nustatančią principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą [2], ypač į jos 22 straipsnio 1 ir 5 dalis,

kadangi:

(1) Paukščių gripas yra infekcinė naminių paukščių ir paukščių liga, sukelianti mirtį ir sutrikimus, greitai galinti greitai tapti epizootine ir taip sukelti rimtą grėsmę gyvūnų ir visuomenės sveikatai bei smarkiai sumažinti paukštininkystės pelningumą.

(2) Pasireiškus paukščių gripui Rusijoje buvo priimtas Sprendimas 2005/693/EB dėl tam tikrų apsaugos priemonių, susijusių su paukščių gripu Rusijoje [3] Šiuo sprendimu sustabdomas paukščių, išskyrus naminių paukščių, importas iš Rusijos.

(3) Be to, Sprendimu 2005/693/EB sustabdomas neapdorotų plunksnų ir jų neapdorotų dalių importas iš tų Rusijos regionų, kurie yra nurodyti sprendimo I priede. Tačiau neapdorotų plunksnų ir jų dalių importas vis dar leidžiamas iš tų Rusijos regionų, kurie nėra nurodyti sprendimo I priede, taikant tam tikras sąlygas, taip pat ir iš tų regionų, kurie yra Uralo kalnų vakaruose, kur tokios ligos protrūkio nebuvo Sprendimo 2005/693/EB priėmimo datą.

(4) 2005 m. spalio 19 d. Rusija informavo Komisiją, kad paukščių gripo protrūkis pasireiškė Tuloje, Centrinėje federalinėje Rusijos apygardoje, kurioje anksčiau toks protrūkis nebuvo pastebėtas, ir iš kurios remiantis Sprendimu 2005/693/EB vis dar galima importuoti neapdorotas plunksnas ir jų neapdorotas dalis.

(5) Atsižvelgiant į paskutinius labai patogeniško paukščių gripo, kurį sukelia A gripo viruso H5N1 subtipas, protrūkius Turkijoje, Rumunijoje ir Rusijoje, remiantis netiesioginiais įrodymais ir molekulinės epidemiologijos duomenimis galima teigti, kad šiose trečiosiose šalyje paukščių gripo virusą išplatino iš centrinės Azijos migruojantys paukščiai. Taip pat teigiama ir neseniai į Rusiją vykdytos Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos misijos ataskaitoje, kuri buvo paskelbta 2005 m. spalio 14 d.

(6) Todėl neapdorotų plunksnų ir jų neapdorotų dalių iš tų Rusijos regionų, kur neseniai pasireiškė paukščių gripo protrūkis arba yra didelė rizika jam pasireikšti, atsižvelgiant į dabartinę informaciją apie paukščių iš centrinės Azijos ir Sibiro teritorijų, kur buvo užregistruota ši liga, migravimo kelius, importas į Bendriją turėtų būti uždraustas.

(7) Todėl atitinkamai iš dalies keičiamas Bendrijos sprendimo 2005/693/EB I priedas.

(8) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2005/693/EB I priedas papildomas šiais 4, 5, 6 ir 7 punktais:

[1] OL L 268, 1991 9 24, p. 56. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.
[2] OL L 24, 1998 1 31, p. 9. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 882/2004 (OL L 165, 2004 4 30, p. 1. pataisyta versija OL L 191, 2004 5 28, p. 1).
[3] OL L 263, 2005 10 8, p. 22.

„4. *Centrinė federalinė apygarda*

Apima šiuos Rusijos Federacijos subjektus: Belgorodo sritį, Briansko sritį, Ivanovo sritį, Kalugos sritį, Kostromos sritį, Kursko sritį, Lipetsko sritį, Maskvos (federalinį miestą), Maskvos sritį, Oriolo sritį, Riazanės sritį, Smolensko sritį, Tambovo sritį, Tverės sritį , Tulos sritį, Vladimiro sritį, Voronežo sritį, Jaroslavlio sritį.

5. *Pietinė federalinė apygarda*

Apima šiuos Rusijos Federacijos subjektus: Adygėjos Respubliką, Astrachanės sritį, Čečėnijos Respubliką, Dagestano Respubliką, Ingušetijos Respubliką, Kabardino-Balkarijos Respubliką, Kalmykijos Respubliką, Karačiajų-Čerkesijos Respubliką, Krasnodaro kraštą, Šiaurės Osetijos-Alanijos Respubliką, Stavropolio kraštą, Rostovo sritį, Volgogrado sritį.

6. *Šiaurės vakarų federalinė apygarda*

Apima šiuos Rusijos Federacijos subjektus: Archalgensko sritį, Komių Respubliką, Novgorodo sritį, Pskovo sritį, Vologdos sritį.

7. *Privolzhsky (Volgos) federalinė apygarda*

Apima šiuos Rusijos Federacijos subjektus: Baškortostano Respubliką, Čiuvašijos Respubliką, Kirovo sritį, Mari El Respubliką, Mordovijos Respubliką, Nyžnyj Novgorod sritį, Orenburgo sritį, Penzos sritį, Permės sritį, Permės Komių Autonominę Apygardą, Samaros sritį, Saratovo sritį, Tatarstano Respubliką, Udmurtijos Respubliką, Uljanovsko sritį.“.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 20 d.

Komisijos vardu

Komisijos narys

Markos KYPRIANOU

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

2005 m. spalio 17 d. Tarybos sprendimas 2005/722/EB, įgyvendinantis Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantis Sprendimą 2005/428/BUSP

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 272, 2005 m. spalio 18 d.)

Sprendimas 2005/722/EB pakeičiamas taip:

„TARYBOS SPRENDIMAS 2005/722/EB

2005 m. spalio 17 d.

įgyvendinantis Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantis Sprendimą 2005/428/BUSP

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į 2001 m. gruodžio 27 d. Reglamentą (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu [1], ypač į jo 2 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) 2005 m. birželio 6 d. Taryba priėmė Sprendimą 2005/428/BUSP, įgyvendinantį Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį Sprendimą 2005/221/BUSP [2].

(2) Buvo nuspręsta patvirtinti atnaujintą asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 2580/2001, sąrašą,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje pateiktas sąrašas pakeičiamas taip:

1) ASMENYS

1. ABOU, Rabah Naami (dar žinomas kaip Naami Hamza; dar žinomas kaip Mihoubi Faycal; dar žinomas kaip Fellah Ahmed; dar žinomas kaip Dafri Rèmi Lahdi), gimęs 1966 2 1 Alžyre (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

2. ABOUD, Maisi (dar žinomas kaip Šveicarų Abderrahmane), gimęs 1964 10 17 Alžyre (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

3. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (dar žinomas kaip ABU OMRAN; dar žinomas kaip AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), gimęs 1967 6 26 *Qatif-Bab al Shamal*, Saudo Arabija; Saudo Arabijos pilietis

4. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, gimęs *Al Ihsa*, Saudo Arabija; Saudo Arabijos pilietis

5. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, gimęs 1966 10 16 *Tarut*, Saudo Arabija; Saudo Arabijos pilietis

6. ARIOUA, Azzedine, gimęs 1960 11 20 *Costantine* (Alžyras) (*Al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

7. ARIOUA, Kamel (dar žinomas kaip Lamine Kamel), gimęs 1969 8 18 *Costantine* (Alžyras) (*Al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

8. ASLI, Mohamed (dar žinomas kaip Dahmane Mohamed), gimęs 1975 5 13 *Ain Taya* (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

9. ASLI, Rabah, gimęs 1975 5 13 *Ain Taya* (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

10. ATWA, Ali (dar žinomas kaip BOUSLIM, Ammar Mansour; dar žinomas kaip SALIM, Hassan Rostom), Libanas, gimęs 1960 m. Libane; Libano pilietis

11. DARIB, Noureddine (dar žinomas kaip Carreto; dar žinomas kaip Zitoun Mourad), gimęs 1972 2 1 Alžyre (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

12. DJABALI, Abderrahmane (dar žinomas kaip Touil), gimęs 1970 6 1 Alžyre (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

13. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (dar žinomas kaip AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; dar žinomas kaip EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), gimęs 1965 7 10 arba 1965 7 11 *El Dibabiya*, Saudo Arabija; Saudo Arabijos pilietis

14. FAHAS, Sofiane Yacine, gimęs 1971 9 10 Alžyre (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

15. IZZ-AL-DIN, Hasan (dar žinomas kaip GARBAYA, AHMED; dar žinomas kaip SA-ID; dar žinomas kaip SALWWAN, Samir), Libanas, gimęs 1963 m. Libane, Libano pilietis

16. LASSASSI, Saber (dar žinomas kaip Mimiche), gimęs 1970 11 30 *Constantine* (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

17. MOHAMMED, Khalid Shaikh (dar žinomas kaip ALI, Salem; dar žinomas kaip BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; dar žinomas kaip HENIN, Ashraf Refaat Nabith; dar žinomas kaip WADOOD, Khalid Adbul), gimęs 1965 4 14 arba 1964 3 1 Pakistane, paso Nr. 488555

[1] OL L 344, 2001 12 28, p. 70. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1207/2005 (OL L 197, 2005 7 28, p. 16).
[2] OL L 144, 2005 6 8, p. 59.

18. MOKTARI, Fateh (dar žinomas kaip Ferdi Omar), gimęs 1974 12 26 *Hussein Dey* (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

19. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (dar žinomas kaip MUGHNIYAH, Imad Fayiz), HIZBALLAH vyresnysis žvalgybos karininkas, gimęs 1962 12 7 *Tayr Dibba*, Libanas, paso Nr. 432298 (Libanas)

20. NOUARA, Farid, gimęs 1973 11 25 Alžyre (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

21. RESSOUS, Hoari (dar žinomas kaip Hallasa Farid), gimęs 1968 9 11 Alžyre (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

22. SEDKAOUI, Noureddine (dar žinomas kaip Nounou), gimęs 1963 6 23 Alžyre (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

23. SELMANI, Abdelghani (dar žinomas kaip Gano), gimęs 1974 6 14 Alžyre (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

24. SENOUCI, Sofiane, gimęs 1971 4 15 *Hussein Dey* (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

25. SISON, Jose Maria (dar žinomas kaip Armando Liwanag, dar žinomas kaip Joma, vadovaujantis Filipinų komunistų partijai, įskaitant NTA) gimęs 1939 2 8 *Cabugao*, Filipinai

26. TINGUALI, Mohammed (dar žinomas kaip Mouh di Kouba), gimęs 1964 4 21 *Blida* (Alžyras) (*al-Takfir* ir *al-Hijra* narys)

2) GRUPĖS IR ORGANIZACIJOS

1. *Abu Nidal* organizacija (ANO), (dar žinoma kaip *Fatah* Revoliucinė Taryba, Arabų revoliucinės brigados, „Juodasis rugsėjis" Musulmonų socialistų revoliucinė organizacija)

2. *Al-Aqsa* kankinių brigada

3. *Al-Aqsa e.V.*

4. *Al-Takfir* ir *Al-Hijra*

5. *Aum Shinrikyo* (dar žinoma kaip AUM, dar žinoma kaip *Aum* Aukščiausioji Tiesa, dar žinoma kaip *Aleph*)

6. *Babbar Khalsa*

7. Filipinų komunistų partija, įskaitant Naują tautų armiją (NTA), Filipinuose, susijusią su Sison Jose Maria C. (dar žinomas kaip Armando Liwanag, dar žinomas kaip Joma, vadovaujantis Filipinų komunistų partijai, įskaitant NTA)

8. *Gama'a al-Islamiyya* (Islamo grupė), (dar žinoma kaip *Al-Gama'a al-Islamiyya*, IG)

9. Didysis islamo rytų karių frontas (IBDA-C)

10. *Hamas* (įskaitant *Hamas-Izz al-Din al-Qassem*)

11. Šventosios Žemės paramos ir plėtros fondas

12. Tarptautinė sikų jaunimo federacija (TSJF)

13. *Kahane Chai (Kach)*

14. Kurdistano darbininkų partija (PKK), (dar žinoma kaip KADEK; dar žinoma kaip KONGRA-GEL)

15. *Mujahedin-e Khalq* organizacija (MEK arba MKO) (neįskaitant „Nacionalinės Irano pasipriešinimo tarybos" (NIPT) (dar žinoma kaip Nacionalinė Irano išlaisvinimo armija (NLA, MEK karinis sparnas), Irano liaudies *Mujahidin* (ILM), Musulmonų iraniečių studentų bendruomenė)

16. Nacionalinė išlaisvinimo armija (*Ejército de Liberación Nacional*)

17. Palestinos išlaisvinimo frontas (PIF)

18. Palestinos islamo *Jihad* (PIJ)

19. Palestinos išlaisvinimo liaudies frontas (PILF)

20. Palestinos išlaisvinimo žmonių fronto Aukščiausioji vadovybė, (dar žinoma kaip PILF Aukščiausioji vadovybė, dar žinoma kaip PILF-AV)

21. Kolumbijos revoliucinės ginkluotosios pajėgos (KRGP)

22. Revoliucinė liaudies išlaisvinimo armija/frontas/partija (DHKP/C) (dar žinoma kaip *Devrimci Sol* (Revoliucinė kairė), *Dev Sol*)

23. Šviečiantis kelias (SL) (*Sendero Luminoso*)

24. *Stichting Al Aqsa* (dar žinoma kaip Stichting *Al Aqsa Nederland*, dar žinoma kaip *Al Aqsa Nederland*)

25. Kolumbijos jungtinės savigynos pajėgos/grupė (AUC) (*Autodefensas Unidas de Colombia*).

2 straipsnis

Sprendimas 2005/428/BUSP panaikinamas.

3 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis įsigalioja jo paskelbimo dieną.

Priimta Liuksemburge, 2005 m. spalio 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

M. BECKETT"

2005 m. spalio 17 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1695/2005, kuriuo skelbiamas nuolatinis konkursas dėl Prancūzijos intervencinės agentūros saugomų paprastųjų kviečių eksporto, klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 272, 2005 m. spalio 18 d.)

4 puslapyje, 5 straipsnyje, 1 pastraipoje:

vietoje: „… terminas baigiasi 2005 m. spalio 26 d. 9 valandą (Briuselio laiku).“,

skaityti: „… terminas baigiasi 2005 m. spalio 27 d. 9 valandą (Briuselio laiku).“.

2005 m. spalio 19 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1712/2005, iš dalies keičiančio grąžinamąsias išmokas, taikomas eksportuojant perdirbtus grūdų ir ryžių produktus, klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 274, 2005 m. spalio 20 d.)

75 puslapyje Reglamentą (EB) Nr. 1712/2005 skaityti:

„KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1712/2005

2005 m. spalio 19 d.

iš dalies keičiantis grąžinamąsias išmokas, taikomas eksportuojant perdirbtus grūdų ir ryžių produktus

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1784/2003 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo [1], ypač į jo 13 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1785/2003 dėl bendro ryžių rinkos organizavimo [2], ypač į jo 14 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) Komisijos reglamente (EB) Nr. 1594/2005 [3] nustatytos grąžinamosios išmokos, taikomos eksportuojant perdirbtus grūdų ir ryžių produktus.

(2) Taikant Reglamente (EB) Nr. 1594/2005 išvardytas taisykles, kriterijus ir normas duomenims, kuriais Komisija šiuo metu disponuoja, reikėtų iš dalies keisti šiuo metu galiojančias eksporto grąžinamąsias išmokas taip, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1594/2005 priede nustatytos eksporto grąžinamosios išmokos už Reglamento (EB) Nr. 1784/2003 1 straipsnio 1 dalies d punkte ir Reglamento (EB) Nr. 1785/2003 1 straipsnio 1 dalies c punkte išvardytus produktus, kuriems taikomos Reglamento (EB) Nr. 1518/95 [4] nuostatos, už šio reglamento priede nurodytus produktus iš dalies keičiamos taip, kaip nurodyta šiame priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 20 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 19 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

[1] OL L 270, 2003 10 21, p. 78. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1154/2005 (OL L 187, 2005 7 19, p. 11).

[2] OL L 270, 2003 10 21, p. 96.

[3] OL L 254, 2005 9 30, p. 47.

[4] OL L 147, 1995 6 30, p. 55. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2993/95 (OL L 312, 1995 12 23, p. 25).“.

2005 m. spalio 19 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1713/2005 dėl paraiškų gauti kai kurių perdirbtų grūdų produktų eksporto licencijas atmetimo, klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 274, 2005 m. spalio 20 d.)

77 puslapyje Reglamentą (EB) Nr. 1713/2005 skaityti:

„KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1713/2005

2005 m. spalio 19 d.

dėl paraiškų gauti kai kurių perdirbtų grūdų produktų eksporto licencijas atmetimo

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1784/2003 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo [1],

atsižvelgdama į 2003 m. liepos 28 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1342/2003, nustatantį importo ir eksporto licencijų sistemos grūdams bei ryžiams taikymo išsamias specialiąsias taisykles [2], ir ypač į jo 8 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

Paraiškų gauti bulvių krakmolo ir iš kukurūzų pagamintų produktų eksporto licencijas, kuriose yra iš anksto nustatomos grąžinamosios išmokos, apimtis yra didžiulė ir spekuliacinio pobūdžio. Todėl buvo nuspręsta atmesti visas paraiškas gauti šių produktų eksporto licencijas, pateiktas 2005 m. spalio 17 d., 18 d. ir 19 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Laikantis Reglamento (EB) Nr. 1342/2003 8 straipsnio 1 dalies nuostatų, 2005 m. spalio 17 d., 18 d. ir 19 d. pateiktos paraiškos gauti produktų, kurių KN kodai yra 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1104 23 10, 1108 12 00, 1108 13 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 ir 1702 90 50, eksporto licencijas, kuriose yra iš anksto nustatomos grąžinamosios išmokos, yra atmetamos.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. spalio 20 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. spalio 19 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generalinis direktorius žemės ūkio ir kaimo plėtros reikalams

[1] OL L 270, 2003 10 21, p. 78. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1154/2005 (OL L 187, 2005 7 19, p. 11).

[2] OL L 189, 2003 7 29, p. 12. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1092/2004 (OL L 209, 2004 6 11, p. 9).“.